

Svenska Canada-Tidningen

ONLY WEDISH CANADIAN FARM- AND HOME-JOURNAL

ARG. (YEAR 39. LÖSNUMMER) WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 20 OKTOBER 1931. ÅRSPRENUMERATION 24 No. 41.

Två sjuksköterskor døde i Phoenix, Arizona.

En av de mördade svenska.
Till polisen i Los Angeles anmäldes en dag i förra veckan att en vid sjukhuset i Phoenix, Arizona, anställd sjuksköterska vid namn mrs. Winnie Ruth Judd, mördat tvänne av sina kamrater. Anmälan gjordes av B. J. McKinnell en broder till den anklagade för vilken hon erkänt de hemska däden.

Polisen i Los Angeles har redan före anmälan ingick varit underkunnig om förbrytelsen ty från järnvägsstationen hade rapporterats att man därstädes hade i förvar ett par koffertar vilkas innehåll väckt betjäningens misstankar på den grund att det från den ena sipprade fram blod. Som ägare till dessa koffertar hade mrs. Judd samt McKinnell anmält sig men på uppmaning att öppna kofferterna hade mrs. Judd svarat att hon glömt nyckeln och avlägsnat sig för att hämta den. Hon återkom emellertid icke och saken anmäldes till polisen som bröt upp koffertarna vilkas innehåll befanns vara tvänne sönderstyckade kvinnolik. Vid närmare undersökning fann man i en väntsal en handväska vilken även denna innehöll likdelar. De mördade identifierades såsom mrs. Agnes Leroi och miss Hedvig Samuelson vilka båda varit anställda såsom sjuksköterskor å sjukhuset i Phoenix.

Förolyckad genom druckning.

En druckningsolycka inträffade under veckan i Bird River, åtta mil norr om Lac du Bonnet. Tre unga män, alla skandinaver, voro på väg till Central Manitoba gruvorna då den kanot i vilken Ernst Tillenius befann sig kantrade. Intet kunde göras för hans räddning och Tillenius som icke var simkunnig gick så gott som ögonblickligen till botten. Hans båda kamrater, Ernest Hanson och Karl Nielsen återvände till Lac du Bonnet och polis utsändes för att söka efter den förolyckade. Tillenius var 24 år gammal och son till Inga och Carl Tillenius, Sandridge, Manitoba. Han sörjes jämte föräldrar och syskon av en stor skara vänner.

Beauharnois-affären diskuterar i Ottawa.

Beauharnois-projektet var under veckan föremål för ingående diskussioner inför regeringen i Ottawa. Inga beslut fattades men efter vad man kan förstå kommer den nuvarande styrelsen att avgå och ny att med det snaraste tillsättas. Premier L. A. Taschereau var icke närvarande vid mötet.

Skörden av vete i Canada betydligt minskad.

Enligt de nu utkomna rapporterna understiger årets veteskörd med icke mindre än 157,000,000 bushel den beräknade medeltalsskörden under den senaste fem-årsperioden. Vad beträffar prärieprovinserna uppskattas skörden från 23,178,000 acres till 24,640,000 bushel, i förhållande till förra året då skörden från 23,960,000 acres beräknades till 374,500,000 bushel. Medelsumman av veteskörden har här varit 404,000,000 bushel. Årets havreskörd har taxerats till 177,700,000 bushel sistlidna år uppgavs den till 254,011,000 och skörden av korn uppskattas till 52,800,000 jämfört med förra årets 109,495,000 bushel. Ytinnehållet av den med säd utsädda jorden hade i förhållande till 1930 minskats med 1,272,000 acres.

På grund av den svåra missväxten i mellersta och södra Saskatchewan var det antal acres som skördats betydligt mindre än det vilket utsåts.

Hemsk flygolycka i Ontario.

Två dödade, tre svårt skadade.
En flygmaskin tillhörig Royal Canadian Air Force störtade på lördagen vid Peterborough, Ont. Två personer dödades och tre skadades svårt. De dödade äro flyglöjtnanten Mason Apps och sergeant John Hand, och de skadade äro serjeanterna Humphrey Madden, G. Heating samt G. Gillespie. Olyckan inträffade under ett landningsförsök.

Börsen i Sverige öppnad den 10 oktober.

Börsstyrelsen har vid sammanträde beslutat att börsen åter skall öppnas. Tills vidare skall dock endast ett utprop om dagen hållas, nämligen för obligations- och aktiebörsen. I London var senaste officiella slutkursen kr. 16.62½ och i New York kr. 23.25.

Noteringen å canadensiska dollarn.

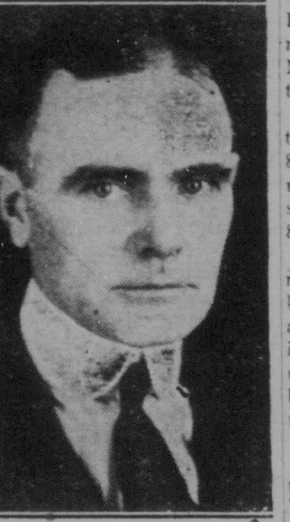
Canadensiska dollarn noterades under lördagen i New York till 89½ cent och pundet till \$92.25.

Al Capone dömd till 11 års fängelse.

Al Capone, "Scarface", dömdes på lördagen i Chicago till 11 års fängelse och \$50,000 böter för det han underlåtit att till taxering uppgiva ett belopp av \$215,000.

A. J. McPhail hastigt avliden.

En oersättlig förlust för Vete-poolen.

Direktören för Saskatchewan Co-operativa Wheat Producers, Ltd. och Canadian Co-operative Wheat Producers Ltd., A. J. McPhail avled helt plötsligt den 21 dennes å sjukhuset i Regina.

Mr. McPhail genomgick den 28 sept. en operation för blindtarmsinflammation och hans tillfrisknande hade fortgått fullt normalt. Han mottog på aftonen den 20 flera besök och uttalade då sin glädje över att han dagen därpå skulle lämna sjukhuset och påstod, att han kände sig fullt frisk. Tidigt Forts. å sid. 13.

Utställningen i Regina uppskjuten till 1933.

Vid ett för ett par dagar sedan hållet möte beslöts av exekutiv- och finanskommittén för lantbruksutställningen i Regina att utställningen skulle uppskjutas under ett år. Den kommer således nu att hållas först mellan den 24 juli och den 5 augusti 1933. Meddelande härom kommer att sändas till alla länder och hos de personer, vilka redan anmält sig som deltagare, kommer förfrågningar att göras huruvida man kan påräkna deras deltagande 1933. Enligt uppgift ha de skandinaviska länderna visat stort intresse för denna utställning och från Canada har importerats rätt stora partier vete i och för försöksodlingar.

Ontario har nog av sina egna arbetslösa.

En av regeringen i Manitoba gjord framställning om leredande av arbete åt omkring 1600 ogifta arbetslösa män från Winnipeg vid vägarbeten i Ontario har avslagits av regeringen i Ontario under den motivering att Ontario har mer än nog arbetslösa självt för att utföra detta arbete.

Svenska riksbanken nedskär-diskontot.

Enligt ett telegram från Stockholm den 17 okt. har svenska riksbanken nedsatt diskontot från 7 till 6 procent. Detta anses som ett tecken till mera normala förhållanden. Norska nationalbanken har vidtagit samma åtgärd. Svenska statsskulden belöpte sig den 31 aug. till 1,873,994,819.65 kronor, under det att regeringens tillgångar vid samma tid utgjorde \$1,974,546,824 kronor. Den svenske nationalekonomen Bertil Nyström har framkommit med förslaget att för avhjäljande av arbetslösheten i världen för nybyggare öppna sådana markområden i olika länder, som ännu ligga fullständigt outvecklade.

Poliskåren i Calgary vägrar godkänna löne-reducering.

Poliskåren i Calgary har vägrat att godkänna en föreslagen reduktion av avlönerna med fyra procent och svarat med att begära en förhöjning med tio procent. Stadsstyrelsens ordförande hade i sin framställning påpekat att alla övriga i stadens tjänst fast anställda personer hade godkänt den begärda sänkningen för att på näst sätt hjälpa staden genom de på grund av arbetslösheten irakade ekonomiska svårigheterna.

Jord upplåten för "homestead".

Inspektören i departementet för "natural resources", E. J. Marschall, har tillkännagivit att trettio "sections" i "Township 44-2" väster om andra meridianen nu upplåtits för "homestead". Anbud komma att mottagas å alla "natural resources" kontor samt av huvudkontoret i Regina. Den upplåtna jorden är belägen nordost om Hudson Bay Junction varifrån kortaste avståndet är fyra mil. Det påstås att jorden är av god beskaffenhet och i all synnerhet lämpar sig för "mixed farming". Ett flertal anmälningar ha redan inkommit.

Uppror å Cypern.

Enligt telegram har uppror utbrutit å ön Cypern. Den engelska guvernörbyggnaden har nedbränts och situationen betecknas såsom hotande. Fyra engelska slagskepp ha beordrats till platsen. Ett senare telegram meddelar att upproret förorsakats av religionsstrider och att den grekisk ortodoxa biskopen på Cypern förklarar de tre öarna i förbund med Grekland. Från Egypten ha 150 soldater medelst flygplan transporterats till orosplatsen.

Konflikten mellan Japan och Kina.

Japan utträder ur Nationernas förbund?

Sammanstötningar mellan japanska och kinesiska trupper ha under den gångna veckan upprepade gånger ägt rum. Enligt telegram bombarderade under lördagen japanska flyzplan en kinesisk kavalleriförläggning fem mil söder om Mukden. Alla medlingsförsök, som ejorts av Nationernas förbund, ha strandat och vid en omröstning under fredagen beslöts med 13 röster mot en, att Japan skulle förstädigas att snarast möjligt draga tillbaka sina trupper från Mandchouriet. Den enda röst som avgavs mot förslaget var från Japans delegat. Japan har nu genom sitt ombud förklarat, att om Nationernas förbund framhåvdar i sina fordringar härom, det i sa fall kommer att utträde ur förbundet.

Åtgärder för arbete åt de arbetslösa.

Man har under de senaste dagarna vidtagit åtgärder för att hereda arbete åt ett par hundratal arbetslösa, vilka under vintern skulle sysselsättas med att hugga vägar och brandgator genom skogarna å ett flertal platser inom provinsen. Det planerade arbetet kommer att utföras i skogarna i Duck Mountain och Porcupine Mountain norr om Dauphin; i Sandilands skogarna sydost om Winnipeg; i White Shell öster om Winnipeg; i Spruce Wood i närheten av Brandon och i Turtle Mountain söder om Bois-sevain.

Oenighet på Indien-mötet.

Den Indiska kommittéen har nu räkat i stora svarigheter, därigenom att den viktiga kommittéen, som skall försöka ammanjämka hinduernas, muhammedanernas och andra religionssamfundets olika krav, ajournerats på obestämd tid. Gandhi, som visade sig smärtligt berörd av det uppkomna läget, har förklarat att hans försök att åstadkomma enighet fullständigt strandat. MacDonald har vädjat till delegaterna att träffa en överenskommelse. Han har bl. a. betonat att brittiska regeringen skall handla om konferensen misslyckas.

Fem personer dödade i flygolycka.

Under söndagen inträffade en hemsk olyckshändelse i Alliance, Nebraska, i det ena flygmaskin störtade från 500 fots höjd. Alla de ombordvarande, fem personer, ljöto en ögonblicklig död.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
SVENSKA
CANADA-TIDNINGEN
 Canada-svenskarnas hem- och farm-journal.

Trycket och utgåvan varje torsdag av The Canada Weekly Printing Co., Ltd., ett aktiebolag instituerat under provinsen Manitobas lagar, med utgåvanställe 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Enligt Canadas lag, är ni ansvarig för betalningen av en tidning för hela den tid ni mottager densamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant, eller ni mottager den i någon annans namn. Då eller prenumerations-tid är uttömd måste ni underrätta utgivaren samt vägra att längre mottaga tidningen från postkontoret för att bli lagligen fri från efterkrav för vidare sändning. Om ni byter om bostad och ej underrättat utgivaren därom, vad en tidning fortfarande sändes till den gamla adressen, så är ni skyldig fortfarande betala för densamma ifall per-sonen, som mottager den icke gör.

Icke beställda bidrag till tidningen som ej kunna användas, återändas ej såvida ej porto härskutes.

Adressförändringar:— De av våra prenumeranter, som avflyttat till en annan ort, embedas vänligen att till oss uppgiva namn på såväl sin gamla post-station som den nya, emedan vi i an-nat fall äro urständsatte att sända tid-ningen.

Betalning:— De av prenumeranter som insända betalningen per post, embedas att göra det genom "money order", "express-order" eller i regi-strerat brev. Privata "checks" måste följaktligen av 15 cents för "exchange". Kvitto erkänns genom ändring av da-tum på adressremsan & tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tillskänks prenu-meranten tills den är uppsagd och be-talning efter \$2.00 per år måste er-läggas. 15c. per sänd för utrymme icke lagras för skuld. Alla brev och för-sändelser adresseras alltid till

THE SWEDISH CANADA NEWS
 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Till tidningen insända "Fria Ords" bidrag och polemiska inlägg betraktas som tidningens egendom.

ANNONSPRISER
 på begäran. Efterfrågningar (3 ggr.) \$1.50. Dödsannonser med namn och kors ej överstigande 3 tum \$1.50. Föreläs-ningsannonser, önskade lediga platser notiser och meddelanden om kretsme-ten, speciella missionsmöten, Årsmöten söring införas endast mot förut insänd lövud.
 6. dyl. 75 cents per tum. Dylisk annon-

Arbetslöshetsfrågan.

I dessa dagar då folk gå fram och åter sökande arbete men intet kunna erhålla, in-ställer sig säkerligen den frå-gan om det icke borde hushäl-las med arbetet så att alla och en var som verkligen vilja ar-beta skulle bli i tillfälle där-till. Kanske sex timmars ar-betsdag vore nog men borde dock den nuvarande arbetslö-ningen bibehållas där den anses någorlunda rimlig och öka den i proportion därefter inom de industrier och näringar var-est det för närvarande är för-låg ersättning. Jag tänker staten borde tråda hjälpande emellan genom att lätta skat-tebördan för alla, även farmar-ten, så att den som hade t. ex. ett tusen dollars inkomst el-ler så mycket som ansågs vara oundgängligen nödvändigt för person och är bleve skatte-fri. Och för att få in medel att upphjälpa näringarna bor-de så mycket högre skatt tagas av alla som hade mera inkomst, än den nyss nämnda och ju högre inkomst desto högre borde den beräknade skattepro-centen vara. Den borde beräk-nas så högt att ingen erböll högre lön än låt oss säga tio tusen om året även om han hade flera gånger denna bara i ränteinkomster, ty nog mäs-te det betraktas som orättvist att det finnas personer som ha över millionen i behållning som årsinkomst sedan alla skatter äro betalda under det att andra icke ha mera än vad

barmhärtiga människor giva omkring 90 proc. av hela världens befolkning och de återstå-ende 10 proc. storkapitalister och arbetsgivare yarest man tänker mera på förtjänsten än folkets väl. När det nu begä-res allt större och större vinst måste självfallet arbetarens inkomster minskas och han blir allt fattigare och fattiga- parten blir rikare och rikare. Men som de endast äro ett få-tal kunna de icke själva köpa och konsumera allt som produ-ceras och därför måste driftens inskränkningar och folk avskedes under förevändning att det är överproduktion, vilket det emellertid icke är, även om det skulle syas så vid en första blick på saken, enär folket ej kan köpa i proportion till vad som produceras, vilket de skulle ha gjort under normala förhållanden. Så, för att bättra förhållandena vore det nog bäst att lägga om affärerna i rakt motsatt riktning till vad nu är — men det kostar väl på, det måste dock göras om vi ej vilja se en tillbakagång till forna tiders primitiva ar-betsmetoder och byteshandel. En dödsstöt till kapitalet, vil-let torde bli överflödigt och vad mera vi gå kanske en re-volution till mötes ty männis-korna äro dock ej lika djur utan då de blivit drivna för-långt bli de desperata och nå-got kommer säkert att hända för att göra en ändring till det bättre — eller sämre. Men jag hoppas dock att det aldrig be-höver gå så långt ty det vore säkert bättre för båda parter-na om bättring kunde vinnas på fredlig väg.

för fortsatta dröjer det ej län-gre förrän allt arbete blir nöd-hjälpsarbete. Alla och envar som då önskar erhålla arbete kommer då att erhålla detta genom staten och även måste staten då övertaga alla produk-tionsmaskiner men kanske i första hand farmarna vilket icke torde vara så långt av-lägsset ty hur många äro de farmare som i dessa dagar kunna betala sina skatter. Och var stå vi väl sedan? Jo, just på samma punkt som och un-der samma förhållanden som folket i Ryssland och jag hop-pas att alla då få axla selen, ingen undantagen. Denna frå-ga är aktuell över hela världen och om så sker borde de styrande se till att skattepro-centen bleve den samma över-allt ty i annat fall överfördes allt kapital till andra land, varest det passade bättre. Om nu något annat land hade hö-gre daglön och högre levnads-standard skulle det naturligt-vis ställa sig svårt i konkur-ensen med ett annat varest det betalades endast en bråk-del i produktionskostnader och varest folket tvingades att le-va sämre än djur. Ja, jag kan ej förstå varför somliga sko-la hä millioner i årsinkomst och andra däremot, vilka äro minst lika människovärdiga, ej med bästa vilja i världen hava tillfälle att förtjäna ens det nödvändigaste för sitt up-pehälle. För att också upp-hjälpa förhållandena borde det ej heller ansåas några medel till krigsberedskap och här-igenom bleve det pengar till arbete och mat för många hungriga munnar. Jag är fullt förvissad om att varken världens människor eller djur skul-le lida på om militarismen togs bort ty efter min syn sett är det intet annat än rena vansinnet. Dessa dåliga tider som nu gå fram över världen äro kanske till bara för att närma och försona folken. På många håll har det också varit tal om att all militarism på grund av penningbrist och arbetslö-shet skulle slopas. Om nu så skedde vore något vunnit och det torde i så fall taga tid in-nan något verkliga behov av att ånyo införa densamma gav sig tillkänna. Många undra vad som egentligen är orsak till den stora arbetslösheten — det är nog den mest aktuella frågan just nu bland både hög och låg — somliga sätta skulden på kriget, börskrascher, överproduktion eller överbe-folkning. I det senare fallet borde det varit bättre efter kriget men tycks det vara tvärtom. Själv tror jag att det beror på det stora vinstbegä-ret, ty arbetsfolket utgör väl

det är sant. I Din självgodhet är Du redo att baktala och för-döma Dina medmänniskor, i synnerhet de som tänka olik Dig själv. Låt Han icke med sitt exempel oss första, att ä-ven de, som tänka olika äro var nästa. Att varje av Gud skapad varelse är vår nästa oberoende ras, nationalitet el-ler trosbekännelse. Vi sända missionärer till dem, som tänka annolunda. Vi lära dem att de genom att tro på Hans död på korset kun-na vinna lycka och evig sal-ighet. Men detta är lej till-räckligt. Det finnes ej i den heliga boken att Han sagt "ät drick, njut, var självisk, förtryck — bara Du tror på saligheten genom min död." Tvärtom sade Han till den rike "Gå, giv allt åt de fattiga och följ mig." Och även: "allt vad ni gjort för en av de minsta det haven i gjort för mig." Men har Du gjort ett enda verkligt offer för Hon-om? Om vi giva en smula av vårt överflöd — ha vi ej givit något — . Men om vi giva så att vi själva försaka då ha vi givit åt Honom, då hava vi gjort ett offer.

Rallare — Kalle.
Söndagsläsning.

Varför skynda vi att om-vända andra förrän vi själva ha vänt från vår självgodhet från vår fariseism. Vi måste göra revolution i vårt eget innersta, vi måste finna Hon-om i våra egna hjärtan. Är Han ej fortfarande ibland oss? Men vi äro döva vi vilja ej lyssna, livet bleve svart. Vi välja den lättaste vägen den att endast genom tron vinna saligheten. Det är lätt att va-ra kristen till namnet, gå i kyrkan, läsa bibeln, sucka och se framåt ut, beklaga världens ondska och ogudaktighet och predika för andra. Göra välgörenhet i den grad att man kan vinna beröm — men leva efter Hans lära det gör ingen. Vi veta nog att vi tjäna och älska Honom bäst genom att älska och tjäna våra medmänniskor men göra vi verkligen det. Nej! Och således icke hel-ler Honom. Så länge vi låta en enda av våra bröder lida, lider Han på sitt kors för oss. Vi tänka — vad tjänar det till att några få enkata offra sitt — detta livets goda för an-dra — men offrade icke Han sitt mycket dyrbara liv för oss. Han sade: "bären var och en Edert kors" men vi äro redo att skjuta alla bördor från våra axlar. Om vi tro på det eviga livet och saligheten måste vi taga vårt kors och bära det i vårt dagliga liv på samma gång hjälpande att bä-ra andras bördor. Vi måste korsfästa våra egna passioner

och begär — bland dem ägan-debegäret och pennalige-pas-sionen. Men när en "andans" man talar om passioner och begär glömmar han vanligtvis att varna för ägandebegäret enär detta har förblindat var-tid. Vi välja ej medel att för-tjäna pengar. Det är sant — pengar behöva vi alla men den som samlar bakom sig mera än nödvändigt är för hans dagliga uppehälle rovar från en annan hans kanske mest nödvändiga möjlighet. Således vi förorsaka lidande för någon av våra bröder. Kun-na vi då älska vår bröder som oss själva. Leva vi efter Hans kärlekens lag? Kunna vi kalla oss för sanna kristna? Nej, och tusen gånger nej, vi måste om-vända våra egna hjärtan ty vi veta ej stunden. Och efter det vi gjort missionsarbete i vä-ra egna hjärtan måste vi göra det bland våra egna kristna församlingar.

När Jesus vandrade på jor-den var det endast ett fåtal som förstodo Honom. Vad gott kunde komma från Nazaret från de försmädda judarnas försmädda stad. Och vem var Han som lärde? Hurdarna ha-de fått höra sanningen om Hon-om men vem skulle tro de fat-tiga herdarna. Han gjorde nog under men många av våra nu-tida ha kallat dem för ögon-förvänningskonster. Var kun-na vi då finna Honom? Vi finna Honom i våra egna hjär-tan, vi känna Honom från Hans lärdomar. Var och en av oss vet att Gud är kärlek den evigt brinnande kärleksflam-man. Jesus, Hans sändebud var kärlekens budbärare. Icke alleast med sina ord men genom sitt liv. Han uppförde kärlekens lag. Han begärde intet men gav allt. Han kom för att så kärlekens säd i hjär-tats åker, att visa vägen till lycka, salighet — till det evi-ga livets källor, att lära oss kärlekens läxa fullständigt. Men vi äro dåliga elever, i stället för att älska hata vi varandra. Ibland oss är åter en man som säger, "älsken emedan jag älskar". Men vi vilja ej höra Honom, vi strida om Hans namn, om Han är god nog att lära oss kärlekens läxa. Vi frå-ga: "Vem är Han, som vagar tala så." Även Han har haft någon profet men det är bara yrrel. Vi vilja ej höra något hytt och levande. Hans läxa är svar att följa och kan ej förvrängas som det gamla budskapet. Man borde känna alla gamla själviska intressen och börja rätt och slätt älska, fullständigt älska allt och al-la och kärlek kräver offer. Forts. a sid. 3.

MACDONALD'S
Fine Cut
 Bästa tobak för dem, som rulla sina egna cigaretter.
 Cigarett-papper gratis
ZIG-ZAG
 i varje tobakspaket.
15¢
ZIG-ZAG
CANADA'S FINASTE CIGARETT-TOBAK

På stråkvägar och bystigar i Västern.

Intrvck och bilder samlade under én fotvandring från Präriens Metropolis till "Väst kustens glittrande pärla" — Vancouver.

För S. C. T. av ESSE W. LJUNGH.

— III —

"It won't be long now", säger John och skrattar med hela sitt svettgrimmiga ansikte. "Knoga på du gosse, bara några få miles kvar." "Yes sir — bara miles kvar."

Opp och ner i Brandons branta backar utefter "Highway 25". Det går sydpå för en stund och är ett oavbrutet kryssande mellan vägmaskiner och sandbankar. Lastbilarna rusa förbi i full fart. Det yr av småsten, när de slira till i det tunga gruset.

Värme. Sol och sommar. Svett och torra halsar. Ii hej och hå, undan det går. Vi få en friskjuts med en engelsman — en ung, stolt son av Albion. "A plessjö trip, sö?"

Folksskollärare. Försiktig Docerande. Och rädd om sin gamla Ford-hoppa som sitt öga.

Vid korsvägen skiljs vi och vi uppsöka ett vattenställe. Det är ont om denna ädla dryck på prärien. Och värre blir det, ju längre vi gå.

En liten bensin station med ett gammalt original, som svävar om den värsta horstbindar — har litet lönnkrögeri, och är misstänksam mot vår uniform, som för honom tycks ha betänkliga likheter med "röd rockarnas". Vi prata bort en stund med honom. Dricka vatten. Röka och dricka igen. Men bara vatten.

Marsch. Genom kända trakter, där farmarna se ut, som om de bure hela världens bördor på sina axlar. Skörden är allt annat än lovande. Man skakar betänksamt på huvudet, när vi fråga om utsikter för den kommande vintern. Vädret är strålande. Ilsket hett. Dammet står om vägen så snart en bil passerar, och det är dåligt med brisen. Marschen blir enformig. Samma natur alltigenom. Samma vida fält. Och den långa, snörråta vägen.

Man hälsar svängarna med en oerhörd glädje och tar till och med upp en sång. Som dör när man ser de många, många mil framför.

Det är ont om folk på vägarna, som dock äro bra mycket bättre här än på stora stråkvägen. Vi ha valt den sydliga vägen för att se litet mer av de mycket omskrivna sydtrakterna, där torkan skall ha gjort sådan skada i år. Tidningarna ha haft rätt. Här och där ett litet gärd med glest vete, kort i sträet och illa medfaret av insekter och torka.

Det är långt mellan farmarna. Lika långt mellan fororna på vägen. Vad i all sin dar göf folk, när det ingen skörd blir? Sitter hemma och väntar att vetepreiserna skola stiga? — Spela kort?

Då och då kommer en hästskjuts långsamt körande utefter vägen. En "bugzy". Trött häst och trött farmare, som slött saluterar med piskan och knappt orkar vända sig om för att se efter oss. En och annan tannar. Pratar om väder och vind. Den dålig skörden. Värmen. Vetepreiserna. Och önskar god lycka på färden. Bråttom när ingen. Därför få bilarna stå stilla. Bensinen är förresten för dyr och 25-centare är det ont om.

Man blir inte glad. Men hur det nu är så kommer sängen. Och så sjunger man så det ekar mellan dungarna.

"Charlotte, Charlotte — jag älskar dej, Charlotte. . . ."

Det blir att söka nattläger igen. En liten dunge kring en uttorkad "slough". Och när klockan visar på nio, snarkas det så inte ens jordloppor och syrsor få någon nattro. På renarna ovanför de båda filt knytena vajar två par strumpor och scouthattarna flagga signalen: "Här vila. Inga ledsamheter."

Morgonsol. En stund med guld i mund. Två gäspande "uffare" i en dunge, packa ränslar — gäspa, och packa vidare. Frukosterna på litet tuggummi och några underliga karameller. Det sägs icke mycket. Någon mumlar något om, att man visst glömt stänga fönstret, innan man gick till sängs. Den andre pratar om slarvig hotellbetjäning, som icke skakat madrasserna. Så drömmer man. Den härliga drömmen om en kopp cykande varmt kaffe. Och bul-lar. En "Viking Special" på kafé Sverige i Winnipeg.

BULLAR! — "Kaffe" — S. O. S.! Smör, ost och sill!

Det blir signalen till uppbrott. Klockan har knappt hunnit över sex. Men det gö- inget. Man känner sig utvilad — så länge det varar.

Kassan är skral. Det rör sig om hela femton goda cents.

Och ännu är det några miles till Vancouver. Så låt oss gå!

"Har ni lust att åka, pojkar? Förresten, har ni ätit något? Det är ju tidigt, så. Jag har kaffe och smörgåsar där i en låda, om Ni vill ha. — Vill? — Hm? — Vill. Sa han vill?"

Kaffe och "mackor". Och

mitt ute på prärien. Som man na ifrån himmelen fallen. Sån't kallar folk tur. Gammal hederlig, svensk lantmannagloft, ej att förväxla med "bonntur".

Äter vi? Å, nej. Inte mycket. Bara 6 smörgåsar var — För skam skull — you know.

Och sen åka vi. Flera, flera miles. Vi ha gott om dem, så vi kunna ju avsta en del åt major Bicks tillringar.

Vi bli underhållna med de vansinnigaste historier. Sanna och av det goda skepparslaget. Skratta och kunna inte förglömma de härliga smörgåsarna, som lägga sig som bomull kring hjärtat.

Major Bick är en konstig prick. "Salesman" förstas och "yankee". Irländare. Full av historier och road av ett dräpande svar, när han drar sina vitsar om svenskarna.

Road av sång och skriar av hjärtans lust "Ramona", som tycks utöva en sällsam lockelse för hans musikali ka sinne. Viljan finns men rösten — Ja, möjligen, innan man uppfann whisky som hälsodryck.

Han är en godhjärtad herre, som tycks ha haft många bekymmer dem han avfärdar med en beundransvärd svada a la provvryttare. De lägga sordin på hans entusiasm litet emellanåt. Men så slår han bort dem och börjar tala om "The States" och korsetter. Han "reser" nämligen i dem, och även om vi inte se ut som några värst lovande kunder, så skadar det icke att öva sig i argumenteringen. Och det gör vår gode major och kryddar sitt "salestalk" med verk- ighetskildringar av det mera intima slaget.

Vi översätta 'Kalle och Ada' historier för honom. De roa tydligen, för majoren skrattar, så hans Essex skakar. När inte vägen kommer den att ta ett krumsprång åt sidan.

Majoren är på väg till Ceylon i Saskatchewan. Och vi ha ju i stort samma väg. Så nu gäller det att kunna lura en irländare.

Innan majoren hinner räkna efter, hur vi planera bästa resrouten för honom, ha vi nått Weyburn. Se'n börjar prärien och den verkliga "landsvägen."

Det är den som givit anledning till titeln "bystigar" Gissa om vi sjunga. Fror ni vi berättat historier? Majoren får skratta, så han inte ser vägskalet och vi dirigera. Det blir ett snoende mellan stenar och djupa hjulspår.

Först ett tiotal miles från vårt mål märker han vart han kommit hän. O du härliga irländska tunga! Vilket klingande språk. Vilka sköna glosor! Och så många ädla ord över den svenska stammen och dess representanter i Canada. Om vi bara haft en stenograf.

För nu är majoren rent ut sagt förbannad. Röd i synen och arz, så han fräser. Tänk såna gemena lymlar och lura honom ut på den här "pig-trailen", som han säger.

Men han har sinne för humor. Ilskan är ett gott arbete av en god skådespelare, och innerst inne värderar han det goda skämtet. Han har ju bara förlorat 4 miles på trippen över prärien.

Han hämnas genom att släpa ut oss mitt på det solstekt stråshavet och håler på att kratta sig fördärvad vid tanken på vårt företag. "Crazy — damn fools. But hop to it. What else can you expect of a couple of Swedes", säger

majoren och viftar farväl. Och skuttar iväg över prärien till nya vänner och bättre korsett-kunder, för vilka han kan dra historier om, "de sabla pojkljmlarna som lurade honom ut på 'the wide open spaces'".

Heder åt majoren — åt Essex-en hans — ja, varför inte åt alla brusiga irländare, som ha sinne för humor.

Bystigar. Jordvägar. "Pig-trails". Det som var en väg, på den tid, då farmarna åkte i "proln" och "bug y'n" stöd och gistnade sönder på stallbacken.

Sol — sommar och student- skor. Som gå och gå och mot kvällningen nå målet. Farmen, där min svägar bor, och där en liten gullhårig pys med mörka ögon springer omkring och väl hunnit glömma av både far och mor för alla hundar hästar och kattor.

I Väster hänga tunga moln. Det ser ut som om Vår Herre menade allvar den här gången. Med regnet. Nu — när det är för sent. När en prima irländsk svordom a la major Bick nästan är allt som behövs för att sätta fyr på de förtvinnade grässtrån, farmarna kalla årets gröda.

Uniformen bedrar. Det skriker i bromsarna. Och den unga farmarfrun vid ratten rodnar. Tanker på körkort, licensnummer och dåligt ljus och undrar vad anledningen kan vara till "polisens" ingripande. Så här två miles från farmen. "Kommer Ni den här vägen? — Oh, kors ja som tröde de de va' poliser! säger den förvånade lilla frun och skrattar vid igenkännandet. Det hälsas, klappas om och skämtas.

Förbehållsamt — litet blygt och underligt frågande betraktar den yngste medlemmen i sällskapet den underliga gruppen.

Ett smutsigt litet pekfinger försvinner i den röda lilla munnen.

Hallå Putte! — Då ljusnar blicken — och med bägge armarna utsträckta till kärt famntag rusar pilten fram. "Pappa" — är ett svar, som ger lön för många hundra mil av branta backar, snörråta stråkvägar och krokiga bystigar.

Och så bär det av igen. . . .

Forts.

I Free Press

av den 23 oktober finna vi en del smånotiser om vad som hände och skedde för några tiotal tillbaka. Bl. a. omtalas att en av Winnipegs pionärer, M. P. Peterson, den 23 okt. 1886, reste hem till "gamla Sweden" och att han vid avresan uppvaktades av en delegation från stadsstyrelsen med begäran, att han i de Skandinaviska länderna skulle göra sitt bästa för att öka emigrationen därifrån till Canada.

Det var den 23 okt. 1886, i dag är det den 23 okt. 1931, vem Han är ty vi känna Hoffyrtiofem år ha såunda gått om i våra egna själar. Då och just i dag blevo närmare år Han en broder — vän — ett par hundratal unga skandinaviska kärleksblomman, betslöshet sett sig öd akadejksom var och en av oss som att söka hjälp från staden, uppskikt fullständigt i denna darrättade om, att de skulle kärlekens ström.

ORDET FRITT.

Forts. från sid 2.

Kanske efter årtioenden eller hundraden vi göra även denna sanningens budbärare till Mästare, bygga kyrkor i Hans namn och bilda församlingar. Vi förstär ej att endast sanningen och ej dess budbärare kan göra oss odödliga. Om vi ej själva taga emot sanningens ljus vandra vi i evigt mörker.

Sådan är mänskligheten, den söker lycka utan att förstå vad lyckan är och var den finnes. Bor icke lyckan inom oss själva? Vi behöva endast öppna dörrarna till det allra heligaste i våra egna själar på vid gavel att det eviga, gudomliga ljuset kan strömma in. Vaför förkasta vi Honom denna ljusets sändebud. Vad bryr vi oss om vad Han heter varifrån Han kommer och vem som har sänt Honom. Är icke vår lycka för oss av större betydelse än av vem vi få den. Kunna vi ej taga emot yckan sådan den gives oss. Han är här som älskar var och en utan åtskillnad. Han brinner av begär att få oss att förstå — att göra oss lyckliga. Han vill lära oss kärlekens läxa som vi ha glömt. Sin lycka vill Han giva oss.

Kärleken — våra egna sjä-lars osjälviska kärlek är som solens varma band vilken får märtans frukter att mogna i våra själar så att de falla ned likt mogna frukter från träd.

Var och en av oss har smakat kärlek i någon form och vi veta att kärleken lyckliggör. Och i vår lycka äro vi goda. När Han nu bjuder oss sin ulla kärlek och om vi mottaga den öppnas även våra sjä-lar för den gudomliga kärle- ten och när vi en gång äro fyllda därav måste vi dela med oss med vem vi möta, vem han in är, vit eller svart, god eller ond, kristen eller hedning. Vi äro alla bundna tillsammans med evighetens osynliga band. Vi äro från gemensamt ursprung från samma gudomlig- het. Och om vi vilja vara sanna bilder av Gud måste vi upp- vendbara Honom som är den levande kärleken i våra själar — således — älska.

Detta vill Han lära oss, Han vill giva oss nyckeln till våra egna sjä-lars skattkänimare. Han som själv har förvand- lats till kärlek måste utstråla kärlek i sin omgivning. Men vi lyssna till Honom kretise- rande, studerande Hans per- sonlighet, hängande fast vid döda bokstäver utan att mär- ka att det är livet självt som kallar oss. Hans hjärta brin- ner av den levande kärleken till oss. Han lider med oss. Han försöker få oss att för- stå och känna oss själva, kän- na att vi äro alla ett i Honom — äsom Han är densamme i oss. Han kallar oss att fröjdas med Honom fria och lyckliga. Låtem oss alla som bröder hand i hand stiga ned i den eviga kärlekens flod för att bliva rena, fria och lycksa- lva. Han står redan där och väntar på oss med öppen famn. Varför tveka ett ögonblick att ta oss och giva lycka. Och när vi blivit ett med den gudomli- ga kärleken fråga vi ej mer om det som är ty vi känna Hoffyrtiofem år ha såunda gått om i våra egna själar. Då och just i dag blevo närmare år Han en broder — vän — ett par hundratal unga skandi- naviska kärleksblomman, betslöshet sett sig öd akadejksom var och en av oss som att söka hjälp från staden, uppskikt fullständigt i denna darrättade om, att de skulle kärlekens ström.

Sigrid Swanson.

Diversc.

Nordiska slippmasekartellen.
Den nordiska slippmasekartellens förtroenderåd har i dagarna hållit ett av sina regelbundet återkommande möten. I mötet deltog representanter för Sveriges, Norges och Finlands trämasseindustrier. Förutom frågor angående marknaden, avtalsituationen, behandlades förslag om förlängning av kartellavtalet. Man konstaterade de svårigheter, som förefinnas särskilt på grund av att anslutningen till kartellen från norsk och svensk sida ej är så allmän som önskvärdt. Frågan om ett fortsatt samarbete uppskötts till ett kommande sammanträde.

Vattenfallsverkens tjänstemän klaga över den elektriska inspektionen.

Inom kommerskollegium pågår f. n. en utredning om omorganisation av statens elektriska inspektionsverksamhet. Bland de yttranden, som inkommit till kollegium över förslaget härom, intager i viss mån det av statens vattenfallsverks tjänstemannaförbund avgivna en särställning, i det att förbundet på det allvarligaste hemställer till k. m. t. att snarast vidtagna åtgärder i syfte att öka den statliga inspektionens effektivitet. Förbundet hänvisar till att dödliga olycksfall genom elektrisk ström inträffat bland medlemmarna och framhåller att orsaken härtill är vissa anläggningsanslagningar och bristande underhall.

De försvunna handlingarna.
Häromdagen hölls för första gången offentlig krigsrätt rörande den omtalade försvunna hemliga handlingen på pansarskeppet Fylgia. Man anser sig icke ha anledning antaga att någon som helst förrädisk avsikt legat bakom bokens försvinnande, utan man tåknar med möjligheten att boken kunnat komma bort under städning. Som en annan möjlighet betraktas att någon av nyfikenhet lagt sig till med boken och sedan när saken blev upptäckt icke vågat tala om sin andel däri. Krigsfiskalen, som förut yrkat ansvar på löjtnant Tham, utsträckte nu sin talan även till kommandörkapten Beck-Friis för att icke i allo ha iakttagit vad sm enligt instruktion åligger fartygschef i fråga om tillsyn över hemliga handlingarnas förvaring, samt att han först två dagar efter det upptäcktes av bokens förlust skedd, anmälde förhållandet för beordnad.

Uppsaidgda avtalen.
Förhandlingarna angående de uppsagda avtalen väntas komma att upptagas omkring mitten av oktober. Verkstäderna och järnbruken komma därvid att anlita överståthållare Elmquist som opartisk ordförande. Som ordförande vid de övriga avtalsförhandlingarna torde landshövding Wikman, förlikningsman Ekblom och professor Kjellman komma att fungera. I ett eller annat fall torde därjämte någon av Svenska arbetsgivareföreningens direktörer komma att fungera såsom ordförande.

Landsorganisationens representantskap sammanträdde den 6-7 oktober för att diskutera i samband med avtalsuppsägningarna stående frågor.

Uppsaidgda avtal:

Verkstadsavtalet	63,000 man
Pappersmasseind.	17,000 man
Allm. gruppen	4,000 man
Järnbruksförb.	28,000 man
Sågverksförb.	28,000 man
Pappersind.	14,000 man
Hannarbetare	8,000 man
Summa	150,000 man

Prolongerade avtal:

Textil	32,000 man
Gruvorna	6,000 man
Allm. gruppen	14,000 man
Summa	52,000 man

Påfallande ökning på svensk trävarumarknad.

Omsättningen på trävarumarknaden visade mkring mitten av sept. månad en påfallande ökning, skriver Svensk trävarutidning i sitt senaste nummer. I och med Englands upphävande av guldmyntföten inträdde ett par dagars stopp i affärerna men därefter ha förfrågningar åter börjat inkomma. Den allra första åtgärden för avlastarna i Sverige efter denna engelska handling blev att återkalla sina utelöpande offerter i pund och att fördra kursgaranti efter kr. 18: 16 för pund som villkor för fortsatta affärer i detta mynslar. I åtskilliga fall har dylik garanti lämnats.

Sedan Sverige självt frångått guldmyntföten har en ny fas inträtt, som ännu inte hunnit avspeglas. Till bekymren för den starkt fallande prisnivån får man nu lägga ovisheten beträffande kursen vid likvideringen av sålda men oskeppade varor, vilka kunna uppskattas till åtskilliga tiotusentals standards. Såsom växelkursen på pund under första veckan efter den engelska guldmyntfötens suspendering utvecklade sig blev det uppenbart att kursförlosterna hotade att förinta de redan i sig själva hårt deprecierade priserna. Måhända skola farvälågorna för dylika förluster genom den svenska guldmyntfötens upphävande visa sig förhastade.

Stockholm.

Tre års straffarbete för portmonnästöld.
Diversearbetare H. W. Karlsson, som stulit en portmonnä med tio kronor, dömdes för fjärde resan stöld till tre års straffarbete.

En gasförgiftning i garage.
som kostade ett människoliv har inträffat i Enskede, i det mekanikern Albin Sigurd Groth anträffades sittande död vid ratten till sin bil. Garaget var fyllt av bensin-gaser. Ren olyckshändelse föreligger.

Dyrt för fyllerist uppgiva falskt namn.
En åkeriarbetare H. A. Eugen Johansson, som falskeligen vid anhållande för fylleri uppgivit sin broders namn, med vilket han även undertecknat

stämningen, dömdes här för till en halvt års straffarbete med ett års påföljd.

Långholmsfånge infångad i Norge.

Den förrymde Långholmsfånge Frans Gunnar Johansson, som först troddes ha drunknat vid rymsingen och som sedan dök upp i Uppland bygden och gjorde sig skyldig till en rad stölder har nu blivit fast i Norge tillsammans med sin kumpan Yngve Eugen Nilsson, den s. k. "Smålands-Nisse".

Åtal för Lektors "lyckonummer".

Den av tidskriften Lektor anordnade pristävlingen med "lyckonummer" har av poliskammaren befunnits vara av sådan art, att domstol bör pröva, huruvida icke brott mot lotteriförordningen föreligger. Handlingarna ha remitterats till polisdomstolen för anhängiggörande av åtal mot dir E. Lindström i Saxon & Lindströms bokförlagsaktiebolag.

Äldre kvinna bränd till döds.
Vid eldsvåda i en lägenhet i huset Asögatan 149 blev en 75-årig fru Emilia Rosalie Wahlberg så svårt bränd, att hon efter ett par timmar avled.

24-årig fru fast för kuppen i Sidenhuset.

De sensationella kupperna hos Modehuset Regent, Sidenhuset och Modesalon Louise ha nu äntligen klarats upp. Kriminalpolisen har nämligen anhållit en 24-årig kvinna, som erkänt samtliga bedrägerier. Hon är hustru till en hantverkare och har vid polisförhören uppgett att mannens små inkomster tvingade henne att söka bättre på familjens ekonomi. När hon emellertid misslyckades att skaffa sig eget arbete, kom hon på tanken att lurå några modehus. Självt säger hon, att mannen saknat vetskap om hennes tillgrepp.

Örfil på sabbat blev en månads fängelse.

En hyggelig hantverkare i en av Stockholms förstäder, som varit gift i många år utan större slitningar, råkade en söndagsmorgon i ett stilla gräl med sin hustru av den obetydliga anledningen att hon föregående kväll glömt att köpa kaffebröd. Trätan övergick till kraftig ordväxling, och i hettan slog mannen till sin hustru på kinden. Hustrun blev ursinnig och sprang till närmaste polisstation och anmälde mannen för misshandel. Polisförhör anställdes, men på kvällen återtog hon sin anmälan. Då upptäckte emellertid polisen att brottet visserligen icke får atalas, såvida det icke angivits till åtal av den förfördelade, men, heter det vidare: "eller blivit förövad å sabbat eller å allmän plats". Alltså var i detta fall åklaren behörig att föra talan i målet, som också kom inför rådhusrätten, där kvinnan själv under tårar tiggde och bad för sin man. Rätten kunde dock icke göra annat än avkunna en fallande dom. Den kom att lyda på en månads fängelse. När domen avkunnades höll hustrun på att svimma. Mannen överklagade straffet, dock utan resultat. K. m. t. som har benädningsrätt, var mänskligare och efterskänkte hela straffet.

Göteborg.

Sjukhusrymmaren dog av veronalförgiftning.

Till sjukstugan i Gislaved infördes härom dagen en okänd man, som funnits medvetslös på järnvägsstationen i Hestra. Det konstaterades senare, att mannen var en från Lillhagens sjukhus i Göteborg förrymd patient och att han till

fots begivit sig till Hestra. Mannen, som hela tiden varit medvetslös, avled på måndagsmorgonen. Dödsorsaken var veronalförgiftning.

Upprörande barnmisshandel.

Göteborgspolisen har nu slutfört sin utredning om misshandeln av gossen Sten Sture Stenfeldt, som till kammarskrivare Gunnar Otto Stenfeldt och hans hustru Gulli Wikman. Resultatet föreligger närmast i en 69 sidor lång polisrapport, behandlande huvudsakligen moderns förhållande till gossen.

Det har tyvärr besannats, att de uppgifter, som under hand framkommit i misshandelsaffären, ej varit överdrivna. Snarare tvärtom.

Fru S. har vid förhör berättat, att hon agat pojken i avsikt att få ur honom en mängd oarter, som hon ansåg han tillägnat sig under vistelsen i fosterhemmet. Gossen hade emellertid visat sig oförfätkerlig och retat henne till ursinne, varför hon både sparkat och slagit honom. Vid ett par tre tillfällen, då hon varit alldeles utom sig av vrede, hade hon bitit honom i ryggen och på armarna. Att hon bitit gossen hade icke berott på någon sjuklig lust utan därpå att hon tröttnat i armarna under det hon agat gossen och därför i stället bitit honom.

Blekinge.

Donation.
Framlidne lantbrukaren J. J. Lindman i Ronneby har testamenterat 15,000 kr. att användas till Ronneby stads förskolan. Medlen skola förvaltas av stadens drätselkammare.

Två nya stadsfullmäktigeledamöter i Ronneby.

Magistraten i Ronneby, utsåg stadsfullmäktigeledamöter efter stadskamrer Eric Lowén, vilken efter sitt inträde i stadens tjänst icke längre fick behålla sitt mandat, samt efter dennes avlidne länsjägmästaren Gunnar Fischer. Till hr. Lowéns efterträdare förklarades verkstadsarbetaren Ernst Berggren vald med 594 röster. Till länsjägmästare Fischers efterträdare utsågs disponent Albert Bergman med 587 röster.

Bohuslän.

Lekande barn valla åter eldsvåda.

Eld har i dagarna härjat en kringbyggd gård, tillhörig bagaren V. Perssons storbhus i Ranelid intill Varberg. Ladugårdsbyggnaden lades i aska och en del redskap och gröda. Det brunnat var försäkrat. Elden tros ha vällats av att några barn lekt med tändstickor.

Stenarbetets fördelning i Bohuslän.

Statens steninköpskommitté har genom sina leveranskontrakt berett arbete för 2,141 man inom länet. Platserna fördela sig inom de olika kommunerna på följande sätt: Askum 230, Bottna 18, Brastad, 435, Bro 186, Bärffendal 10, Hogdal 10, Kville 109, Lomeland 67, Lyse 189, Lysekil 33, Malmön 200, Näsinge 104, Skee 248, Strömstad 5, Svarteborg 12, Svenneby 25, Tanum 75, Tjärnö 5 och Tossene 180.

Dalarna.

Kungliga älgjakten på Villingsberg.

Under den kungliga älgjakten på Villingsbergs kronopark fälldes inalles fem älgar. Av dessa sköt konungen en treårig tjur.

Mordbrännare för att få mat och logi!

Stadsfiskalen i Avesta har häktat en grovarbetare P. V. Holmqvist för mordbränds-för-sök i sin stuga. Holmqvist, som är 57 år gammal och under de senaste åren stått under fattigvårdsmyndigheternas uppsikt har förklarat att han tänkt på för att bli dömd fängelsestraff och därigenom erhålla mat och logi under vintern.

Dalsland.

Barnförlammningsfall med dödlig utgång.

Ett barnförlammningsfall som lett till döden har i dagarna inträffat i Bengtsfors köping i Dalsland, i det en ung kvinna, fru Ellen Teresia Lundkvist, maka till snickaren Elov Lundkvist, vilken drabbats av sjukdomen, nu avlidit å Bäckerfors epidemisjukhus. Den bortgångna, som endast var 29 år gammal, efterlämnar make och ett litet barn.

Gotland.

En pansarskjorta

har hittats vid grävningar på den gård i Lye socken, där sudergutshövdingen Ulmer Mannegråda en gång — för 1,000 år sedan — bodde. När fyndet gjordes var det blott en järnklump, men dr. John Nihlén har vid undersökning funnit den vara en ringbrynja, bestående av små i varandra gripande järnringar.

Under tröskningsarbete

i Hahlingbo den 8 sept. råkade 53-årige Axel Alfvengren, Hemmungs, fastna i halmpres-sen och adrog sig en del skador i ryggen. Han infördes till lasarettet och så tillstötte lunginflammation, som hastigt släckte livslågan. Den avlidne, som närmast sörjes av hustru och barn, var en arbetsam och duktig jordbrukare, allmänt respekterad och omtyckt.

Gästrikland.

Medalj.

Vid drätselkammarens i Gävle sammanträde den 21 sept. utdelades Pro Patrias stora guldmedalj till kanarer H. Boman för 32 års tjänst hos staden. Medaljen överlämnades av drätselkammarens ordförande, vilken höll ett tal till medaljens ära.

Brantings och Thorssons byster avtäckta.

I Sandvikens Folkets park avtäcktes två byster av Branting och Thorsson vid en högtidlighet, under vilken förtroendeman Sigvard Kruse från Stockholm höll högtidstalet.

De båda bysterna, som fått sin plats vid entrén, äro utförda i brons på sockel av Tranåsgranit och äro 2,25 meter höga. De ha utförts av A. Jonssos konstgjuteri i Stockholm. Vid avtäckningen utfördes musik av privata musiker och sång av Sångarefanan och Sångareförbundet gemensamt.

Halland.

Lokföraren somnade på tullen.

För någon tid sedan inträffade en bedrövlig händelse vid Falkenbergs järnväg. En kväll gick motortåget utan vidare förbi Mjölbacksstation utan att lystra till stinsens stoppsignal. Stinsen satte sig genast i förbindelse med nästa station, överlida. Hit framkom emellertid taget icke. Det befanns nämligen att en eldare, som tjänstgjorde som förare, i ett något överförfriskat tillstånd insömnat och att motorn i brist på skötsel stannat. Hjälpåtgärder utsändes från

GÖTEBORGS BANK

Göteborgs äldsta bank, grundad 1848.
Eget kapital Kr. 78,750,000. (Över 20 millioner Dollars.)

SVENSKAR I CANADA!

Önskar Ni en säker placering och god avkastning av Era penningar så insätt dem på vår

KAPITALRÄKNING.

Vi gottgöra härpå alltid högsta gällande ränta.
Vi lägga varje halvår räntan till kapitalet, så att Ni erhåller ränta på ränta.
Vi sända kostnadsfritt varje halvår till Eder per post en uppställning, som visar hur stort kapital Ni har hos oss och hur mycket det ökas genom ränta.
Alla slag av bankaffärer i övrigt.

Limmared och avhämfade taget.

Jämtland.

Landsvägarna i Are och Kall.

Omläggningen av landsvägen mot Levanger och Norge är nu i det allra närmaste avslutad fram till Lien, ett stycke väster om Are järnvägsstation. Vägbanans bredd är minst 4,6 meter. Inne i tätare bebyggda samhällen och i vissa kurvor har dock vägen breddats ända till 5,5 meter.

De mest omfattande vägarbetena ha förekommit i närheten av Vikböle, där man långa sträckor stött på berg. Öster om Are gamla kyrka är vägen nu ett stycke helt omlagd, varigenom man undslipper en större kurva. Även en hel del av de andra besvärliga kurvorna ha nu helt eller delvis avlägsnats.

Kallvägen är nu omlagd från Kalls kyrkby och norrut ungefär till byn Kallrör. Under loppet av kommande år anser man att omläggningen skall kunna vara fullbordad fram till Konäs.

Medelpad.

Klampenborgs sågverk kommer i dagarna att nedläggas driften. Arbetsstyrkan utgör ett 100-tal man, varav en del torde komma att beredas arbete vid den under uppförande varande sulfatfabriken vid Östrand.

Stenström och Stattin åtalas för arbetsförbudet.

J. O. har nu beslutat att landsbävding Stenström och t. f. landssekreterare Stattin skola ställas till åtal för åtgärden att utfärda arbetsförbudet i Lande under Adalorsöligheter. Åtalet skall utföras inför Svea hovrätt av advokatfiskalen vid hovrätten.

J. K. avvisar adv. Lagercrantz framställning.

Advokaten I. Lagercrantz framställning till J. K. om framtida undersökning mot de personer, som deltagit i upploppet vid Lunde har icke föranlett någon J. K:s åtgärd. Det är advokaten Lagercrantz obetaget att direkt till vederbörande ortsmyndighet, länsstyrelse eller landsfogde, framföra upplysningar och önskemål ifråga om en på nämnda myndighet ankommande polisundersökning m. m.

Norrbottnen.

Pastor Clanman nu anmäld för förskingring.

Skolrådet i Övertorneå församling har nu till landsfiskalen i distriktet ingivit anmälan mot komminister J. Clanman för förskingring av vissa av honom omhändertagna kassar. Bristen uppgår till omkring 18,000 kr. och Clanman hade inom föreskriven tid blott kunnat ställa säkerhet för 10,000 kr.

Bedövningsmedlet ledde till döden.

Ett beklagligt misstag vid användande av bedövningsmedel, vilket nu synes ha lett till ett dödsfall, begicks för ett par veckor sedan vid sjukstugan i Kalix. Sjukhusvaktmästaren R. Eriksson skulle opereras för en svårartad tandakoma, varvid lokalbedövning verkställdes. En elev vid sjukstugan hade härvid i stället för det sedvanliga ofarliga bedövningsmedlet fyllt injektionssprutan med eter, enligt vad hon själv antager. Läkaren utförde herefter bedövningen utan att ana sammanhanget och fortsatte med operationen. Eriksson tillfrisknade till synes efter några dagar men insjuknade åter, varvid konstaterades allmän blodförgiftning och natten därpå avled han.

Arbetslösheten i Norrland.

Socialministern, statsrådet Sam Larsson, som för några dagar sedan återvände till Stockholm från sin Norrlandsresa, förklarade att resan i stort sett underströk vad han förut visste, nämligen att arbetslösheten där uppe är stor och tyvärr torde bli större till vintern. Kommunernas ekonomi är till yttersta grad ansträngd.

Under denna resa ha, fortsatte statsrådet, givetvis inga åtgärder kunnat beslutas. Jag har icke kunnat göra annat än att låta kommunerna framföra sina önskemål och undersöka vad som där i bygderna kan finnas av möjligheter till ökat arbete och därmed följande arbetsförtjänst. I samråd med arbetslöshetskommissionen vill regeringen sedan göra vad ytterligare från statsmakternas sida kan göras för att lindra de allra största svårigheterna.

Närke.

Väldsam eldsvåda i Svennevad.

Två pojkar i åldern 8 och 11 år vållade häromdagen i Svennevad en förödande eldsvåda, varvid samtliga uthusbyggnader på två gårdar, Sörgården och Månggården, lades i aska. Pojkarna hade under vägen från skolan lekt med tändstickor på landsvägen i närheten av byggnaderna och väkade därunder sätta eld på en del brännbara ämnen intill en uthusvägg. Logarna, ladugårdarna och redskapsbodarna nedbrunno på båda gårdarna, vilkas hela gröda och alla värdefulla redskap även gingo till spillo, däribland 100 lass hö och 70 lass havre. Försäkringssumman är sammanlagt 42,000 kr., men skadorna genom branden överstiga betydligt detta belopp.

Skåne.

Mul- och klövsjukan.

Ett fall av mul- och klövsjukan har konstaterats på egendomen Södertou i Lyby socken.

Uppsägningar vid skånska konfektionsfirmor.

Fabriksaktiebolaget Konfektionskompaniet, Skånes Fagerhult, och Svensk-Engelska herrkonfektionsfabriken Hjelm Örkelljunga och Ljungbyhed, ha uppsagt samtliga akkords- och veckoanställda till den 26 ds. Uppsägningen berör c:a 220 personer.

Ingen uppsägning av småglasarbetarnas avtal.

Småglasarbetarnas samorganisation har, enligt Arbetet, i dagarna slutfört omröstning rörande avtalsuppsägning. I omröstningen ha deltagit 32 avdelningar och 988 röster ha avgivits, därav 320 för och 649 emot uppsägningen. Med anledning härav har grov- och fabriksarbetareförbundets styrelse beslutat att icke uppsäga avtalet. Detta avtal, vars utlöppningstid är den 1 februari 1932, omfattar cirka 2500 arbetare.

De skånska lantmännen uppvakta regeringen.

Malmöhus läns hushållningssällsks förvaltningsutskott har vid extra sammanträde diskuterat svårigheterna för det skånska lantbruket och speciellt för lantbruksexporten. Ordföranden, förste hovjägmästare friherre H. O. Ramel, Ovedskloster, fick i uppdrag att framlägga de skånska lantmännens syn på situationen för regeringen.

Nytt Malmötryckeri härjat

Vitus Pettersons bokbinderietablissemang vid Norra Bulltoftavägen härjades av en eld, som nästan fullständigt förstörde tredje våningen och orsakade en del skador även i andra våningen av den nordligaste längan.

Etablissemanget är försäkrat för 2 milj. kr. och skador na belöpa sig på omkring 100,000 kr. Något avbrott i driften vid företaget uppstår ej av branden, då företaget på andra håll förfogar över behövliga reserver för det förstörda.

Motorcykel kör på en en hästskjuts; lantman dödad.

En motorcykel med två värnpliktiga påkörde häromdagen utanför staden en hästskjuts, förd av lantbrukaren Ola Jansson från Öllsjö. Motorcykeln framfördes med 60 km. hastighet och vid den våldsamma kollisionen slungades Jansson flera meter bort och blev så svårt skadad att han på kvällen avled på Kristianstads lasarett. Han var född 1867 och efterlämnar familj. Även de båda värnpliktiga blevo skadade. Särskilt den enes, Ture Nilsson, tillstånd anses synnerligen allvarligt.

Småland.

Bruatorps gods härjat av en våldsam brand.

Bruatorps gods i Söderåkra socken i Södra Kalmar län har härjats av en ödeläggande eldsvåda. Då elden vid 11-tiden på kvällen observerades, var ladugården redan övertänd och såväl denna som övriga uthusbyggnader blevo lågornas rov. Den vackra mangårdsbyggnaden lyckades man rädda. Sextio nötkreatur, c:a åtio svin samt en häst innebrändes, varjämte grödan och alla maskiner förstördes. Ladugården var nybyggd och försedd med moderna anordningar. Skadorna beräknas till 100,000 kr. Ladugården var försäkrad för 40,000 kr. och även kreatur och redskap voro försäkrade.

Donation på 125,000 kr. till Jönköping.

Grosshandlare W. Malmberg, Stockholm, och hans likaledes

avlidna maka, Eleonora Malmberg, ha genom efterlämnat testamente donerat 125,000 kr. till Jönköpings borgare att förvaltas av Bjukeska fonden. Enligt för kassan gällande reglemente skall avkastningen av dessa medel utgå till pensioner och understöd till åldriga och behövande borgare i Jönköping samt änkor och avkomlingar till sådana.

Södermanland.

Tragiskt slut på dryckesgille

Vid ett dryckesgille i förra veckan hos smedan David Pettersson i Häveröskulle han och en 66-årig f. d. rallare G. Nordlund brottas i smedjan, varvid båda föllo omkull. Nordlund kom först på benen, varefter han grep en hammare och slog till Pettersson, så att denne svimmade. Han repade sig dock snart och var i arbete hela dagen. På söndagen förvärrades hans tillstånd, så att han måste föras till Norrtälje lasarett, där han på onsdagsnatten avled av hjärninflammation.

Nordlund förklarades på torsdagen häktad för drap. Han gör gällande, att han handlat i nödvärn. Pettersson berättade själv dagen efter händelsen, att han betraktade det hela som lek.

Uppland.

Uppsala studentkårs ordförandeval.

Studentkåren i Uppsala har till ordförande med 107 röster valt fil. lic. E. Ekman, Västmanland-Dala nation. Sex sederlar voro blanka. Licentiat Ekman är född i Köping år 1904 och avlade sin mogenhetsexamen i Falun 1923.

Värmland.

Dömda för delaktighet i upplopp.

Stadsarbetaren Johannes Karlsson, brandmannen August Henning Lundberg och vägarbetaren Lars Magnus Malm från Karlstad, dömdes till vardera tre månaders fängelse för delaktighet i upploppet den 21 maj i samband med vägarbetarestrejken i Karlstads vägdistrikt. Vid demonstrationen hade de gjort skadegörelse å de byggnader, där de arbetsvilliga bodde.

Västerbotten

Olycklig andjakt.

Under andjakt den 5 sept. rådde 23-årig fabriksarbetaren Albin Frisk i Näsvisken skjuta sig med ett hagelgevär. Döden följde så gott som omedelbart.

Bil dödar gosse vid Skellefteå.

En 6-årig gosse, son till montör E. A. Johansson, blev häromdagen påkörd av en bil på den s. k. Boviksvägen vid Skellefteå. Gossen erhöi därvid så svåra skador, att han nästan omedelbart avled. Ren olyckshändelse anses föreligga.

Västergötland

Bil påkörd av tåg; föraren livsfarligt skadad.

Vid Boda järnvägsövergång, c:a 4 mil norr om Skövde, kolliderade uppgående persontåget med en personbil, förd av åkeriägaren A. Lindén i Mariestad. Bilen släpades med loket ett tiotal meter från olycksplatsen och blev en enda skrothög, ur vilken bilens förare framdrogs medvetlös. Hans skador voro mycket allvarliga och fara för livet föreligger. Bilen framfördes med låg hastighet men antagligen

har föraren bländats av solen och ej observerat trafiksignalerna.

Västmanland.

Fadern satte black om sonens fot.

I Surahammar finns det en träarbetare som liksom så många andra hyser antipati mot sport i allmänhet och fotboll i synnerhet. Hans motvilja mot bollsparkningen har dock tagit uttryck som kunna karaktäriseras som barbariska.

För att hindra sin 14-årig pojke att spela fotboll har han försett dennes ena fot med en järnkädja, försedd med hänglås. Detta har dock icke hindrat pojken från att bedriva sporten; han lär t. o. m. ha varit en mycket uppskattad målvakt. På initiativ av en medlem i socknens barnavårdsnämnd anmälde förhållandet till platsens läkare, som dock konstaterade att pojken icke erhållit några skador. Då det dessutom såges att fadern för att hindra sonen att simma under sommaren bundit ihop hans armar, kommer barnavårdsnämnden att upptaga saken till behandling.

Ängermanland.

Större ekonomibyggnad i Norrland nedbrunnen.

Häromdagen nedbrann en större ekonomibyggnad, inrymande ladugård, höloge och spannmålmagasin jämte intilliggande bryggstuga i Åbort, Högsjö, tillhöriga konsul J. Ekman, Väja, Elva grisar innebrändes. Skadorna värderas till mellan 60,000 och 70,000 kr.

Öland.

Svensk skonare förlist vid Öland.

Tremastade skonaren Baltic från Skillinge, lastad med trä och på resan från Hernösand till Köpenhamn, strandade utanför Tokenäs på Ölands nordvästra kust. Björnabens livräddningsstation alarmerades och manskap från densamma lyckades med raketapparater föra i land tre man av fartygets besättning under det att de övriga tre av de ombordvarande räddades i skeppsbåten.

Östergötland.

Ulv i färkläder.

På begäran av landsfiskalen i Åby har kriminalpolisen häktat maskinarbetaren Karl Bror Andersson, som på ett 20-tal olika platser genom bedrägliga uppgifter lurat till sig över 400 kr. Han har besökt predikanter och andra i frivilliga församlingar, sagt sig själv vara medlem av samma samfund och så småningom framställt en begäran att få låna 10 — 20 kr., då han för ögonblicket var strandsatt.

Omfattande spritaffärer i Malmslättskogen.

Kriminalpolisen i Linköping har haft en ganska vidlyftig undersökning om hand beträffande olovlig försäljning av exportsprit i Linköping och dess närhet. Två personer, livförsäkringsinspektören Fridolf Emanuel Åsberg och förre klichéarbetaren Helge Leander Hilding Eksbom, ha suttit anhållna hos polisen sedan förra veckan och släpptes först i går. Innan de lämnade polisstationen i går afton motog de stämning till tinget vid Linköpings domsagas häradsrätt, där de ha att stånda till ansvar för vad de låtit komma sig till last.

Det senaste inom effektiv farmning.

En sammanslutning av en del privata bolag i Manitoba, vilka ha stora kapital insatta i lantbruksegendomar, och som önska bevaka sina rättigheter, hava engagerat en person, vilken skall vara farmarna behjälplig med råd och råd. Idéen här till har hämtats från Minnesota och North Dakota, varest man i allt, som rör jordbruk, är en mans-ålder före Västra Canada. Denne mans framträdande förorsakades av att banker, truster, hypoteks- och försäkringsbolag funno sig vara i besittning av "små konungariket" av för skuld utmätt jord. Skulle dessa stora landområden som ett helt skötas av respektive banker och bolag, vore kreaturslöst jordbruk enda utvägen, och då var det just detta, som stjälp farmarna, förstod man, att enda räddningen var att få familjer att bosätta sig på och bruka de övergivna egendomar.

Men hur skulle detta låta sig göras? Att sälja dem på nytt under förutvarande villkor var detsamma som att efter någon tid stå på samma ståndpunkt. Frågan löstes på följande sätt: Ägaren utförde erforderliga stallbyggnadsarbeten, anskaffade kreatursbesättning, betalade alla skatter, hälften av inhägnads och troskningskostnaderna samt hälften av utgifter för veterinärbesök. Brukaren betalar all arbetskraft, alla redskap och maskiner med undantag av gödnings-spridare och spannmålskvarn, vilken skall brukas av ett flertal farmare gemensamt, all kostnad för förbrukad kraft, dock skall, om traktor användes för jordens beredande, ägaren betala hälften. Delningen av farmens avkastning göres efter jord överenskommelse parterna emellan, och det är kanske just här varest "rådgivarens" eller vad titel man skall ge honom, största arbete kommer. Ty i många fall visar den jordägande parten inget intresse förrän nu när han skall inkassera, och å andra sidan försöker man många gånger att tillskansa sig så mycket som möjligt.

I västra Canada finnas 5 st. "rådgivare — tillsyningsmän m. m." vilka ha under sin tillsyn 129,402 acres, uppdelat i 358 farmar, av vilka var och en har 60-80 att besöka med två veckors mellanrum. Deras åligganden äro många. Den ene farmaren behöver en ny tjur, den andre en ko, den tredje har dåligt utsäde, den fjärde behöver en ny stallbyggnad i stället för den som förstördes under sista stormen, då det i stället skulle ha regnat, den femte behöver "ha på kredit i handelsboden" o.s.v. o.s.v.

Steg för steg omändras jordbrukssystemet i Canada. Man börjar övergå till att allt mera rationellt sköta jorden, egendomar uppdelas i skiften, och kreaturstammen utökas. Ännu finnes det många farmare, som äro ohägnade härtill, med stora utsikter finnas att omständigheterna komma att tvinga.

"Rådgivaren - Tillsyningsmannen är något nytt för Canadas jordbrukande befolkning men är nog inom kort en välkänd person där, ty omständigheterna tvinga dem att samla alla sina krafter för att möta konkurrensen på världsmarknaden.

Om nyanläggningar och prydnadsträdgårdar.

Av direktör Gustav Lind.

Varje år komma nya trädgårdsägare till. Man köper eller bygger en villa eller eget hem och skall naturligtvis anlägga trädgård omkring densamma. Det bör då framhållas, att hösten är bästa tiden att göra det. Man använder vanligen i trädgården. Detta arbete bör dock ske omsorgsfullt, om det skall bli något bevänt med trädgården. Först avdikas jorden, så att de trädgårdsväxter, som med tiden komma att flyttas in i den blivande trädgården, icke komma att lida av bottensyra. Därefter gräves jorden eller i fråga om större områden köres densamma, därvid alla fleråriga ogräsrötter noga bortplockas. Är jorden styv, bör den kalkas. Detta arbete bör aldrig utföras under regnväder. Man använder vanligen i trädgårdarna omkring 50 kg. osläkt kalk pr. ar. Kalken släcks först i en hög, som övergutes med vatten. Därefter utbreder den på jorden samt nedgräves omedelbart, innan den blir utsatt för regn. Någon månad senare påföres brunnen nötkreaturs- eller häströdsel och nedgräves. Jorden får sedan ligga under vintern och är så färdig att plantera nästa vår. Mången invänder kanske att gödselanskaffningen blir så dyr. Erfarenheten har emellertid visat, att åtminstone den jord, som vanligen står till buds vid nyanläggningar är så mager, att det blir något resultat med trädgårdsväxterna, om icke jorden på förhand blivit ordentligt gödslad och bearbetad. Naturlig gödsel är första förutsättningen för all trädgårdssodling, och det lyckas icke att komma ifrån sådan genom användandet av konstgjorda gödselmedel, vare sig när det gäller nyanläggningar eller renovering av äldre trädgårdar. Gör därför hellre i ordning blott ett mindre område till trädgård men bered jorden omsorgsfullt på detta mindre område. En liten välskött trädgård bereder ägaren betydligt mera glädje än en trädgård, som han på grund

av dess storlek icke mäktar sköta som sig bör. Endast alldeles nödvändiga trädgårdsgångar anläggas. Dessa bliva nämligen dyra och arbetskrävande i underhåll.

Prydnadsträdgårdens skötsel. Rosorna få icke täckas för tidigt om hösten, ty då ruttna de under vintern. Ifråga om låga rosor, som stå så till, att man kan kupa upp jorden omkring dem, verkställs täckningen omedelbart förut, innan jorden fryser till. Vid denna tid nedböjas också stamrosorna samt nedkrokas vid marken. Man gör en liten fördjupning i jorden, där kronan skall ligga. Över själva kronorna på stamrosorna lägges sedermera, när marken fryser till, sand, i vilken stamrosornas kronor tryckas övervintna bättre än när annat täckningsmaterial användes. Även slingerrosorna böra nedtagas från väggarna och läggas utmed marken, där de nedkrokas, innan tjälen inträder. Senare täckas de med granris, liksom också sådana låga rosor, som stå i grupper och icke kunna täckas med jord. En o. annan gång under vintern bör man tillse de täckta rosorna, ty det händer ofta att sorkarna göra påhälsning och förstöra rosorna.

Särskilt under första delen av september är det lämpligt att plantera perenna växter av olika slag. Tiden är också då inne att sätta ned blomsterlökar och rekommenderas särskilt tulpanerna såsom varande bland de mest praktfulla. I rabatter och på trädgårdsländ, där man har minst 60 cm. djup jord, kan man mycket väl sätta ned tulpanlökar 30 — 40 cm. djupt i jorden, varigenom vinnes att lökarna kunna stå i 10-tals år orubbade på samma plats. De komma upp fram i maj och blomma på försommaren och när de längre fram nedvissna, sätter man andra växter på platsen utan att lökarna behöva rubbas. Vid trädgårdssodlingen å Experimentalfältet har man sedan omkring 15 år tillbaka haft vid detta djup planterade tulpanlökar i tusental ständer på samma rabatter. De ha arligen blommat mycket rikt. Bland för kalljord särskilt lämpliga tulpaner nämnas de bägge röda darwin-tulpanarterna Fa'neomb Sanders och Bartigon. Man får emellertid se till att man vid lökarnas utsättning alltid sätter rotändan ned.

I gräsmattor kan man på vanligt djup sätta ned lökar av sådana växter som snödroppar, crocus, scilla o. dyl. De sättas i större grupper, då deras blomsterverkan blir större. De kunna stå i gräsplanen under många år.

Även liljor planteras nu under hösten och särskilt fästes därvid uppmärksamheten på den vackra tibetliljan, Lilium regale, som vid denna tiden lämpligen planteras. Den trivs bäst i soliga lägen i med lövjord tillsatt, något kalkhaltig, lerhaltig grästörvjord. Lökarna sättas ganska djupt i jorden, eller ända ned till 20 cm. Som vissa importerade liljelökar ofta äro sjuka, bör man helst använda inhemska sådana. Särskilt bör man undvika lökar av den vita liljan, Lilium candidum. Importerade sådana lökar äro nämligen ofta sjuka, och det har visat sig, att de kunna smitta ned även tibetliljan.

De perenna växterna böra

LAND SETTLEMENT SERVICE KOLONISATIONSHJÄLP.

Familjer och enskilda i Canada, som söka land för kolonisation kunna erhålla upplysningar och råd genom att tillskriva någon av följande organisation: Land Settlement Office, Department of Immigration, Commercial Building, Winnipeg; Canadian National Railway, Colonization Department, Room 100, Union Station, Winnipeg eller Canadian Pacific Railway, Colonization Department, C. P. R. Station, Winnipeg.

gärna icke avskäras om hösten, utan det nedvissnade riset bör få sitta kvar på plantorna till våren, då det avlägsnas. Erfarenheten har också visat, att många perenna växter stå sig bättre, om man låter riset sitta kvar under vintern. Framförallt är detta fallet med den numera allmänt odlade utmärkta kant- och biväxten Nepeta Mussini.

Bered nästa års rotfrukt-fält.

Då säden inbärgats ligga i regel stubbäckarna beväxta med allehanda sorter ogräs. Lantmannen vet mycket väl att plöjning eller harvning befordrar ämnesomsättningen i jorden och befriar den från en mängd ogräs. Men, invänder han, hur skall jag kunna hinna med allt detta då så mycket annat arbete tränger på. Ja, låt så vara att icke alla stubbäckar hinna höstplöjas ordentligt hur nyttigt och önskvärt detta än må vara. Den åker, å vilken man nästa år ämnar så rotfrukter, bör man dock absolut icke underlåta att grundligt bereda så snart säden blivit inbärgad. Rotfrukterna äro ju de av våra lantbruksprodukter vilka fordra det mesta arbetet. Därför måste man på hösten göra vad man kan för att jorden på våren skall vara så ren som möjligt från allt vad ogräs heter. En grundlig bearbetning på hösten inverkar även långt mera än många tro på avkastningen.

I år har skörden visserligen blivit försenad men med en god portion energi och vilja bör man ända kunna hinna med att bereda åtminstone så stor areal som nästa vår skall besås med rotfruktsfrön. Sedan man fått stubbäckern "svart" bör man emellanåt slätharva så att ogräset hindras att gro på nytt. De värsta ogräsen utrotas nämligen lättast på hösten då man genom flitig beredning av jorden kan förhindra dem att skjuta gröna skott och på så sätt förhindra dem att samla näring till rotsystemet. Bladen äro ju som bekant de näringsberedande organen.

Om jorden är lerhaltig bör man tillföra kreatursgödseln på hösten och laga att man får denna nedplöjd så fort som möjligt. Är jorden däremot grushaltig kan det många gånger vara fördelaktigt att gödsla först då våren kommer. Man skall emellertid under inga förhållanden uraklata att djupplöja på hösten och göra detta grundligt, ty det finnes med all säkerhet inga växter som äro tacksammare för och betala detta bättre än rotfrukterna. Skulle gödseltillgången vara knapp är det god ekonomi att gödsla mindre på träden så att framföra allt rotfrukterna få sin beskärda del. Beträffande rotfruktsodlingens ekonomi måste man ju erkänna att de med nuvarande mjölkpriser är långt ifrån lönsande. Saffoder är emellertid outhärligt under vinterutfodringen, om man vill hålla mjölkavkastningen i ladugården i någorlunda hög nivå.

Vid odling av sockerbetor får man i betblast och betmassa ett foder som i kvantitet ungefär motsvarar en normal skörd av rovor. Kvaliteten är dock betydligt bättre, vilket alltid visar sig i ökad mjölkavkastning och högre fetthalt under blastutfodringen. Därjämte äro dessa fodermedel billiga, då man så att säga får dem på köpet vid sockerbetsodlingen.

Då det hölls korum, sjöngs en psalmvers: på morgonen alltid "Din klara sol" och på kvällen "Så går en dag". Det var vanligen något kantors- eller skolåreämne, som fick denna uppgift att sjunga och läsa. Vid Albo kompani hade en seminarist H. fått detta förtroende. En söndagskväll, då H. fått något för mycket till bästa vorden något tankspridd, började han stamma upp "Din klara sol" men märkte strax sitt misstag och slog omedelbart in på aftonpsalmen. Sammanhanget blev sålunda:

"Din klara sol går åter upp och kommer aldrig ner." H. fick ingen skrapa, i stället tyckte löjtnanten, att han klarat sig bra.

Minska Edra veckoräkningar för hushållet.

Här är mera näringsmedel till lägre kostnad. Delikat, aptitlig och hälsosamt sirap. Servera den i stället för dyra pålägg.

The CANADA STARCH CO. Limited MONTREAL

Serve EDWARDSBURG CROWN BRAND CORN SYRUP and BENSON'S GOLDEN SYRUP

Ask your grocer

VECKANS BERÄTTELSE

När skeppet kommer tillbaka.

Översättning från engelskan.

Moster Howard, som hon allmänt kallades, bodde i en liten stuga nere vid hamnen. Hon var inte gammal, men ären hade satt sin stämpel på hennes ansikte. Hennes ögon voro mattblå och skumma, mungiporna voro neddragna. Ryggen var böjd, och hon sag alltid ut att ha bråttom. Hennes kläder voro gamla och i trasor.

Vid soluppgången varje morgon såg man henne lämna sin stuga och gå utmed stranden. Vinter och sommar — i regn och i blåst. Då det var kallt och regnade hade hon en gammal schal över axlarna, men alltid gick hon med huvudet bart och med det granande håret fladdrande omkring ansiktet.

Då hon gått ett stycke vek hon av upp mot staden. Sakta gick hon upp för den lilla kullen, som låg invid staden. Hela havet låg utbrett för hennes blickar. Här stod hon varje morgon och stirrade bort mot horisonten. Hennes böjda gestalt råkade en smula. Hennes trötta ansikte tycktes yngre, mera levande. Vinden blåste i hennes tunna hår, och hon torkade bort det med en otålig hand. Ibland sken solen och gav färg åt hennes annars så bleka kinder.

Det fanns många som sågo henne. Många som visste så väl, varför hon stod där. De gävo henne blott en medlid-sam blick. Alltid stod hon på samma plats. Alltid rätade hon på sig en smula. För en kort minut tycktes hon ung igen, men det var alltid en gammal kvinna, som vände tillbaka ned för kullen.

Då hon kom hem till sin lilla stuga efter denna morgonpromenad, tände hon upp eld och satte på vatten att koka. Sedan gick hon in i sitt lilla rum, som hon delade med dottern.

— Det är tid att stiga upp, Mary, sade hon med trött röst. Så gick hon in i kammaren som låg på andra sidan köket. Hon betraktade ett ögonblick ömt det mörka huvudet på kudden.

— Det är tid att stiga upp, Tom! — Sedan började hon att laga till frukost åt dem. Hon hade inte mycket att giva dem, men i varje fall gav hon dem mera, än hon behöll för egen del. Nu kommo de. Pojken ivrigt pratande och skrattande. Flickan, nästan trumpen. Hon var två år äldre än brodern. De äto friskt. Hon skickade iväg dem till skolan. Flickan gick stilla och lugnt och såg sig knappast om. Pojken hoppade och sprang och svängde med mössan åt hemmet, så länge han kunde se gestalten i dörröppningen.

Då de hade gått tog modern itu med sitt arbete. Hon tvätade och strök kläder åt folk. Det var hennes enda levebröd och hon måste arbeta hårt för att deras lilla hushåll skulle gå ihop sig. Så arbetade hon utan en minuts uppehåll tills

aftonen, då barnen kommo hem från skolan. Sedan hon givit dem litet mat, fortsatte hon oavbrutet med sitt arbete. Pojken hjälpte henne nu med att springa ärenden och hämta och avlämna tvätt. Flickan satt på sitt rum och läste. Så gick det dag efter dag alldeles lika och samma enformiga liv.

— Gå ut och lek litet nu, Tom, sade modern, när skymningen hade börjat falla, och hon satte sig vid det daliga lampskenet för att ånyo försöka lappa barnens kläder. Tom gick ner till hamnen. Man ropade åt honom och hälsade, när han gick förbi, ty han var allmänt omtyckt för sitt glada, öppna väsens skull. De pratade med honom dessa sjömän, som om han hade varit en av deras egna, om främmande länder och seder. Fastän han aldrig någonsin varit hemifrån, visste ha allt och kunde resonera med dem.

— Inget spår efter "Kittiwake" sade en av dem.
— Nej, sade pojken allvarligt.

— Det kommer nog någon dag. En morgon skall din mor se masttopparna långt där borta, han pekade ut mot havet. Hur länge sedan är det nu? Sex år? —
— Ätta, sade pojken.

— Det är en lång tid, sade sjömannen. Men egendomliga saker kunna hända där borta i Södern. En vacker dag kommer nog din far hem med fickorna fulla av guld, och moster Howard behöver inte arbeta längre.

— Jag ska snart börja arbeta själv, svarade pojken stolt.
— Vad ska du då göra, Tom?

Pojken skrattade:
— Det får ni gissa.
Alla skrattade åt honom.
— Här är ett skepp redo att dig, sade någon. Havet ligger dig i blodet, min gosse, och du kan inte undkomma det.

När pojken senare kom hem, höll hans mor fortfarande på med sitt arbete.
— Mor, när ska du sluta arbeta, sade han.
Hon gjorde en paus i arbetet och såg upp.
— När mitt skepp kommer tillbaka.

— Men — men tänk, om det inte kommer.
Modern svarade endast med tillförsikt i rösten:
— Det skall komma.
— Men ätta år är en lång tid, försökte pojken.

— Det är tid att du går och lägger dig, sade moster Howard bestämt.
Hon sysslade ännu en stund med ett och annat och gick sedan in och la sig. Då hon kom, vaknade flickan, stirrade på henne och sade med klagande röst:

— Du är alltid sen mor. Varför kan du inte gå och lägga dig tidigare, så att jag får sova litet? Hon reste sig upp på armbågen. Mor, när ska det här egentligen sluta. Kan vi inte få flytta upp från ham-

nen till staden snart?
— Jo, det kan nog hända, te att vi kunna snart.
— Snart, när blir det?
— När mitt skepp kommer tillbaka, sade moster Howard och släckte med en suck lampen, som det luktade fotogen av lång väg.

— Då får du nog aldrig flytta härifrån. Men jag skall göra det. Om ett år slutar jag skolan, och då ska jag ta mig plats i stan.

Moster Howard suckade och torkade i mörkret förstulett bort en tår.

Sådant var hennes liv. Hon älskade flickan, och denna ville fly henne, emedan kärlek var det enda, hon hade att giva henne. Pojken var ännu för ung att tänka på sådana saker. Från bittida till sent arbetade hon för dem, aldrig med en tanke på sig själv. Tålighet och hållande fast vid den tron, att "Kittiwake" skulle komma tillbaka. Detta var hennes egen tro: skepp hade försvunnit och kommit tillbaka efter ett år, men inget efter åtta år. "Kittiwake" hade verkligen gått under någonstans i Söderhavet med besättning och allt.

Så gick den ena dagen alldeles lik den andra, tills ett år hade förflutit. Moster Howard var litet magrare, litet gråare, litet mera böjd. Det hade kommit något av ångslan i hennes ögon. När våren kom, slutade flickan skolan. Hon sade ingenting men var sällan hemma och talade inte om vad hon gjorde, när hon var ute. Så en dag sade hon plötsligt vid middagstid:
— Jag har fått arbete.

Moster Howard stod lutad över sitt arbete. Nu reste hon på sig och vände sig långsamt om. Flickan berättade då, att hon fått plats i en liten affär i staden, och att hon skulle bo där också.
— Kunde du inte få gå hem om kvällarna, försökte modern.
— Nej, det är för långt, och för resten vill jag inte.

Moster Howard vände sig bort.
— När börjar du?
— På måndag.... Mamma, du kan väl inte mena, att jag ska stanna här hela mitt liv heller.

— Nej, sade modern tonlöst.
Måndagen kom. Moster Howard steg upp tidigt och gick upp mot staden till sin kulle. Det syntes som vanligt intet skepp, och hon gick sorgen och trött tillbaka hem.

Då hon kom hem, hade flickan redan gått. Med böjt huvud stod moster Howard i dörröppningen och betraktade den tomma sängen. En tår rann ned för hennes kinder.

Dagarna gingo som vanligt. Någon gång kom Mary hem och hälsade på. Hon hade förändrats var bättre klädd och såg lyckligare ut. Pojken tillbringade sin fritid nere vid hamnen bland sjömannen. Moster Howard förstod mycket väl faren av detta. Men vad skulle hon göra? Havet låg honom i blodet, och hon kunde inte hindra det.

Så gick ännu ett år, och även gossen slutade skolan. Moster Howard gav akt på honom i smyg. Han hade blivit en riktig man. Axlarna voro bredare, han såg kraftig ut och hade ett beslutsamt drag omkring munnen. Återigen kom fruktan över henne.

— "Fancy Queen" ska göra en långtur till Kina om några dagar, sade Tom en dag.

Moster Howard svarade inget.
— Jag kunde få arbete ombord, fortsatte han ivrigt.
Fortfarande sade han ingenting.

— Skulle du vilja att jag toge det?
Äntligen fattade hon mod.
— Om du själv vill, Tom.
— Men blir du inte mycket ensam, mor?

— Tänk inte på mig.
Han tvekade en stund.
— Men jag stannar, om du vill det?
Hon visste hur innerligt gärna han ville det.

— Hur länge stannar du?
— Tre, fyra veckor, sade pojken. Kina. Hans ögon lys-te. Vad vill du, jag ska ta med mig hem åt dig?
— Dig själv, svarade hon enkelt.

Pojken märkte den ångslan, som låg bakom orden.

— Jag ska komma tillbaka, sade han, och ha med mig allt möjligt vackert till dig och pengar, så att du inte behöver arbeta längre.

— Du är en bra pojke, sade modern röd. Tag med dig en sidenklänning, sådan som de kinesiska prinsessorerna ha.

Så gick även han. Hon hade sparat litet, så ytterst litet. Detta använde hon nu till att köpa litet saker åt pojken. Hon kände sig riktigt lycklig på grund av den lycka, som hon såg, att hon beredde honom.

Den ena veckan gick efter den andra.

En dag, då hon stod och arbetade, hörde hon ett fasligt buller utanför dörren. Hon gick och öppnade. En hel massa män från hamnen stod där och en av dem steg fram och sade:
— Moster Howard, ert skepp har kommit hem.

Hon lutade sig mot dörrposten och såg stelt på dem.
De sköto fram en man. Hans ögon betraktade henne utan att egentligen se något. Han var starkt solbränd och hade vitt, ovärdat, yvigt skägg. Han såg slö och frånvarande ut.

— Det är Joe, sade mannen. Vi funno honom på en liten ö, då vårt skepp hade kommit ur kursen. Där har han varit, sedan "Kittiwake" förliste. Han lutade sig närmare henne och sade nästan viskande: Jag tror, att solen har haft dålig inverkan på honom, men

hans minne kanske kommer igen. Vi hade mycket svårt att få ur honom, vad han hette. Det är ju Joe, eller hur?

Hon nickade. Så är det. Så tog hon den brutna mannen vid armen och förde in honom. Ingen av skaran följde henne. Hon visste, att de beklagade henne.

Den gamle mannen mumlade för sig själv och såg sig nyfiken omkring som ett barn. Hon satte fram fat för honom. Kände han igen henne, undrade hon. Kom han ihåg, att det skulle finnas två barn.

Så småningom fattade hon situationen. Hennes skepp hade kommit tillbaka. Men den man, som hon hade känt frisk och stark, hade kommit tillbaka som ett vrak. Han hade kommit med tomma fickor och

Forts. å sid. 13.

PLÅGAS ICKE MER

av dålig mage, då äkta Linfrö-extrakt av Östersunds-magasinets i Stockholm medel botar magsjukdomar, såsom magsyra, magkatarr, magsår, dålig mat-smältning, trög, avföring och järmed följande svindel, mattnet, tryckande känsla i mag-roppen, sveda i bröstet, sömnlöshet m. m. Pris per paket \$1.20. Levereras tullfritt i Canada: P. Nelson, 409 Dufferin ave., Winnipeg, Man.

Mrs. J. Halvorson,

1431 ADAMS ST., N. E. —
Minneapolis, Minn.

WADENA.

Skandinaver Önskas

Det finns fortfarande rum för många skandinaviska settlare i Canadas bästa "mixed farming" distrikt, Ender-ton Co., C.P.R. och Hudson Bay-land. 8 till 10 års avbetalningsvillkor, \$200 till \$400 vid köpet. Upparbetade farmer till olika priser. Staden har mejeri, kvarn, högskola, hospital m.m. Största skandinaviska settlement i Canada.

LEONARD WREEDE
Box 51. Wadena, Sask.

SASKATOON.

Drs. Swartout & Toren

DENTISTS
Skandinaviska tandläkare.
200 New MacMillan Bldg.
(Nära C.N. järnvägsstation.)
SASKATOON
Smärtfri tandutdragning.
Gas bedövning X-ray
Telefon 6070

U. S. A.

UNGA MÄN

som ha lust att känna sig själva, skulle skriva efter ett exemplar av N. Rosenberg Co.'s berömda bok

"LIVETS HEMLIGHETER"

Boken handlar om livets hemligheter, äktenskapet, många slags stekdomar, hemliga synder, deras följder, förebyggande, och huru man kan bota sig själv i hemmet o.s.v., och är i hög grad intressant. Sändes fritt i förseglat omslag till en var, som på ett postkort eller i brev sänder sin adress till den välbekanta läkarefirman

N. ROSENBERG CO.,
Room 906-52 W. Randolph S. Dept. 4. Chicago, Ill.
Dr. T. W. Deachman, konsulterande läkare.

Önskar Ni bli Frisk och Stark?

Försumma då icke att i tid vända er till Dr. L. K. Leigh. Trettio års oavbruten praktik i behandling av tusentals fall visar att Dr. Leigh åtnjuter väl-förtjänt förtroende.

Varje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika

SVENSKA RÄDGIVAREN "GODA RÅD"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrivit speciellt för svenskar i U. S. och Canada, lämnar många VÄRDEFULLA RÅD OCH UPPLYSNINGAR FÖR UNGA MÄN, omnämner alla för-vANTEN SÄREGNA SJUKDOMAR, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o.s.v. Boken handlar även om LIVETS HEMLIGHETER och borde läsas av hvarje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i era unga år, eller systemet blivit försvagadt genom utsvävningar i sex-år, bör ni skriva efter boken. Ni kan bli återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. BOKEN SÄNDES ALLDELES GRATIS OCH PORTOFRETT I FÖRSEGLADT OMSLAG TILL ALLA, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH,

179 W. Washington St., B. 8., Chicago, Ill.

Svenska Canada-Tidningen
 325 Logan Ave. Winnipeg, Man.
 TELEPHONE 22 611
 PRENUMERATIONSAVGIFTER
 I Canada:
 Helt år i försk. \$2.00
 Halvt år i försk. \$1.50
 4 mån. i försk. \$1.00
 I U. S. A.
 Helt år i försk. \$2.50
 Halvt år i försk. \$1.75
 4 mån. i försk. \$1.00
 I Sverige:
 Helt år i försk. 3.00
 Halvt år i försk. \$2.00
 4 mån. i försk. \$1.00

Swedish Canada News
 The Canadian Swedish Home and
 Farm Journal.
 P. M. Dahl,
 Managing Editor.
 Printed and published every Thurs-
 day by the Canada Weekly Printing Co.
 Ltd. a joint stock company incorporat-
 ed under the laws of Manitoba, at the
 office and place of business, 325 Logan
 ave. Winnipeg, Manitoba.

Torsdagen den 29 oktober 1931.

**EUROPA I NEDRUSTNINGSPROBLEMETS
 TECKEN.**

Den internationella nedrustningskonferensen närmar sig med stora steg och kastar sin slagskugga över Europa. Man kan utan överdrift säga att Europapolitiken för närvarande helt och hållet står i nedrustningsproblemet. Med största spänning frågar man sig redan nu, om det stora nedrustningsverket, till vilket från så många sidor träffas förberedelser, kommer att krönas med framgång eller om vissa staters fasthållande vid gamla fördomar och maktpolitiska intressen skall göra det omöjligt att komma till enighet och bringa nedrustningsverket att stranda, — vilket skulle vara liktydigt med början till en ny kapprustningsära, som sannolikt mycket snart skulle föra till en katastrof av oändlig räckvidd.

Ett ofantligt ansvar kommer att vila på de statsmän, som skola deltaga i den stora konferensen. Man kommer ju nämligen att stå inför endast tvänne möjligheter; nedrustningsfrågan har på senare år behandlats dilatoriskt och man har så länge gått utom sakens kärna, att man nu slutligen och oundgängligen kommer att stå inför det avgörande antingen — eller. Medvetandet om situationens allvar breder sig också till allt vidare kretsar. Under det sista folkförbundsmötet har allt intresse koncentrerat sig omkring nedrustningsfrågan och man har av de olika statsmänstal, som under dessa dagar hållits i Genève, ivrigt sökt varsla utsikterna för lösningen av det stora problemet.

Man har anledning till att med tillfredsställelse hälsa i varje fall det faktum, att kärslan av de växande ekonomiska och finansiella svårigheterna gjort en del stater mycket mera tillgängliga för en målmedveten nedrustningspolitik, än de tidigare hava varit. Detta är först och främst fallet med Italien; utrikesminister Grandis stora tal till fördel för nedrustningen var en av folkförbundsmötets viktigaste händelser. Såsom förhållandena nu ligga stämmer nedrustningspolitiken överens med Italiens nationella intressen, i det den fascistiska politiken är fullt medveten om, att Italien, därest det skulle komma till en ny kapprustning, av ekonomiska skäl absolut skulle vara avskuret från att upptaga konkurrensen med Frankrike.

Den italienska ståndpunkten och Grandis förslag om en rustningsvila tillsvidare fick, som bekant, det kraftigaste stöd från engelsk och naturligtvis även från tysk sida. Man tager knappast fel om man antager, att nedrustningskonferensen kommer att uppvisa en samlad italiensk-tysk-engelsk-amerikansk nedrustningsfront.

Den framställning, som utrikesminister d:r Curtis gav i Genève av Tysklands orientering gentemot nedrustningsfrågan, har krav på särskilt intresse. Knappast någonsin förut har det tyska kravet på fullt likaberättigande i fråga om rustning rests med en sådan precision och styrka som denna gång. Med stor bestämdhet hävdade d:r Curtis, att de övriga staterna, sedan Tyskland till punkt och pricka hade uppfyllt sina avväpningsförpliktelser, nu å sin sida voro förpliktade till en radikal nedrustning i enlighet med folkförbundspaktens artikel 5. Slutligen betonade den tyske utrikesministern, att den omständigheten, att en del stater för närvarande rustade till tändarna, under det andra endast disponerade över en helt obetydlig rustningsapparat, var ägnad att frambringa och underhålla ett tillstånd av allmän osäkerhet och i själva verket stod i skarp strid mot den från annat håll så starkt framhävda "säkerhetsprincipen".

Den tyske utrikesministerns tal har, som kunde väntas, väckt stark missstämning i Frankrike, under det att det tvärtom hälsas med bifall i Italien, England och Amerika. I själva verket visar det sig mer och mer, huru djup och bred klyftan är mellan den franska och den tyska uppfattningen av nedrustningsproblemet och man kan även ständigt se nya bevis på att Italien och de anglosachsiska makterna i flera viktiga avseenden äro benägna att giva Tyskland rätt.

Man kan med all anledning hävda, att det största hindret för ett fruktbringande internationellt nedrustningsarbete för närvarande ligger i Frankrikes hårdnackade fasthållande vid sin "säkerhetspolitik". Medan efter den tyska, italienska och anglosachsiska uppfattningen en allmän internationell nedrustning så att säga helt automatiskt skulle leda till en varaktig säkerhet mot krig, fortfar Frankrike å sin sida att alltjämt framställa särskilda "säkerhetskrav" och försinkar därigenom varje rustningsinskränkning.

Som bekant ingick just under de dagar, då de fransk-tyska ministersamtalen ägde rum i Paris, den franska regeringens memorandum om nedrustningsproblemet till Genève. Frankrike ställde sig som man vet i detta memorandum på den ståndpunkten, att det redan hade inskränkt sin rustningsapparat i rätt avsevärd grad och att det omöjligt kunde förklara sig villigt till en ytterligare nedrustning så länge de politiska förhållandena i Europa framvisade en sådan grad av osäkerhet: från fransk sida hänvisades denna gång, som

så ofta förr till nödvändigheten av att först åstadkomma stabila politiska förhållanden i Europa i enlighet med Versailles-traktaten och till Tysklands växande benägenhet att framställa revisionskrav och därigenom underminera det genom Versaillesfreden skapade tillståndet.

En stor besvikelse var det för många, att den franske utrikesministern i sina anföranden på senaste folkförbundsmötet icke med ett ord gick in på Grandis förslag om en rustningsvila tillsvidare. Med desto större spänning måste man emotse den behandling, som det skandinavisk-holländsk-schweiziska förslaget av liknande art skall få i folkförbunds-församlingen.

Medan hela den franska opinionen står bakom Briand och hans säkerhetskrav, har Briands tal gjort ett dåligt intryck i Tyskland. Då man å andra sidan i Frankrike synes vara lika förstämde över d:r Curtius uttalanden, skulle den atmosfär, i vilken de franska och tyska ministrarna i slutet av denna månad mötas i Berlin, icke synas vara vidare gynnsam. Vad man för närvarande främst bör inrikta sig på, torde väl vara ett avtal, gående ut på att t. v. låta de stora politiska fransk-tyska divergenserna vila, samt försöka på att bana vägen för ett fransk-tyskt ekonomiskt samarbete av största möjliga omfattning. Men även om detta kan lyckas, är det för ögonblicket mycket svårt att tänka sig några möjligheter för en brobyggnad över den klyfta, som, när det är fråga om nedrustningsproblemet, på ödesdigert sätt skiljer Tyskland och Frankrike från varandra.

Nedskärningarnas kris.

Nästan alla länder synas ha levat över sina tillgångar och se sig nödsakade att tillgripa nedskärningarnas för de flesta betungande och motbjudande utväg.

Världskriget medförde ej blott oerhörda direkta materiella skador utan rubbade även betänkligt de gamla cirkulärens för varuutbytet och åstadkom dessutom en bestående misstämning mellan folken, som ytterligare förvärrat det ekonomiska läget. Allt detta har icke kunnat undgå att göra världen fattigare än förut, men man har mångenstädes låtit sig invaggas i den fiktionen att det ändå skulle vara möjligt att upprätthålla en till och med högre levnadsstandard än tidigare. Särskilt i England har man trots sig kunna komma ifrån de svårigheter som man givetvis måste räkna med genom en hårdhänt beskattning av kapitalet. Men sist blivit så uppenbart skadliga, att den socialdemokratiska finansministern Snowden nödsatts föreslå ingripande sparsamhetsåtgärder för att få budgeten att balansera och förekomma att förtroendet till landets ekonomiska säkerhet allvarligt rubbades. England har levat över sina tillgångar och tårt på sitt reservkapital. Vi ha levat i den föreställningen, yttrade han i parlamentet vid budgetförslaget framläggande, att vi kunde förbruka lika mycket som i vår välmakts dagar. Resultatet har blivit, att skatter och avgifter nu uppgå till en tredjedel av nationens samlade inkomster. "Vi måste göra detta klart för

Winnipeg Community Fund Campaign
 2-7 november
Giv mera
 och var glad Du
 så kan.

Trots de ökade bördor som lagts på samhället fortsätter välgörenhetsarbetet i Winnipeg.

Tjugofem välgörenhetsinstitutioner göra sitt bästa för att giva hjälp så långt möjligt till de blinda, de gamla och de hemlösa, till fattiga och föräldralösa barn.

Det är genom den hjälp Ni välvilligt giver till Winnipeg Community Fund som trevnad, lycka och vård kan beredas tusentals olyckliga.

Innevarande år hoppas man kunna insamla 3400,000— en under nuvarande förhållanden lågt beräknad summa, och alla som så kunna måste GIVA MERA OCH VARA GLADA ATT DE ÄRO I STAND DARTILL.

WINNIPEG COMMUNITY FUND ADMINISTERED BY THE FEDERATED BUDGET BOARD OF WINNIPEG, INC

oss, vi måste se verkligheten i ögonen, och vi måste göra det i dag."

Med nästan brottligt lätt-sinne har den moderna demokratin levat högt på Englands rika reserver och till sist utarmat en av världens sundaste statsorganisationer. Det är en ödets ironi att det skulle bli en av samma demokratis ledande män som skulle öppna engelska befolkningens öde för en sanning, som borde ligga i öppen dag.

Arbetslöshetspolitiken har icke den minsta skulden till Englands nödläge. Arbetslöshetsunderstöden utgjorde 1922 för en familj — man, hustru och två barn — 22 shilling i veckan. År 1925 höjdes de till 27 shilling, 1928 till 28 och 1930 till 30 shilling. Förhöjning på förhöjning alltså och detta trots de våldsamma prisfallen, som de senare åren gått över England. Den nationella besparingskommittén fastslog också, att man utan betänkande kunde nedskära dessa understöd med 20 procent, då de i alla fall hade samma köpkraft som år 1925 för att icke tala om tiden före kriget, då de blott utgjorde 7 shilling. Likväl har Snowden blott velat föreslå en nedsättning med 10 procent, och även om han samtidigt har inskränkt understödsperioden till 26 veckor, medan den förut var obegränsad, kan det dock icke sägas att han trätt de arbetslösas intressen för nära.

Genom nedsättningar av olika slag, bl. a. av lärarelöner, som nedskurits med ej mindre än 15 procent, har man uppnått besparingar på 70 miljoner pund sterling, men detta torde dock vara ett minimum i betraktande av attter

budgeten visar ett underskott på 170 miljoner pund sterling eller 50 miljoner mera än besparingskommittén för ett par månader sedan anslog det till.

Det resterande underskottet på 100 miljoner skall täckas medelst räntebesparingar genom lånekonverteringar och skattehöjningar. Skatten på öl, tobak och bensin har höjts, men betänkligare är att även inkomstskatten stegrats något och kommit upp till 25 procent. Samtidigt har emellertid det skattefria avdraget sänkts. Inkomstskattehöjningen torde dock få betraktas som en ren nödfallutväg, tills man finner ordna på annat sätt. Snowden förklarade i våras att en förhöjning av den direkta skatten skulle utsätta landets näringsliv för allvarlig fara. Ja, t. o. m. fackföreningarna ha i ett utskottsutlåtande förra året varnat för en långtgående skattepolitik. Hur önskligt det än är, hette det, att åstadkomma en jämnare fördelning av förmögenheten, är det ödesdigert att leva upp det kapital, som är nödvändigt för finansiering av nutidens och framtidens produktion. Det är en dårskap att vänta att sociala framsteg, som kosta oerhörda belopp, alltjämt kunna uppnås genom en skattepolitik, som tvingar produktionskostnaderna i höjden och förökar arbetslösheten.

Att Canada skulle bli förskonat från nedskärningar vid nästa års behandling av statsbudgeten torde vara alldeles uteslutet. De sjunkande statsinkomsterna varsla tvärtom att vi måste vara beredda att väsentligt begränsa utgifterna om vi icke skola råka ut för allvarliga budgetsvårigheter.

Men det är att befara att nedskärningarna icke kunna begränsas till de statliga utgifterna. Av många tecken att döma måste hand i hand härmed gå justering av arbetslösheterna på den allmänna arbetsmarknaden. Det är att hoppas att dessa beskränningar ej må bli större än som oundgängligen kräves och kunna genomföras utan förödande arbetskonflikter. Genom god vilja å ömse sidor bör samförstånd kunna uppnås utan strid.

Det tråkiga är att de löne-reduceringar som möjligen bli nödvändiga komma att huvudsakligen gå ut över de sämst situerade arbetarna, särskilt exportindustriarbetarna. Rättvisat hade givetvis varit att det för dessas vidkommande hade kunnat beredas någon kompensation genom reduktion av lönerna för en del hemmamarknadsarbetare. Genom en sådan reduktion skulle givetvis exportindustriens arbetare få någon lättnad genom billigare levnadskostnader.

Finansernas etik.

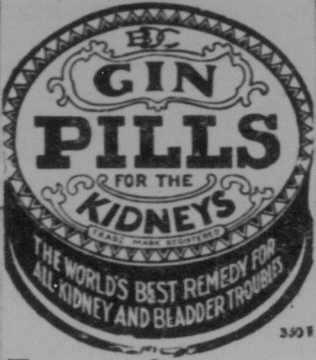
Av Benito Mussolini.

Världen häpnade, när den vid sitt uppvaknande härom morgonen hörde, att England frångått betalningen i guld. Att Storbritannien skulle handla så åstadkom ett ögonblicks rysning, innan världen hämtade andan och förstod vad som verkligen hänt.

Ordet guld har en magisk verkan på ont och gott. Överallt, efter att i årtusenden ha förtrötat på den dyrbara metallen, lyssna människor till dess klang, och inte bara till metallens, men också till ordets, som finansiellt har en magisk kraft. När en första vindfläkt viskade om, att Storbritannien för en tid upphävde guldmyntheten, så tycktes denna fläkt växa till en storm och världens tidningar tillkännagav nyheten i stora och sorgesvarta bokstäver.

Men sedan världen åter hämtat andan, har man förstätt att pundet kommer att hålla sig och lättare återgå till ett normalt tillstånd än mycket annat i denna värld. Vad som skett betyder endast en återgång till förhållandena omedelbart efter kriget, ty efter den stora sammandrabbningen återtog England icke guldmyntheten förrän 1925 — och detta är därför blott ett återupprepande av krigstidens och efterkrigstidens sätt att betala. Dessutom har den britiska finansvärlden praktiskt taget obegränsade tillgångar och vi ha ej skäl att frukta — även med de värsta förutsättningar — att vi stå på gränsen att bevittna ett ekonomiskt sammanbrott eller en ödeläggande katastrof. Förtröendet till britisk finansiell redlighet skall i hela världen kämpa för Englands fördel så att stormen skall bli av kort varaktighet och ett gradvis återvändande till lugn ofrånkomlighet.

Den britiska finansvärldens världsomfattande förgreningar ingjuta förtroende för pundet till hela världshandelns fromma. Om genom en våg av osäkerhet pundet skulle förlora sitt hittills oangripbara värde skulle all handel bli liande. I årtal har England varit det centrum där de stora internationella affärer-

För mycket urinsyra

försäkras reumatism, höftvärk och värk i korsryggen. Angripna njurar kunna icke rena blodet. Tag Gin Pills de bota detta och läka Edra njurar.

na ha gäldats på grund av förtroendet till engelsk kredit och affärsliv, så att slagordet, "så säkert som Englands bank" blivit ett ordspråk.

Skälen till det nuvarande beslutet ha grundats på många företeelser inom industri, handel och finanser. Utan tvivel har det i regeringens officiella motivering angivna skälet, att sedan mitten av juli 200 milj. i guld utförts från Storbritannien, varit den omedelbara orsaken till upphävandet av guldmyntheten. Detta är emellertid en följd och för att finna orsaken måste vi gå vidare och fråga oss, varför det blev en sådan plötslig lavin av från England dragna eller av England skyldiga penningssummor.

Varför ville utländska kreditorer ha dessa engelska pengar — och det genast?

Även på denna fråga kunde ges många svar, beroende på var frågan ställdes. Några skulle säga att England varit lätt sinnigt, andra skulle klandra arbetslöshetsunderstödet, andra åter världsdpressionen, medan ännu andra skulle tala om frihandeln och många skulle klandra de överflödiga rustningarna eller andra politiska fakta.

De stridiga intressen, som återställandet efter kriget bragt i kontakt med varandra framkalla de häpnadsväckande händelser vi i dag äro vittnen till. Nationernas ställning har förändrats och av borgenären från före kriget har blivit en gäldenär. Föränta staterna, som voro en lånande nation, har blivit en utlånande — medan England, som före kriget innehade världens stora krediter, har blivit både borgenär och gäldenär, och finner det svårt att balansera vad andra äro skyldiga och vad England självt är skyldig andra. Det är visst, att i betraktande av vad andra äro skyldiga och på grund av de stora kapitalplaceringarna utom landet, Englands ställning kan anses säker.

Efterkrigstiden har varit utomordentligt prövande för alla, därför att förändringar i handelspolitiken voro av nöden för att möta de nya förhållandena. Storbritannien var en gång "världens verkstad," men nya industrier ha växt upp och hotat — ja, mer än hotat, de ha inkräktat på Storbritanniens handelsmonopol så att dess utveckling erbjuder svårigheter. Men även härutinnan har engelsk politik väl förstätt att möta situationen, ty ehuru där nu existerar en ofördelaktig handelsbalans genom impor-

tens övertag över exporten, så fanns denna också före kriget ehuru den väl kompenenserades av osynliga förtjänster i utlandet. Den nuvarande situationen visar klart nödvändigheten av att lägga mer vikt vid de ekonomiska faktorerna i nationernas liv. Politiken har utan tvivel spelat en roll för det nuvarande läget — men politiken behärskas i dessa dagar av ekonomiska frågor. Det var beundransvärt att i liknande hållningen hos de nuvarande britiska regeringsledarna när den ekonomiska krisen hotade landet, det var beundransvärt att se dem lägga åsido sina partiförbindelser för att möjliggöra en politik som kunde åstadkomma en snabb lösning av de ekonomiska svårigheterna.

Själv kan jag hjärtligt sympatisera med premiärministern MacDonalds beslut, emedan jag själv har erfarenhet av eldprovet att slitas mellan två skilda riktningar — nämligen mellan abstrakta logiska idéer å ena sidan och den konkreta verkligheten, som möter nationen, å den andra. MacDonald har insett verkligheten och valt att till varje pris stå på nationens bästa i detta krävande finansiella läge, som tvingar ledare att tänka på varje befolkningens lager. När ett skepp rider ut en storm, förutsätter kaptanen en osviklig solidaritet mellan alla klassers passagerare. Denna solidaritet måste uppehållas så länge stormen varar — sedan kan ju frågan om hur maten skall serveras komma på tal. Men först är det nödvändigt att rädda skeppet med både passagerare och förråd, om det skall finnas något att servera.

Det skulle vara barnsligt att undvika det nuvarande lagets materiella underlag, men medan vi kämpa därmed kunna vi ej bortse från den moraliska grundval, som uppehåller tron och tåmjer sinnet. Lugn och förtroende måste återställas och ehuru detta ej är tillräckligt, är det icke dess mindre oundvikligt. Materiella fakta behärskas alltid av vilja och ande, och ehuru vi ej kunna förvandla stenar till bröd, bestämmas ekonomiens allmänna gång av själsliga eller moraliska faktorer. Jag minnes hur i aug. 1926 den italienska liran föll till mer än 30 lire pr. dollar, men hur vändpunkten i dess gång uppåt blev det lugnande meddelande jag var i stånd att ge, att den nationella fascistregeringen var besluten att återställa liras värde — och det följande visade att denna försäkran höjde finansvärldens förtroende — och vi voro på väg mot bättre tider.

De europeiska folken, även de rikaste, ha funnit att livet överallt är hårt, även för de mest privilegierade och att en av våra förfäder förvärvat gynnsam ställning måste försvaras med arbete och endast kan uppehållas av arvtagarerna, om de ha mod och djärvt het nog. Där finns numera mycket litet utrymme för lyx och där en gång fanns lugnt välstånd och vila, behöves nu arbete och betslut.

Liksom andra nationer har Italien dragits inom kretsen för efterkrigstidens problem. Det är en uppgift att återföra världen till jämvikt. Sedan 1927 har Italien stabiliserat liran och hållit den till ett värde av 19 pr. dollar och 92:20 pr. pund. Vårt nuva-

DEN BÄSTA BETJÄNING

till

Minsta Möjliga Kostnad

Spannmål som levereras till Saskatchewan Pool elevatorer betales till högsta möjliga pris.

Det är ett företag ägt av och arbetande för farmarnas i Saskatchewan intresse.

LÄMNA EDER SPANNMÅL TILL POOL ELEVATORER!

Saskatchewan Co-operative Wheat Producers Limited

HUVUDKONTOR—REGINA, SASK.

rande finansiella läge ger oss visshet om att vi skola bibehålla denna proportion och att liran kommer att hålla sig uppe i den nuvarande osäkerhet, som rapporteras från all världens hörn. Ehuru vi just nu fått en — visserligen obetydlig ogynnsam handelsbalans, ha vi sedan 1924 lyckats hålla budgeten i jämvikt, och visat ett anmärkningsvärt överskott av inkomster över utgifter. Även vår nuvarande nedgång, som kommer att bli av kort varaktighet, beror på återverkan av utlandets handel och ekonomiska rörelser.

Nedgången i statens inkomster föranledd av depressionen och antagandet av moratoriet är orsaken till denna Italiens tillfälliga brist. Vi beredde oss därpå för månader sedan genom att skära ned utgifterna. När vi minskade alla statstjänstemännens löner med 10 proc. var det för ett vi förutsågo att överflödiga utgifter inte skulle gå i hop med det nuvarande tryckta läget inom industrien, vilket i sin tur återverkade på landets ekonomi. Statens finanser äro därför nu sunda, och dessa komma att än mer förbättras. Det var tydligt, när i förra veckan liran angreps, återtog den trots de återkommande angreppen snabbt sitt fulla värde. Vi ha guld nog att hålla fronten rak, och vi vilja hålla den. Att vi i Italien stå så nära industri, handel och åkerbruk vilket är oss möjligt genom det korporationssystem vi ha organiserat, har satt oss i stånd att hålla våra utgifter under våra inkomster. Vårt nuvarande nationella liv är det sundaste vi ha upplevat, särskilt sedan kriget. Detta kan sägas även när vi taga i betraktande den världskris, som bragt så många folk på knä. Våra statsfinanser äro tillfredsställande, som jag sagt, men vår handelsbalans är det än mer. De första sex månaderna av 1931 översteg

importen exporten med 1,500 milj. lire, medan den under samma tid 1930 visade den dubbla summan. Dessutom ha vi sedan sistlidne juni ånyo reducerat detta deficit — i aug. översteg importen exporten med mindre än 20 milj. lire.

Dessa siffror visa att i själva verket vår utländska handel är i jämvikt, ty dessa siffror ta ej hänsyn till de osynliga värden, som också borde införas på ett sådant jämförande papper. Det finns italienska kapitalplaceringar i utlandet, emigranternas penningremissor, turisternas utgifter i Italien och vår handelsflottas transportfrakter. Om detta tillägges vår export, är det fullt tillåtet att förutsätta att vår handel med utlandet är i full jämvikt.

Detta har kostat stora ansträngningar, ty i en tid av världsdpression som den nuvarande, måste all export lida avbräck, och det var därför nödvändigt för oss att begränsa vår import. Vi ha lyckats begränsa våra behov, och tillika med våra goda skördar ha vi nedbragt våra utländska inköp till ett minimum. Regeringens vilja, korporationssystemet, och det samfälliga svaret från Italiens folk har gjort det möjligt.

På varandra följande händelser under denna sommar — som varit orolig — ha med växande eftertryck påvisat hövändigheten av internationell behandling av åtskilliga framträdande problem. Efterkrigstiden har varit så uppörd på grund av skulder och skadestånd och den stagnation som osäkerhetstillståndet alstrat, att vi endast genom över-

Forts. å sid. 16.

Exem, Hettblemor & andra hudåkommor

Indras & läkas av Zam-Buk Salva 50c. Medicinsk tvål 25c.

Our English Page

Erik Axel Karlfeldt.

By Charles Wharton Stork.

THE DEATH of Erik Axel Karlfeldt last April was an important milestone in the history of Sweden's lyric poetry. Since 1750, when the literature first assumed a fixed and national character, the number of the major Swedish poets has been nine. They may be divided into three groups, consisting respectively of three, two, and four. The poets of the first group appeared not simultaneously but with overlapping dates: Karl Mikael Bellman, 1740-93, the brilliant improvisatore, the Northern Mozart of the age of rococo; Esaias Tegnér, 1782-1846, the romantic idealist under the influence of Goethe; and Johan Ludvig Runeberg, 1804-77, the classicist patriot of Finland. After a decline during the middle of the century came a revival in 1860, in the persons of Viktor Rydberg, philosophic idealist; and Count Carl Snoilsky, more personal and emotional. Finally in the 'nineties emerged a very strong and individual quartette, of whom the leader, Verner von Heidenstam, is still living. The others were Gustaf Fröding, Oscar Levertin, and Karlfeldt. Any one of these nine would probably be ranked as a major poet in any other modern literature.

Doctor Johnson once said that we do not so much need to be told things as to be reminded of them. Unfortunately in the present case this courteous assumption can hardly be made. It is doubtful whether the average well read man ever knew more of Swedish poetry than possibly the names of Tegnér and his narrative lyrical sequence, Frithiof's Saga. One can only account for this indifference by admitting that after all Swedish poetry is decidedly off the beaten path. That its claims to high artistic rank need but to be known in order to be recognized is the opinion of all who have investigated the subject. A similar popular neglect has fallen upon the great Sufi poets of Persia.

But, after all, the important question here is one not of knowledge but of enjoyment. Swedish poetry has so much first hand inspiration, so much sheer beauty, and these of a kind particularly congenial to the Anglo-Saxon temperament, that one feels a sort of indignant regret at the missed opportunities. Here we are complaining that so little good poetry is being written in the Western world today, when side the range of direct city fresh woods and pastures new influence. It is a region of forests, lakes, and rushing here are our children being drilled into the appreciation of second rate Latin and French

poets and never hearing of Runeberg or Fröding, whom they should and would find far more enjoyable. But Swedish poetry is off the beaten path, and its votaries must be content with slow and dubious evangelism through the suspected medium of verse translation. As a consolation, however, both the linguistic and metrical traditions of English are so similar that much of the quality of the Swedish original may be preserved. The question of how far it may be preserved must of course be decided separately for each particular rendering.

Let us, then, with these assumptions, proceed directly to the consideration of Karlfeldt. It would clearly be unprofitable to discuss his literary origins in terms of those other unknowns, his Swedish predecessors. Fortunately, as to style he is a cosmopolitan, the precision of his stanzaic forms resembling the French romantics as much as any single school. He uses, of course, the Teutonic pentameter in preference to the Latin Alexandrine and slips in extra unaccented syllables to give a natural and informal tone.

Karlfeldt's originality is in his substance, not in his style. In this respect he is splendidly typical of Swedish poetry as a whole, which though its technique, is finished and conscientious, is chiefly notable for its autochthonous flavor. Culture caught the Swedes very late in their history, when their primitive strength was still unimpaired and their primitive simplicity still racy of the soil. Consequently we find something idyllic, one might almost say Doric, in their poetry. There is sound health in its stock and native charm in its efflorescence. To take what is perhaps the nearest and best known parallel, it is like the music of Grieg, full of delicate coolness and soft silvery lights yet with plenty of virile heartiness. If we imagine a poet with the peasant soul of a Burns and the artistic training of a Tennyson, we shall have a good preconception of Karlfeldt's quality.

Karlfeldt came from old peasant ancestry in the province of Dalecarlia. To be a Dalecarlian meant more to him than to be a Swede, as to be of the tribe of Judah was supposed to mean more than to be one of the Children of Israel. Dalecarlia is situated inland to the north of Stockholm outside the range of direct city fresh woods and pastures new influence. It is a region of forests, lakes, and rushing here are our children being drilled into the appreciation of second rate Latin and French

are lumbering and mining character as the first but none. The life is therefore that of the hardy pioneer. But Dalecarlia is also a country steeped in tradition. Freedom-loving by nature, its people have always played a leading part in Swedish history. In particular it was they who first espoused the cause of Gustaf Vasa when he came to them as a fugitive from the Danish prisons with a price on his head. With them he won his first victory and went forth to free the entire country from foreign usurpation. To the present day the Dalecarlian is extremely proud of his origin. He seldom emigrates, and if he is successful in the outside world, nearly always comes back to end his days at home. Thanks to the painter Anders Zorn, the native costume with its gay stripes of red, green and yellow is still largely worn by the women.

As may have been inferred, the Dalecarlians are much like the Scotch of the southern Highlands,

*in the country places
Where the old plain men have
rosy faces
And the young fair maidens
Quiet eyes,*

as Stevenson saw them. They are great hunters and fishers, and passionately fond of music and dancing. Old superstitions linger on with them. They are self-supporting and self-sufficient with a rich vein of sentiment and plenty of quiet humor. Withal they seem rather more tolerant and more boisterous than the Scotch. Of recent years, thanks to the development of their industries, they have prospered materially, and this has opened the opportunity for many of their young men to go to college.

Karlfeldt's career was one of steady intellectual and artistic growth. Born in 1864, he passed from a local high school to the University of Uppsala, where he studied intermittently for a number of years, finally taking the minor degree of licentiate. He taught school during the intervals of study, and in 1893 became a librarian. His first volume of lyrics, *Songs of Love and the Wilderness*, was published in 1895, when he was thirty-one. Its freshness and sincerity aroused hopes which were splendidly fulfilled by the more mature accomplishment of his second and third collections, 1898 and 1901. In 1904 he was made a member of the Swedish Literary Academy, of which he became permanent Secretary (i. e. presiding officer) in 1912. From 1907 on he was a member of the Nobel Prize Committee.

The highest honor which came to him was doubtless the award by his brother academicians of the Nobel Prize. This he declined on the grounds that his work was unknown to the world at large, and that as two Swedes, Selma Lagerlöf and Verner von Heidenstam, had already been so honored, the number of native prize-winners would thus be disproportionately large. His decision was understood, and his popularity increased in Sweden, but to the outside world he remained unknown. He continued to write poetry, bringing out three more volumes, all of the same general

falling below the high standard of his middle period. Increasing years always enabled him to see the old scenes in new lights. Consistently a poet of the changing seasons, he entitled his last collection, 1927, *The Horn of Autumn*, and the last poem "Winter's Organ." He thus ended the round of his artistic life as he began it with nature music.

The poet was in all respects like the man, in fact was the man. The blended courage, constancy, and directness which one might infer from a bare outline of his life — and still more from a glance at his resolute face and firm set figure — were knit into the fabric of his verse. To these were added qualities not so readily perceptible at first glance: great reticence and a subtle sensitiveness to beauty. The combination resulted in an extraordinarily well balanced artistic personality.

What strikes us most in reading a number of Karlfeldt's poems is the fact that the author seems less an individual than a tribal spokesman. His own special moods and idiosyncrasies largely disappear in his representative functions. He seems to maintain, "Of myself I am nothing, but as a typical Dalecarlian I may deserve a hearing." Like the ancient bard, he is the voice of his people. And yet, furiously enough, as we have indicated, his style is not that of the peasant folk-song but of the finished man of letters. He needs therefore to be read with some attention before the fundamental quality of his inspiration comes through, otherwise he may seem artificial. One senses in him a mentality not unlike that of Thomas Hardy, who would surely have understood and admired him.

But it is more than time that we should let Karlfeldt speak for himself, in so far at least as translation will permit. The first poem of his initial volume is characteristically "My Forefathers", beginning,

*On history's page their names do
not shine,
For humble and peaceful were
they.
And yet I can see their long, long
line
Stretching back through the ages
gray.*

This almost crude expression of piety is more colorfully developed in a passage from one of his most popular lyrics, "Song after Harvest":

*Ye sleep now, ye sires, on the
festive night,
And stilled is the hand that could
fiddle with might,
For your life — like your day —
is a murmuring song
That echoes a wistful delight.*

The poet has already added race of expression to sincerity of impulse.

Note how Karlfeldt's subtlety of mood is combined with graphic landscape painting in the first stanza of another favorite, "Time of Waiting":

*Sweetest is the time of waiting,
Time of floods, of buds dilating;
May has naught so captivating
As a clearing April noon,
Let not miry paths befool you,
Then the dampened woods may
cool you.*

*And you'll hear the leaves' low
croon.
Not in summer joys I'd wallow,
Give me but the blades that follow
Melting snows in pine-dark hollow,
And the earliest thrush's tune.*

Here is a man writing, as Wordsworth said, "with his eye on the object". The description is not general but specific, not of spring anywhere but of spring in Dalecarlia. Still more characteristic, in a wholly different key, is a passage from "Mountain Storm":

*'Tis not the thundering rush of
waters — hark! —
Nor trees that scream there, tortured
by the gale;
'Tis but the poor dwarf birches'
piteous wail,
Helplessly drowning in the billowing
dark.*

*O what a desolate elemental cry,
The earth outpouring dreams long
wont to languish
Deep in its lonely bosom, dreams
of anguish,
Into this one millennial autumn
sigh!*

This is Karlfeldt at his best, poignant observation raised to imaginative intensity and orchestrated, one is tempted to say, with the music of a Brahms symphony — Brahms, not Wagner, be it noted, for the form is traditional, not radical. Violent as is the emotion, its expression is strictly controlled.

There is often an eerie pagan quality in Karlfeldt's poetry; it drifts without an effort into the mood,

*When in days of the legended
long ago
Men prayed to the awe-compelling
Dream powers in the moon's soft
glow.*

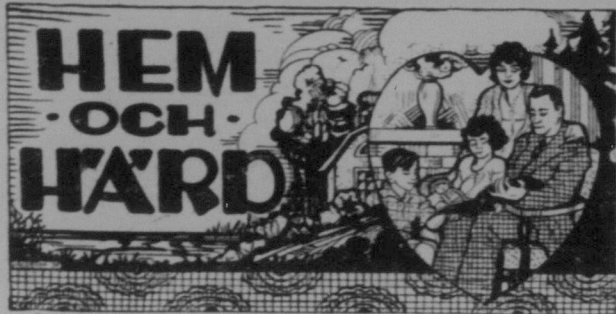
This is not mere fancy but the shadow of an ancient popular obsession that still keeps a tenacious hold on the peasant mind. The witches of Karlfeldt's dramatic narratives are no nursery figures, but grim for all their quaintness, flesh and blood women who have pawned their immortal souls to the Prince of Darkness. Even William Bell Scott's fascinating "Witches" Ballad seems flimsy compared to a passage like the following from "The Witches' Ride":

*Two witches fly aloft in haste,
Hold fast, hold fast
Your broom, young novice, to the
last!
Your god-dame rides wí mickle
speed
Before you on her wooden steed,
The west is glowing like a brand,
A dull red band,
'Tis there the Gates of Evil stand.*

Coleridge could hardly identify us more completely with the agony of the younger witch, "her soul oppressed by dread of hell", and the blessed sense of relief when, released from the baneful spell by being blown against the cross of the church,

*on a radiant cloud she flies,
While spring winds waft her up
the skies
To paradise.*

(To be continued.)

HEM OCH HARD

Romantiken är död i våra dagar.

Numera gör inte riddaren damen sin kur — kärleken är blott lättvindig flirt, en kyss får vem som helst som ber om den, säger operettkungen Romberg, som anklagar den moderna flickan för moralisk dekadens och bristande intresse för hemmets lugna vrå.

Ett frieri är numera inte omspunnet av någon romantik. I vårt brådskande liv har Cupido inte tid att följa gårdagens känslofulla slingervägar. Han får skjuta av sina pilar, var han kan och när han kan, utan hänsyn till plats eller tillfälle.

Den "moderne operettkungen" Sigmund Romberg hör inte till dem, som med glädje se, att också kärleksguden blivit tvungen att öka tempot. Han tror att kärleken för att vara fullkomlig måste ha en romantisk anstrykning; den måste ha en bakgrund, som ger den helgd.

Förr i världen, säger han, fanns det vissa fordringar, som en man måste rätta sig efter när han uppvaktade en kvinna. Han presenterades för henne av rätt person och han besökte henne i hennes eget hem. Där kunde de, utan att distraheras, verkligen få ett tillfälle att lära känna varandra. De använde inte sprit för att pressa upp sig till en falsk känsluskala. För övrigt skulle en man aldrig vågat avlägga ett besök, just när han hade tagit en drink. Han visste, att han under sådana förhållanden skulle bli avvisad, och att alla respektabla hem skulle stått stängda för honom.

Genom att uppvakta flickan i hennes eget hem i närvaro av hennes föräldrar, fick förbindelsen en värdighet och respektabilitet, som den ofta saknar nu för tiden. Mannen uppmanades att göra sitt bästa för att göra ett gynnsamt intryck på hennes familj. Han visste, att föräldrarnas omdöme hade något att betyda och att de skulle försöka utröna hans ställning i samhället. Han försökte inte leka med en flickas känslor och gjorde inga otillbörliga närmanden. Kvinnans värdighet och takt gav henne en förtrollande charm, som fände mannens brinnande beundran. Hon var ett ideal, värt att kämpa för.

En flicka visade å andra sidan urskillning i valet av sina vänskapsförbindelser. Hon tog inte fatt på vilken man som helst och lät inte vem som helst dansa med sig. Och det ökade naturligtvis hennes dragningskraft och hennes ätråvärldhet.

Genom att underhålla sin kavaljer i sitt eget hem, fick hon tillfälle att visa sig från sin bästa sida. Där blomstrade hennes husliga egenskaper.

Hon kunde visa honom, att hon var en av de bästa husmodrarna i staden. Hon bjöd honom rätter, som hon själv hade lagat, och längre fram på kvällen sjöng hon för honom vid pianot.

En man skrev på den tiden ömma kärleksbrev till sitt hjärtas dam. Han skrev vers till henne. De skulle kanske inte fått några lovord av kritiken, men för henne voro de vackra och dyrbara mästerverk. I kommande år skulle dessa brev tagas fram och läsas och åter läsas.

En sed, som också gav glans åt frieriet, var serenaderna på natten. Den unge mannen smög sig till sin flickas fönster och sjöng för henne, tills ett ljus visade sig i hennes fönster, ett tack för hans sång.

Han skickade henne blommor och presenter. De åkte eller promenerade i mänskenet. Och vad dansen beträffar hörde den till hemmet, och hela familjen deltog.

Flickan av god familj var naturligtvis alltid försedd med "ferkläde". Ville hon träffa sin blåkade ensam, måste hon arrangera ett hemligt möte. Mannen kände en ilande spänning i att uppvakta henne; hon i att bli uppvaktad.

Men förhållandet mellan mannen och kvinnan har ändrats. De söka inte romantiken med den ende eller den enda, utan den ena affären avläser den andra. Kärleken har blivit en lekball. Man förälskar sig till höger och vänster, och en kyss betyder ingenting.

Kärleken hör numera hemma på danssalonger, restauranger och bilturer. Det finns ingenstans, där ett ungt par kan vara för sig själv, allra minst i fall de bo i en stad. De kunna aldrig njuta av den ensamhet, varunder de kunna lära känna varandra. De äro alltid på väg till någonting. På en av deras ständiga bilturer till en tillställning eller en biograf friar mannen, och de förlova sig. De veta inte, om det verkligen gäller kärlek eller blott fysisk åtrå. De veta litet eller intet om varandras bakgrund och förmåga, om varandras smak och intressen.

Den moderne mannen har för mycket att göra för att skriva brev till sin fästmo. Han dikterar för sin sekreterare eller skickar telegram. När det är födelsedagar eller andra årsdagar, är det sekreteraren som påminner honom

om dagen, och mycket ofta är det hon som köper presenterna. Denna operpersonliga inställning berövar automatiskt förbindelsen en del av dess intresse.

Men man får också komma i läge, att flickan själv inte inspirerar honom att handla anörlunda. Hon kan reda sig själv, har en bra plats, kan själv köra sin bil, dricker och roker och kan följaktligen inte väcka hans bättre känslor. Hennes kläder, hennes likgiltighet för moraliska normer och hennes bristande intresse för husliga angelägenheter ha berövat mannen alla illusioner. Han kan beundra den moderna flickan, men romantisk lär han inte bli av att betrakta henne.

De talrika affärer, varunder mannen och kvinnan ha fladdrat bort sin ungdom, och det obesvärade omringat könen emellan gör, att det inte dröjer länge förrän kärleken tråkar ut dem. När de äro färdiga att gifta sig, finns det inte mycket glans kvar över förhållandet. Oftast är bröllopsceremonien blott en registreringsaffär, som utträttas så fort som möjligt. Det finns ingenting högtidligt eller vackert över den. Och kontrahenternas inställning är experimentatorns, som vill se hur det går. De avlägga sina löften med ständig tanke på, att förbindelsen kan upplösas när som helst.

Mr. Romberg försäkrar genast, att han inte skjuter hela skulden för denna förändring på kvinnan. Hon är själv en fånge i den moderna civilisationens nät.

Den stegrade mekaniseringen under den tid, då kvinnan lämnade hemmet, och den cynism och desillusion, som världskriget lämnade efter sig, måste bryta ned de gamla normerna. Vetenskapen drog sitt strå till stacken genom att lägga kärleken under mikroskopet och dissekera den. Kysen blev inte längre ett löfte. Den blev en rent biologisk historia. Romantiken och idealismen kommo ur kurs.

Dessutom märker man överallt en stigande missaktning för "lagen". Folk tycker det är spännande att se, hur ofta de kunna "klara sig." På alla håll rivas skrankorna ned: ingenting är heligt. Det är inte undra på, att människorna få samma inställning till personliga förhållanden.

Mr. Romberg pekar också på det faktum, att den stegrade lyxen är en bidragande orsak till äktenskapets upplösning.

När man och hustru verkligen arbeta sig igenom svårigheter och vardera försöker uppmantra den andre, blir äktenskapet något mer för dem.

Robin Hood FLOUR

Detta mjöl garanterar tillfredsställelse, annars erhåller Ni Edra pengar tillbaka.

Deras gemensamma arbete bygger upp ett förhållande, som inte brytes i en handvändning. De äro kamrater med ett gemensamt mål i sikte och med samma väg framför sig. Det är en anledning till att i stort sett de europeiska äktenskapen falla bättre ut än de amerikanska. De ekonomiska förhållandena i Europa tvinga båda makarna att arbeta tillsammans, om de skola klara sig.

Sigmund Romberg är en konstnär och drömmare, som dock kan se på livet med praktisk blick. Han har arbetat hårt, men hans arbete tycks inte ha kvävt hans drömmar. Han fördjupade sig i litteratur och konst och smög undan den tid han kunde för att besöka konsgallerierna. Han kände att också han ville skapa skönhet, och hans kompositioner ha sökt uttrycka det.

Hans arbetsrum är fyllt med konstskatter, som han samlat ihop. Väggarne döljas av bokhyllor, som innehålla sällsynta musikmanuskript, varav många äro det enda exemplar, som finnes. Hans musikbibliotek betraktas som det förnästa och fullständigaste i Förenta staterna.

Romberg visar sina skatter med pojkaktig entusiasm och stolthet, och hans frimodiga ögon stråla av glädje, när han talar om dem. Det är inte svårt att i honom upptäcka romantikern, som gärna skulle vilja se romantiken blomma upp på nytt.

Jag tror, att alla människor känna på samma sätt, säger han med tanke på sin egen inställning. Civilisationen har förmått dem att gömma sina känslor under en hård skorpa av likgiltighet. Men ju mera blaserade och härdade de bli, ju högljuddare de förklara, att de taga livet kallt, desto mera romantiska bli de inåt. Det är en medfödd åtrå, som måste stillas.

Det faktum kvarstår, att människorna i vår cyniska och blaserade tid strömma i väldiga skaror till sentimentala skådespel och filmer. Ju sentimentalar filmen är, desto mera folk drar den. Tidskriftsnovellerna handla om kärlek och romantik. Likadant de populäraste sångerna.

Men människorna kunna inte i längden suga in romantik på denna andrahandsväg. De önska den intimitet, som nu existerar i förhållandet mellan mannen och kvinnorna.

Livets yttre former ha kanske ändrats, men kärnan är densamma. Man vill se trohet och hängivenhet återvända och ge äktenskapet dess forna helgd. Man längtar efter ett bättre liv — ett som för oss närmare förverkligandet av de drömmar, vi alla hysa.

Jag tror, att det blir den unga kvinnan, som kommer att taga första steget. Det är hon,

som kan ge kärleken dess romantik och skönhet. Mannen följa henne i spåren.

En svår hudsjukdom.

En hos späda barn ej ovanlig hudsjukdom är den s. k. mjölkskorven. Detta är ett slags eksem, som kan vara mycket allvarligt och svårbehandlat. I sin svåraste form utgör det en svår plåga för barnet genom den ständiga oro det förorsakar på grund av den oödliga klådan. Eksemet tager vanligen sin början i huvudets härbottnen, där såriga avmjäll och varskorpor täckta ställen uppstå, samt på kinderna, som bliva röda och skorviga. Från dessa ställen sprider sig eksemet ofta över hela kroppen, trots all behandling. Små blåsor eller upphöjningar uppkomma, vilka gå sönder och bilda stora vätskande sårnar. Genom barnets ständiga rivningar på grund av klådan förvärras naturligtvis eksemet och små bulnader uppstå lätt genom inkomna varbakterier. Till slut kan hela kroppen bilda en enda röd, vätskande och delvis med torra, skorvartade fjäll överdragen yta. Orsaken till sådant eksem är ej känd, men beror sannolikt på nedärvda anlag. Eksemet är ej smittosamt. En tröst för de stackars föräldrarna, som i sådana svåra fall ofta gå från läkare till läkare utan att få någon bot, är att eksemet efter första eller andra levnadsåret försvinner av sig självt utan att lämna något men efter sig. Behandlingen är, som sagt, ofta utan resultat, men ibland lyckas man dock genom milda salvor, till exempel zinkliniment, zinkpasta m. m. Dock är det naturligtvis säkrast att rådfråga läkare.

Konklusion. Juvlia Kalson (betraktande en någon valhänt kollega). — Du måtte allt va' olöckligt gift, du, Andersän. Andersän: — Olöckligt gift.

Juvlia Kalson: — Ja-a, då sir ut precis söm om du va' rädd för kvåsten, vet ja'.

Magnesia är bäst för dålig matsmältning

Personer som lidit av tillfällig eller kronisk dålig matsmältning eller gaser i magen hava nu slutat upp med motbjudande dieter, patentmediciner och skadliga apoteksvaror hava nu börjat följa de råd som ofta givits, nämligen att taga en tesked eller fyra tabletter av Bisurated Magnesia i vattnet efter varje måltid. Detta har haft till följd att de nu kunna äta vad de önska och åtnjuta mycket bättre hälsa. De som använda Bisurated Magnesia frukta nu ej längre måltidstiderna, ty de veta att vilken god verkan Bisurated Magnesia har på matsmältningen, hur den neutraliserar de skadliga syrorna i magsaften, och förhindrar jäsnung. Prova det själv, men gör Eder först övertygad om att Ni erhåller Bisurated Magnesia som är särskilt preparerat för mag åndamål.

Dr. Thomas' Electric Oil för människor SEDAN 60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSAR, LAM RYGG, ETC. Få den äkta. HOSTA, PRIS 35c.

Uppfödning av kapuner.

En föga beaktad gren inom fjäderfäskötelsen.

Av Sven Clase.

Kapuner äro kasterade tuppar eller med andra ord tuppar, vars fortplantningsorgan genom operation blivit avlägsnade.

Kapuner framställas för erhållandet av en kvalitativt förstklassig slaktprodukt. Köttet på ett kapunerat djur blir mjört och kännetecknas liksom av en utmärkt arom, och följaktligen betingar en välgödd kapun ett avsevärt bättre pris än ett vanligt slaktdjur. Därtill kommer, att en kapun blir 20 — 30 proc. större än en liga gammal tupp och trots denna viktökning äro utfodningskostnaderna lägre. Detta är till viss del beroende på, att av den föda, som ätes av en vanlig tupp, en del åtgår för utvecklandet av de på kapunen bortopererade könskörtlarna. Utgifterna för själva kapuneringen, om man nu gör detta själv eller låter ombesörja det genom en fackkunnig hjälp, synas således vara minimala i förhållande till den vinst, man bör kunna påräkna genom det högre försäljningspriset jämte den stora viktökningen.

En kapun skiljer sig vad beträffar exteriören ganska mycket från tuppen. Den hörs sällan eller aldrig gala, ej heller blir den stridslysten utan är lugn och verkar slö. Kammen är liten och sporrarna äro förkrympta. En del fjädrar däremot, då speciellt balsfjädrarna växa ut påfallande mycket, men få dock ej den böjda formen som exempelvis tuppens stjärtfjädrar. Den majestätiska hållningen, de vackra böjda fjädrarna och den energiska blicken försvinner hos kapunen, som i hela sitt uppträdande verkar tung och lat.

På grund av det lugna uppträdandet hos kapuner kunna de, hur underligt det än låter, tjäna som de bästa modrar för kväcklingkullarna. Efter några få dagar är de så väl insatta i denna syssla, att de skrocka lika hönorna och skydda de små kväcklingarna lika bra som den bästa moder.

Framställandet av kapuner är ej någon nyhet inom fjäderfäbranschen. Man kan ej med bestämdhet säga när detta påbörjades, men att kinesierna hade kännedom om kapuner för över två tusen år sedan, är fullt troligt. I Europa påbörjades kapunereringen för omkring ett tusen år sedan av fransmännen samt holländarna. För närvarande framställas kapuner mest i Frankrike och Belgien samt liksom i Amerika, där man för ett femtiotal år sedan började i ganska stor skala. Där har den också utvecklats till en ganska imponerande ställning inom fjäderfäbranschen.

Själva operationen är ganska lätt, men den tarvar en mycket god kännedom om dju-

rets kropp samt en säker hand. Har man aldrig förut kapunerat ett djur, bör man absolut inte försöka sig på ett levande sådant, ty det är säkerligen enbart plågsamt för djuret. Man bör därför börja med att undersöka kroppen på ett redan dött djur, för att förvissa sig om, att man kan avlägsna ifrågakv. organ. Verkar det hela svårt och är man olustig för arbetet, då bör man också avhålla sig från att vidare göra det, ty det fordras en säker och lätt hand, för att djuren ej skola plågas. Då gör man säkerligen bättre i att låta en sakkunnig hjälp utträtta kapunereringen.

Den bäst lämpade åldern för kapunerering är just då könsorganen börja utvecklas. Detta inträffar olika på olika raser och det är mycket viktigt att operationen utföres på rätt tid. Man kan emellertid på kammen märka, när könsorganen börja utvecklas, ty denna antager då en rödare färg och börjar allt mer och mer antaga den verkliga formen. Ungefärliga tiden är således från 6 veckor till 3 månaders ålder. Genom att väga djuren kan man liksom få en god uppfattning, om de äro tillräckligt gamla för att kunna kapuneraras. Leghorns, Anconas etc. skola väga omkring 0,5 kg., Rocks, Rhode Islands, Wyandottes etc. skola väga från 7 hg. till 9 hg. Brahams, Orpingtons etc. skola väga 7 till 13 hg.

Innan tupparna undergå operationen, skola de vara inhysta i ett mörkt rum från 24 — 36 timmar utan tillgång på vare sig vatten eller mat. Efter denna tid ha djuren ej något mat i tarmarna, varför man mycket lättare kan fullgöra operationen. Som bord använder man lämpligen en tunn eller någon liten låda, vilken placeras så, att solen skiner rakt på den plats varpå djuret skall ligga, ty ljus är nödvändigt för att kunna se i djurets kropp. För att djuret skall ligga stilla under operationen fasthålls det medelst tyngder. Man fattar då båda vingarna, för dem tillsammans på ryggsidan, varefter man gör en snara med ett band, i vars ändar fästes en tyngd lagom stor för att förhindra flaxningar eller andra rörelser, vilka kunna störa operationen. Likaså lägges en snara runt benen. De båda tyngderna hänga så på varje sida om tunnans eller ladans lock och hålla på så sätt djuret stilla. När man förvissat sig om, att djuret är riktigt sträckt, tar man och bortplockar midre fjädrar vid den plats, där operationen skall utföras, närmare bestämt vid de båda sista revbenen strax under ryggraden. För att fjädrar runt om skola ligga släta, blötes huden här med rent vatten eller med någon svag antiseptisk lösning.

Känn nu efter med ringelfingerspetsen på revbenen och var sista revbenet är

beläget. Alltså, på djurets vänstra sida mellan de båda sista revbenen intill ryggraden är platsen där djuret öppnas. Drag huden bakåt så att den blir spänd. Placera så kniven mellan de båda revbenen och gör ett snitt ungefär 25 millimeter långt. Håll skinnet åtsides och insätt så "spridaren" emellan revbenen. När snittet härigenom utvidgas blir bukhinnan synlig, vilken man öppnar med en pincett. När detta är gjort och saret är helt öppet finner man snart den vänstra könskörteln, vilken är belägen alldeles under ryggraden. Den är lång och bönlignande och till färgen gul. Ibland kan den dock antaga en svartaktig färg men färgen är helt naturlig och det är således ingen som helst sjukdom. Skulle man av misstag öppnat en hönkyckling, vilket ju kan tänkas då det gäller tyngre raser, kan man snart finna äggstocken, även den till färgen ljusgul men till utseende mest likt ett hallon. Detta misstag har emellertid ingen inverkan på djurets framtida levnad, utan det skall säkerligen värpa fullt lika bra.

Som ovan blivit beskrivit, synes blott den ena körteln enär denna täcker den högra eller den undre. Om man borttager den övre körteln, vill i regel litet blod rinna och nästan omöjliggöra upptäckten av den undre. Därför bör man först operera bort den undre, varefter man skär av den övre. Skulle det emellertid visa sig svårt att finna denna undre körtel, gör man klokast i att endast avlägsna den övre och därefter skära upp djuret på andra sidan och därifrån uttaga den där belägna körteln.

Avlägsnandet av körtlarna tillgår på så sätt, att man griper om dem med en för ändamålet speciellt gjort tång och klipper av den blodsträng vilken förenar varje körtel med kroppen. Det finnes dock ett flertal olika instrument, vilka var och ett tarvar sin beskrivning, och att närmare detaljerna dessa, kan tyvärr ej låta sig göras på grund av det begränsade utrymmet. Så snart körtlarna äro avskurna är operationen färdig och instrumenten avlägsnas. Saret behöver ej ihopsys. Många anse detta som nödvändigt, men det har visat sig att så ej är fallet.

Om operationen blivit rätt utförd och därtill snabbt, har djuret ej haft någon större plåga, men — var alltid human, lugn och snabb i rörelserna, annars kan ni lätt ut-sätta djuret för smärtsamma plågor.

När djuret blivit avlägsnat från operationsbordet skall det insläppas i ett iordninggjort rum, där det ej finnes några sittpinnar eller andra föremål, å vilka djuren kunna flyga upp. De skola nämligen sitta i lugn under första tiden, enär kraftiga hopp och rörelser kunna försena läkningen av såren. Efter ca 10 dagar torde såren vara så pass läkta, att de kunna röra sig fritt som vanligt. Efter några dagar måste man gå igenom djuren och undersöka såren. Vanligen förekomma då runt såren luftblåsor, vilka ligga under huden. Dessa avlägsnas genom att sticka ett hål i dem och på så sätt utpressa luften.

Även den verkligt tränade hönsuppfödaren kan göra fel och en mindre dödlighetsprocent är ej utesluten. Om 5 pro-

cent misslyckas får det säledes ej betraktas som slarv eller okunnighet, nybörjaren skall snart lära sig inse, vilket påfrestande arbete det ofta är.

Det förekommer också att ett och annat djur blir ofullkomligt kapunerat eller med andra ord att könskörtlarna ej blivit riktigt avlägsnade. En ej helt avskuren del kan säledes åter växa ut och djuret blir då varken tupp eller kapun utan ett mellanting av båda delarna.

Kapunererna äro färdiga att släktas vid 8 till 12 månaders ålder, beroende på ras och skötsel. Efter 5 månader börjar kapunen växa snabbare än den samtidigt kläckta tuppen och en märkbar skillnad inträder alltid. De gästa och största kapunererna äro säkerligen de av rasen Jersey Black Giants och det har hänt att enstaka exemplar av denna ras nått en vikt av över 7 kg.

Som sammanfattning kan sägas, att en kapun av tyngre ras kan väga 2,75 kg. till 3,50 kg. efter 6 a 8 månader från operationen räknat och det erfordras 3,5 till 4,5 kg. foder för en viktökning hos djuret av 0,5 kg. Dessa siffror äro mycket approximativa, då kostnaderna ju till mycket stor del bero på de lokala förhållandena. Man bör emellertid innan man går in för kapunuppfödning i stor skala, noga undersöka försäljningspriser och efterfrågan, men säkert torde dock vara att man i regel kan beräkna en ganska god förtjänst.

Hönsstammen.

Enligt de rapporter som inkomma till "the Poultry Division" i lantbruksdepartementet synes det som om en massslakt av fjäderfän pågick. Priserna å ägg äro nog en bidragande orsak härtil men kanske tvinga omständigheterna på många platser till att slakta hönsen. Den totala missväxt som inträffat å stora områden i prärie-provinserna ha gjort att det varit nödvändigt för farmarna att köpa foder för hönsen och hållre än att göra detta slaktas hönsstammen ned. Fortgår det en tid framåt som för närvarande kan man vara viss om att priserna å ägg komma att stiga åtskilligt.

Färskötsel såsom binäring.

Depressionen inom jordbruket fortgår och man kan nästan säga att det blir värre och värre för varje dag som går. Och då de hittills framställda jordbruksalstern icke tyckas skola betala ens produktionskostnaderna måste farmarna helt naturligt se sig om efter någon sorts extraförtjänster. På många håll har man börjat med färavel såsom man kan kalla det binäring. Om nu än förtjänsterna härav icke bli så värt stora så får man dock ett gott tillskott av både kött och ull, och de kostnader som äro förenade med färskötseln äro så ringa att de knappast behöva räknas. Fären kunna livnära sig helt och hållet, t. o. m. bli feta på betesmarker varest vilket annat av våra husdjur som helst skulle svälta ihjäl. De äta med förkärlek de späda skotten av växande buskar och en mängd av de ogräs vilka ratas av al-

la andra husdjur. Det kapital som måste läggas ned är icke stort och är utan tvivel en av de bästa penningplaceringar man kan göra.

Uppfödning av gödkalvar.

Det är föga troligt att det inom kreaturskötseln för närvarande finnes något som betalar sig så bra som gödning av kalvar. En kalv som är född strax på våren kan med lätthet till början av november drivas upp till minst 400 pund. Det finnes exempel på att man många gånger under denna tid drivit upp kalvar till en vikt av 500 pund. Detta får emellertid anses som rekord och är ett resultat som kanske uppnås en gång på hundra. Trots att även beträffande gödkalvar ett betydande prisfall gjort sig gällande är det säkerligen en av de få grenar inom boskapskötseln som för närvarande kan i någon grad kallas lönande. De flesta uppfödare bruka avvänja kalvarna strax på hösten men på de platser varest man har ett någorlunda varmt stall ha gjorda försök visat, att det betalar sig att låta kalven dia under nio månader i stället för som mestadels brukas sex månader. Man har även uppnått verkligt goda resultat med gödning på så sätt att man utfodrat kalvarna med skummjolk vari vispats något linfrömjöl.

Kreatursuppköpare från U.S.A. göra sig goda förtjänster på grund av valutafallet.

Det kommer säkerligen att bli stor efterfrågan på canadensisk boskap nu. Uppköpare från U. S. A. ha redan börjat att göra stora uppköp av kreatur såväl för slakt som för avel. Den canadensiska valutans fall är orsaken härtil och man förstår att den förtjänst som nu göres å fran Canada till Förenta Staterna skeppad boskap icke är så liten då en uppköpare här för t. ex. \$1,500 U. S. A. får \$1,650 i canadensiska pengar. Men utan tvivel se farmarna med glädje detta tillfälle att avvyrtra sin boskap i all synnerhet som canadensiska dollarerna äro har sitt fulla värde här.

Kreaturen sändas ut till betesmarkerna.

Det är väl tidigt än att kunna förutspå storleken av den kreaturstam, som kommer att bibehållas under vintern. Enligt "the Live Stock Market's" rapporter har emellertid, jämfört med föregående år, en ganska betydande ökning gjord sig gällande av det antal djur, vilka nu transporterats ut till betesmarkerna. Tills dato har under året 61, 059 djur mot förra årets 44, 671, transporterats ut till de olika betesplatserna. Dessa uppgifter äro hämtade från den sist utgivna rapporten vilken visar en ökning av 1,107 djur mot samma vecka sistlidna år.

Hotellvärdar: — Är ni nöjd med maten, herr baron?

Gästen: — Ja, alldeles säkert. Jag önskar bara att jag hade tusen tungor.

Idrott och Sport.

Allsvenska serien.		mål några meter före Magnusson.	
Göteborg—Helsingborg	1—1.	Resultaten för 5,000 m.: 1) Jörgensen, Norge, 15,10.8; 2) R. Magnusson, Fredrikshof, 15,11; 3) Tuominen, Finland, 15,12; 4) Lindgren, Mode, 15,16.4.	
AIK—Örgryte	1—1.	1,000 meter, som avverkades sp. p. i halvtidspausen, blev ganska spännande. På första varvet lade sig Kraft ett 15-tal meter före de andra. På spurtvarvet gick Larva fram och hotade svårt Kraft, men denne tog ut sig och löpte i mål cirka fem meter före finnen.	
Hallstahammar—Sleipner	0—2.	Resultaten för 1,000 m.: 1) Kraft, Mode, 2,28.2; 2) Larva, Finland, 2,29.2; 3) Björk, Göteborg, 2,39; 4) Ny, Mode, 2,33.4.	
Malmö FF—GAIS	3—3.		
Elfsborg—Landskrona	2—2.		
Eskilstuna—IFK, Malmö	0—1.		
AIK	9	14	
IFK, Göteborg	9	13	
Sleipner	9	11	
IFK, Eskilstuna	9	11	
Örgryte	9	10	
GAIS	9	10	
Helsingborg	10	8	
Landskrona	10	8	
Malmö FF	9	7	
Hallstahammar	10	7	
IFK, Malmö	10	7	
Elfsborg	9	6	

Akademiska mästerskapen i Helsingfors. Ivar Skeppstedt vann i Södertälje.

Nordiska akademiska idrottstävlingarna i Helsingfors. Slutställningen blev: 1) Helsingfors, 52 poäng; 2) Stockholm 16.5; 3) Uppsala 10.5; 4) Åbo, 2 poäng. Helsingfors erövrade härigenom för tredje gången den av kung Gustaf donerade Gyllene Kannan. Bland resultaten kunna nämnas:

100 meter: 1) B. Virtanen, 10,7 (medvind).

Längdhopp: 1) M. Tolamo, 7,18.

110 m. häck: 1) Sjöstedt, Helsingfors, 1,85; 2) Lindahl, Stockholm, 5,5 meter efter.

Höjdhopp: 1) I. Reinikka, Helsingfors, 1,85; 2) Bergström, Stockholm, 1,85; 3) B. Gate, Stockholm, 1,80.

Kulstötning: 1) Vaalamo, 14,51; 2) S. Norrby, Uppsala, 14,50.

I samband med Stadionmatchen mellan AIK och Örgryte, till vilken redan en timme i förväg omkring 20,000 åskådare samlats, hölls en del löpningar samt uppvisning i brottning av en trupp på 130 man under kapten Rabergs ledning. Före matchen löptes 5,000 meter. Magnusson gick innan klockan ringde fram till ledningen, häck i härlig följd av Jörgensen, men denne var starkast i spurt och löpte i

JACKSON BROS. EDMONTON

Speciellt uppmärksammas postorders
JUVELERARE- o. GULD-SMEDSAFFÄR, UR- och JUELSREPARATIONER
 9962 Jasper Ave., East
 Tel. 1747. Edmonton, Alta.

BÖCKER OM CANADA

Vennerström, J. Canada och Canadasvenskarna. Studier och reseintryck. Rikt illustrerad. Pris: 75 cents.

Nelson, H. Canada, nybyggjarlandet. Rikt illustrerad och med tio plancher. Ytterst intressant. Pris: \$2.25.

Böckerna expedieras mot insändandet av beloppen.

Katalog gratis på begäran

ALBERT BONNIER PUBLISHING HOUSE
 561 THIRD AVENUE
 New York City

Jordbanetävlingar på motorcyklar voro anordnade på Södertälje idrottspark. Distansen var 2,000 meter, 5 banvarv. Resultaten blevo: 1) Ivar Adergson, Rudge, 1,55.5; 2) H. Skeppstedt, F. N., 1,54; 3) G. Lindqvist, H. D., 1,56.8; 4) S. Edlund, AJS, 1,58.2; 5) J. Berglund, Husqvarna, 1,58.7.

Richthoff och Söderkvist till E. M. i fri brottning.

Svenska brottningsförbundet har av anonym givare erhållit en summa, som avses att användas till Richthoffs och Söderkvists deltagande i Europamästerskapet i fri brottning, som äger rum i Budapest den 8—11 okt. Båda brottarna ha förklarat sig oförhindrade att resa.

Vid tävlingar i Dandig segrade Nurmi i löpning 5,000 m. på tiden 15,11.6. Andre man var åter Syring. Vädret var regnigt och kyligt och inverkade menligt på resultaten.

Kuokka vann Helsingfors maraton.

Tävlingen, Helsingfors maraton på 25 km, vanns av Kuokka på tiden 1,25,17.9 med Martelin på andra plats, 1,26,10. På sjätte plats kom Hagsten, Sverige, 1,28,49, och på sjunde Shore Johnson, Sverige, 1,29,05, samt på åttonde Östlund, Sverige.

Fenomenalt rekord av Ladoumegue.

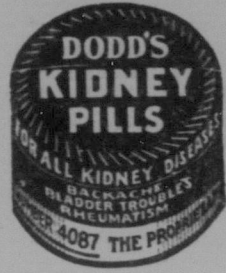
Vid tävlingar i Paris lyckades Ladoumegue sätta nytt världsrekord i löpning en engelsk mil. Han nådde tiden 4,09.2, medan det gamla rekordet, som innehades av Nurmi löd på 4,10.4.

Holland uteblir från olympiska spelen.

Holländska olympiska kommittén har enligt telegram från Amsterdam beslutat att Holland icke skall delta i 1932 års olympiska spel i Los Angeles. Beslutet motiveras med de öoverstiglga finansiella svårigheterna, då tillgängliga medel icke förslå.

Jack Dempsey — Charles Retzlaff?

Inom St. Paul boxningskretsen pågår för närvarande arbete med anordnandet av en match mellan Dempsey och Charles Retzlaff, tungviktsboxare från Duluth. Dempsey lär ha förklarat sig villig att ställa upp mot vilken mot-

I mer än ett tredjedels århundrade ha Dodd's Kidney Pills ansetts som det bästa medlet mot ryggsmärk, reumatism, blåsbesvär och andra åkommor förorsakade av dåliga njurar. De kunna erhållas hos alla återförsäljare för 50c. per ask eller 6 för \$2.50, eller direkt från Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto 2, Ont., mot förskottsbetalning.

ståndare som helst som utses av St. Pauls boxningsällskap.

A. J. McPhail

Forts. från sid. 1.

på morgonen vaknade han emellertid och klagade över svåra smärtor. Det var blodpropp som tillstöt och efter en kort stund hade livet flytt.

Mr. McPhail var född i Paisley, Ontario, 1883, och var den äldste bland nio syskon. Redan då McPhail var sexton år gammal avled hans fader och han måste då övertaga skötseln av det gamla hemmet. Kort efter faderns död lämnade familjen sitt lantbruk i Ontario och slog sig ner i Minnosa, Manitoba. Här lades ytterligare sten på börda för den unge McPhail ty modern avled och lämnade honom att ensam taga vård om hemmet och alla syskonen, och att han icke svek detta ansvar visade de goda förhållanden under vilka alla syskonen nu leva. År 1906 flyttade han ännu längre västerut och slog sig denna gång ned i Elfros, Sask. Han var väl insatt i allt som rörde lantbruk och då sekretärsbefattningen vid Saskatchewan's spannmålsodlare förening år 1922 blev vakant utsågs han att sköta denna syssla. Ett år senare bildades vetepoolen och McPhail var varmt intresserad att få i stånd en sammanslutning av de spannmålsproducerande lantbrukarna nedlade ett omfattande arbete härvid. Han valdes till direktör för Saskatchewan poolen och senare även till direktör för försäljningsavdelningen. Han innehade vid sin död båda dessa poster.

Han sörjes närmast av hustru och en son samt åtta syskon och dessutom av ett stort antal vänner.

Han sörjes närmast av hustru och en son samt åtta syskon och dessutom av ett stort antal vänner.

Han sörjes närmast av hustru och en son samt åtta syskon och dessutom av ett stort antal vänner.

Han sörjes närmast av hustru och en son samt åtta syskon och dessutom av ett stort antal vänner.

Han sörjes närmast av hustru och en son samt åtta syskon och dessutom av ett stort antal vänner.

Han sörjes närmast av hustru och en son samt åtta syskon och dessutom av ett stort antal vänner.

Han sörjes närmast av hustru och en son samt åtta syskon och dessutom av ett stort antal vänner.

Han sörjes närmast av hustru och en son samt åtta syskon och dessutom av ett stort antal vänner.

Han sörjes närmast av hustru och en son samt åtta syskon och dessutom av ett stort antal vänner.

Han sörjes närmast av hustru och en son samt åtta syskon och dessutom av ett stort antal vänner.

Han sörjes närmast av hustru och en son samt åtta syskon och dessutom av ett stort antal vänner.

Han sörjes närmast av hustru och en son samt åtta syskon och dessutom av ett stort antal vänner.

Han sörjes närmast av hustru och en son samt åtta syskon och dessutom av ett stort antal vänner.

Han sörjes närmast av hustru och en son samt åtta syskon och dessutom av ett stort antal vänner.

sändes ut för att göra en undersökning och då Carlson till sist genom påminnelser om flydda dagars gemensamma nöjen och genom betygande att man endast ville hans bästa äntligen vågade sig fram och undersökts av en "mountie" befanns det att han led av "tandvärk". Med de instrument som voro tillgängliga företogs så en operation och tvänne enormt stora och hemskt värkande tänder drogos ut. Carlson anses nu vara fullt normal och själv är han övertygad om att han är vid "sina fulla fem".

Svenska Amerika Linjens julexkursioner.

Avgå från Halifax den 4 och 10 dec.

Som framgår av annonsen i Jarens nummer av S.C.T. anordnar Svenska Amerika Linjen även i år tvänne stora julexkursioner till Sverige och Norge.

Avresan sker från Winnipeg den 30 nov. och den 6 dec. resp. och från Halifax avgår S. S. Drottningholm den 4 dec. och M. S. Gripsholm den 10 december. Genomgående sitta- och sovvagnar direkt från Winnipeg till Halifax är en speciell fördel, då man slipper de besvärliga tågombytena.

S.A.L:s julresor ha namn och rykte om sig att vara verkligt trevliga och synnerligen populära och att döma av resandeboken torde det bli fört om passagerare på båda turerna. Alla upplysningar ang. S.A.L:s direkta julexkursioner kunna erhållas genom att tillskriva Swedish American Line, 470 Main street eller Dahl Steamship Agency, 325 Logan ave., Winnipeg, Man.

Nyutnämnde löjtnant S. vill gärna göra sig populär hos mannarna. Under det kommande vilar efter en övning stegar han fram och säger: — Nu pojkar ska vi öva oss med lite idrott. Är det mån som är stark så kom fram och brottas med mig. En stor kraftig beväring går fram och slår löjtnanten i marken.

Denne reser sig upp, borstar av sig besväret och utbrister: — Är Nilsson atlet?

Nilsson gör ställningssteg och svarar: — Nej, löjtnant, jag är antimilitarist!!

Studentkompaniet på X. rezementet har vintermanöver i Norrland Kvicksilverpelaren har under de senaste dagarna envist vägrat att stiga över 30 grader och en kväll då tält och snöhyddor uppförts och kvällsmålet intagits, är stämningen minst sagt under nollpunkten. Man väckes emellertid ur letargien av matvagnsbefälhavaren som vid inspektionen i kokgraven funnit att kvällsransonen icke helt konsumerats, en upptäckt som tillkännagives genom följande rop i den mörka och kalla natten: — Mera korv finnes på andra sidan graven!

På Axvalla hed på 90-talet. Löjtnanten (inspekterar hur kläderna sitta på 'beväringa'): — På en kronans karl ska naveln sitta mitt för rockens andra knapp nedifrån.

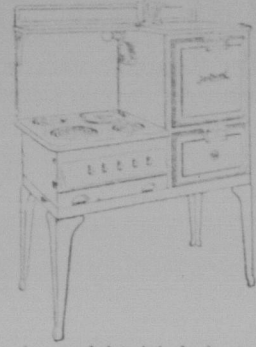
En beväring: — Då gör den inte på mak.

— Löjtnanten: — Då är du vanskapt, din krympling.

SPARA

Omkring

\$30.00

på en elektrisk kokugn.

Genom att köpa en elektrisk kokugn under vår speciella kampanj sparar Ni \$18.00—\$20.00 i utgifter och "The Slave Falls Souvenir Certificate" berättigar Eder till fri elektrisk kraft till ett värde av \$10.00.

DETTA BETYDER EN REN BESPARING AV NASTAN \$30.00.

För en första avbetalning av endast \$10.00 installera vi en elektrisk kokugn. Resten kan göras i lätta terminer.

TEL: 848 132

City of Winnipeg Hydro Electric System
 55-59 PRINCESS ST.

Vid årets borgmästareval har uppställt fyra kandidater, nämligen R. H. Webb, T. R. Deacon, repr. för Winnipeg Civic Progress Assoc., Theo. H. Hunt, K. C. och Jacob Penner, kommunist.

Arbetarepartiet har vid ett i dagarna hållet möte beslutat icke uppställa kandidat.

När skeppet —

Forts. från sid. 7.

lånade kläder, och hon hade endast fått ännu en tunn att mätta.

Men hon klagade ändå inte. Hon var glad, att han kommit tillbaka. Hon skulle arbeta för honom, så länge hon orkade. Han kunde aldrig arbeta mera.

En dag talade han till henne: — När skall du sluta arbeta, Mary?

Hon rättade upp sig för att se på honom där han satt framför elden. Där var den man, som hade delat hennes kärlek, sett henne i hennes ungdom och skönhet. Hon hade varit mycket lycklig med honom den korta tid, han varit hemma. Hon ville arbeta för honom så länge hennes händer höllo. Snart skulle deras son komma tillbaka — silke o. siden — en klänning sådan som de kinesiska prinsessorna ha....

— När ska du sluta arbeta, Mary, frågade mannen igen.

— När mitt skepp kommer tillbaka, sade hon med ett egenomlikt leende.

För svaga njurar

Om ni har svaga njurar bör ni taga Nuga-Tone utan uppskov. Denna utmärkta medicin stärker svaga njurar och andra organ och förebygger sjukdomar och bekymmer. Nuga-Tone driver sjukdomsalstrande baciller ur kroppen och upphäver förstoppning. Det gör er mage frisk, gör edra nerver och muskler kraftiga samt förbättrar hälsan att skaffa Nuga-Tone. Det sälles på tillståndet i allmänhet. Förekomma sjukdomen. Om det icke skulle finnas där, bed dem rekommendera det från sina nära försäljare.

FÖLJETONG

MANNEN —
BETVINGAREN

av
Ruby M. Ayres

"Och nu blir det ingen återvändo, Rosalie. Sviker du mig i kväll, upprepar jag aldrig mer min begäran."

"Jag sviker dig inte." Han yppade för henne sina planer; han sade henne, var och när hon skulle möta.

"Ta med dig så litet som möjligt, jag skaffar allt vad du behöver. Klockan tio går ett tåg till staden, då är det mörkt så att du lätt kan smyga dig bort. Var är Garrick Smith?"

Det var med en viss tvekan han uttalade namnet. Han hade aldrig förr i sitt liv gjort sig skyldig till en lag handling, och därför bar det honom nu emot. Han tryckte ånyo Rosalie till sitt hjärta.

"Du kommer således...? Du sviker mig inte i sista ögonblicket? Jag skall älska dig så högt... göra dig så lycklig."

"Jag sviker dig inte." De skildes slutligen åt; och hon skyndade tillbaka hem över fälten, med kinderna och läpparna ännu brännande heta av hans kyssar, och med hjärtat svällande av lycka.

"Du sviker mig inte?" De voro hans sista ord och hon skrattade då hon tänkte på dem. Hon kastade heder, samvete, allting överbord, hon hade gripit lyckan och ämnade nu behålla den.

Han behövde inte frukta, att hon nu skulle svika honom.

ATTONDE KAPITLET

Resten av dagen förlöt liksom i en feberhet dröm. Så att Rosalie fann det nästan omöjligt att erinra sig vad som hänt eller hur han tillbragt tiden.

Garrick Smith var borta hela eftermiddagen och därför fanns det ingen som kunde hindra hennes förberedelser.

Hon var naturligtvis en o-praktisk kvinna, som aldrig varit van att göra någonting själv, och hon hade ingen aning om vad hon behövde ta med sig på sin rymningsfärd. Hon packade och packade om sin handväska väl tio gånger, betraktade alltsammans med en hopplös blick.

Hon måste ha med sig silverborstarna och parfymstället som Garrick Smith köpt åt henne i Paris. Hon måste ta med sig sina förtjusande silkescombinations och broderade tofflor och till slut måste hon också ha med sig sobelkappan, promenaddräkten och en aftontoalett. Hon stod där nervös och förvirrad och uppfyllt av fruktan för sin man.

Till slut lyckades hon tränga ihop alltsammans i en platt resväska, vilken hon gömde under sängen.

Klockan var nära sex, då hon satte sig ned för att skriva några brev. Hon måste skriva till modern. Men nu erinrade hon sig, att denna ju inte skulle förstå någonting, och för ett ögonblick grep samvetskvalens kalla hand åter om hennes hjärta.

Hon lämnade modern åt Car-

rick Smiths vrede.

Var hon hjärtlös? Var hon usel? Men så inträdde ett hastigt omslag i hennes känslor. Hon måste leva sitt eget liv, och i kväll hade hon sin sista chans. Hon skrev därpå följande rader till fadern:

"Jag har rest bort med den man jag älskar. Du förlåter mig troligen aldrig, men det bryr jag mig inte om. Jag har aldrig erfarit någon lycka, och då den nu erbjudes mig här jag gripit den. Jag gifte mig med Garrick för att göra dig till viljes, nu följer jag min egen vilja.

Rosalie."

Därpå skrev hon till sin man. Det var en betydligt svårare uppgift. Hon började första raden på samma sätt som till fadern:

"Jag har rest bort med den man jag älskar, och den mannen älskar mig—"

Här stannade pennan. Också Garrick Smith älskade ju henne, men på sitt särskilda vis; han hade slösat en förmögenhet på henne och hade aldrig nekat henne någonting. Om hon i gengäld visat honom den minsta kärlek, skulle hennes liv ha blivit ett litet himmelrike, men hon hade aldrig brytt sig om honom. Hon slog hastigt bort denna tanke, för att i stället erinra sig Jevons omfamning och lidelsefulla kyssar.

Hon skulle inte vända tillbaka, inte ångra sig, ty det var för sent om hon också velat det. Hon rev sönder papperet och började på nytt.

"Då du får dessa rader har jag rest min väg med Jevon Mulvaney. Jag har aldrig älskat dig, och jag kommer inte tillbaka.

Rosalie."

Därpå drog hon av sig vigslingen och lade den tillsammans med nyckeln till sitt juvelskrin och brevet i ett kuvert, som hon gömde innanför klänningen.

Vid middagstiden hörde hon dörren öppnas och hur Garrick visslade nere i hallen.

Hon gick ner för att möta honom; hennes kinder stodo i brand, hennes hjärta klapade våldsamt. Han hade inte gjort toalett utan var fortfarande klädd i riddräkt och nedstänkta stövlar. Han såg på sin hustru med ett urskuldande leende.

"Jag hoppas du förlåter kostymen", sade han. "men jag är dödstrött, ty jag har ridit hela dagen, och i fall vi äro ensamma till middag tänkte jag inte behöva besvära mig med att byta om."

"Nej, gör inte det", skyndade hon sig att svara. "Mig gör det ingenting, och din mor har huvudvärk, så hon kommer inte ner till middagen."

De gingo tillsammans in i matsalen. Det blev en dystur middag; Garrick Smith gjorde flera försök att få samtalen i gång, men Rosalie svarade endast ja och nej, och till slut försjönk också han i tystnad.

Det enda som störde tystnaden var pendylens pickande; Rosalie såg på den ett par gånger med förskräckelse. Hur fort jagade inte timmarna fram, dagen nalkades sitt slut. Hon tyckte det inte var mer än ett ögonblick se'n visarna på klockan pekade på fyra och nu var den nära åtta. Tre timmar till och då... hjärtat tycktes hoppa upp i halsgropen och kväva henne; hon såg bestört på sin man och fann att han ivrigt betraktade henne.

"Var har du gjort av vigslingen?" frågade han plötsligt.

En mörkröd blodväg bröt fram över hennes ansikte. För ett ögonblick var hennes tunga liksom förlamad, men till slut lyckades hon skratta.

"Jag matte ha glömt den på mitt rum, jag tar den alltid av mig när jag tvättar händerna."

"Jag förstår", svarade han lugnt och utan den minsta misstanke. Men ändå kände Rosalie det som om hans ögon voro magneter, vilka skulle dra ut hemligheten ur henne. "Jag skulle aldrig ta den av mig, men det är kanske sena tiders bruk."

Hon svarade ingenting och när middagen var slut, föreslog han att de skulle ta en promenad i trädgården.

"Dumheter, det gör dig bara gott", förklarade han då hon gjorde invändningar, i det hon tyckte det var för kallt. "Tåg väl på dig så är det ingen fara."

Hon lydde honom; hon tyckte sig vandra liksom i en dröm då de tillsammans gingo genom trädgården. För sista gången! För sista gången! Dessa ord ljödo i hennes öron. Kvävande varje annan tanke, varje annat ljud.

"Du är så slö", sade hennes man efter någon stund. Och hon ryckte härvid till, förklarande att hon var trött.

"Du är alltid trött i mitt sällskap", sade han.

De fortsatte ytterligare ett stycke utan att tala, då Garrick Smith plötsligt frågade: "Rosalie, skulle du vara lyckligare, om min mor inte bodde här?"

Hon vände sig åt honom och gav honom en undrande blick. "Din mor!"

"Ja. Jag har den sista tiden tänkt på, att det knappt är rätt av mig att fordra det du kan tycka om att bo illsammans med henne. Ni äro ju så olika... hon är av gamla skolan; Rosalie, om du så vill skall jag ordna så, att hon bor på annat håll."

Hon visste inte vad hon skulle svara; hon kunde inte förstå denna plötsliga häpnadssynfullhet.

Då hon förut bett honom låta modern flytta, hade han alltid svarat obevekligt nej; och nu — ja nu var det för sent, nu gjorde det henne öfverensamma var Mrs. Smith bodde.

"Hon skulle nog inte tycka om det", svarade Rosalie med en kraftansträngning! "Hon skulle finna det så ensamt och hon trivs bra här. Hon är ju din egen mor och håller så varmt av dig."

"Och du är min hustru", svarade han.

Hon greps av oro. Hon hade aldrig förstätt denne man och förstod honom inte nu; men i allt vad han sade och gjorde såg hon nya anledningar till oro och misstanke.

"Det är inte mitt hus..."

inte mina pengar", sade hon trött. "Om du vill att Mrs. Smith skall stanna, så får hon göra det."

Han teg en stund, så brast han i skratt.

"Jag har gjort mitt erbjudande", sade han kort. "Jag har räckt dig olivkvisten, men du har vägrat mottaga den."

En kyrkklocka hördes slå nio på avstånd. Rosalie stannade.

"Jag är trött, och det är så kallt. Har du något emot, att jag går in?"

"Jag följer med dig."

Skulle hon aldrig bli av med honom, Hennes nerver voro i dallring och läpparna förtorkade. Hon såg på sin man i en känsla av förtvivlan. Vad skulle han göra, om han visste allt? Och inom några stunder skulle sanningen stjärklar för honom. Hon såg så väl för sig, hur han då skulle se ut, och vad han skulle säga.

Skulle han ställa sig från henne? Jevon var säker om, att han skulle göra det, men Jevon hade kanske orätt? Hon försökte utskissera framtiden för sig. För första gången kom hon att tänka på, att Jevon kanske skulle tröttna på vara fri.

"Han älskar mig", sade hon sig. "Han skall alltid älska mig, och jag... jag avgudar honom."

De gingo in tillsammans, och Garrick Smith stannade utanför sitt arbetsrum.

"Godnatt då", sade han. Färgen rusade till hennes kinder för att kort efteråt försvinna. Det var inte godnatt utan adjö för alltid, om han bara vetat allt. Men hon skyndade sig att svara:

"Godnatt Garrick."

Då Rosalie kommit halvvägs upp för trappan stannade hon och vände sig om. Genom den öppna dörren till arbetsrummet såg hon honom sitta vid bordet, varvid ljuset från arbetslampan föll på hans ansikte.

Det var ett hårt ansikte, ansiktet av en man som kämpat med livet och även vunnit framgång. Men på samma gång var det också något ungdomigt och vekt över honom, där han satt med huvudet lutat mot handen, ögnande igenom några papper. Och till sin förvåning fann hon att tårarna bröto fram i hennes ögon och att läpparna darrade. Han var dock hennes man, och på sitt sätt hade han alltid varit så god mot henne; hon hade aldrig tyckt så bra om honom som just nu då hon stod i begrepp att lämna honom för alltid.

Och utan att hon själv visste ordet av hade hon vänt tillbaka nedför trappan och skyndat in i hans rum.

Han såg förvårad upp. "Rosalie! Var det någonting särskilt?" frågade han.

"Nej... ingenting", svarade hon och lade handen på hans axel. "Jag bara kom... kom för att säga dig... Garrick, jag är ledsen... att jag inte varit snällare mot dig."

Vartenda ord kostade oändligt på henne... det var kanske den sista kraftansträngningen att söka tysta ett anklagande samvete, det var kanske den sista gnistan av den verkliga kvinnan, vilken på detta sätt gjorde en vacklande bekännelse.

Men Garrick Smith förstod ingenting; detta oväntade uppträdande endast ökade hans misstänksamhet och tän-

de en eld i hans ögon.

"Du talar som om... om det vore för sent för dig att bli annorlunda."

Hon drog undan handen från hans axel.

"Försent! Ja, jag borde ha vetat att du aldrig skulle förstå mig. Förlåt att jag kom. God natt!"

Han svarade ingenting men följde henne med blicken tills hon försvunnit upp för trappan, och han rörde sig inte ur fläcken förrän han hört henne stänga dörren till sitt rum.

Här brytte hon strumpor och skor och klädde sig för resan. Klockan var då tio — minde än en timme återstod till dess hon bränt det sista av sina skepp och störtat sig ut på ett okänt hav.

Hon tog på sig hatt och slöja och drog fram resväskan under sängen varpå hon satte sig ned för att vänta.

Allting tycktes tyst och stilla. Men efter en stund gick Garrick Smith som vanligt ut för att göra en rond i stallet innan han gick till sängs.

Då ljudet av hans steg dött bort reste sig Rosalie darrande från stolen. Detta var hennes ögonblick. Hon hade en kvart på sig för att möta Jevon — en kvart innan hon till slut avskar repen som band henne vid det förflutna och begav sig ut för att söka efter lycka.

Hon tog väskan och smög fram till dörren. Varje hörn av rummet tycktes fullt av spejande ögon, och hon såg sig förskräckt omkring. Tänk om någon sett henne!

"Du är feg, fez!" anklagade hon sig själv med förakt.

Hon lade nu sin darrande hand på dörrhandtaget, men dörren gick inte att öppna. Hon förnyade sina ansträngningar, men allt var förväves. Med ett förtvivat dämpat rop sjönk hon ned på knä. Dörren befanns låst utifrån.

Hon stod där liksom förstenad. Vem kunde ha låst den? Hon hade alltid nyckeln på insidan. Alltså måste någon ha tagit den utan att hon märkt det. Vem kunde ha gjort det? Naturligtvis ingen annan än Garrick, vars skarpa ögon läst hennes tankar och genomskådade hennes avsikter.

Hennes fruktan gav vika för den vrede hon nu hyste till honom. Trodde han att han kunde besegra henne så lätt?

Hon reste sig, släckte ljuset, sprang fram till fönstret och öppnade det. Det var ett hopp till planen nedanför på omkring tjugu fot men denna sidan av huset var täckt av murgröna, vars stam var av en mansarms tjocklek och som därför mycket väl skulle bära henne.

Hon tvekade ett ögonblick, men fattade därpå ett raskt beslut. Hon lyfte upp resväskan och lutande sig så långt ut hon kunde, kastade hon ner den på planen. Därpå steg hon upp på fönsterblecket, grep tag med bägge händerna om stammen och hasade sig så ned de första tio foten. Hon skulle nog ha kunnat fortätta ända ner, om inte en fugel som blivit skrämd flugit rakt i ansiktet på henne, med ett anklagande kvitter.

Rosalie blev rädd och störtade handlöst ner. Först låg hon alldeles orörlig och bedövad. Över henne välvde sig den mörka stjärnlösa himmeln och på avstånd bröt en hunds skall nattens tystnad.

WINNIPEG-LÄKARE.
Dr. M. RADY
 LÄKARE och KIRURG
 Föreningsläkare för Vasaorden och Norden.
 283 Portage Avenue.
 (100 Toronto General Trust Bldg.)
 hörnet av Portage och Smith.
 Kontorstid: 2 — 6 e.m.
 Kvällsmottagningar efter överenskommelse.
 Telefon: 24 480 Bostaden: 49 763
 Om svar ej erhålles ring 42 309

Dr. P. A. ECKMAN
 Svensk Tandläkare.
Gott Tandläkarearbete
 Hörnet Main St. & Logan Ave. Tel.: 88 667

DR. S. C. PETERSON.
 SVENSK LÄKARE OCH KIRURG.
 Specialist för behandling av veneriska sjukdomar.
 703-4 McArthur Bldg.
 (Nära Portage & Main.) Över Child's Restaurant.
 Mottagningstid: 10 f.m. — 8 e.m. Helgdagar: 10 — 12 f.m.
 Tel. kontor: 24 165. Bostad: 47 235.

Dr. B. J. GINSBURG
 Praktiserande läkare och kirurg.
SPECIALIST
 Veneriska, Köns-, Urin- och Hudsjukdomar.
 Mottagningstider: 9 f.m. — 7 e.m. Helgd. 10 — 12 f.m.
 403-4 McArthur Building (nära Portage & Main)
 (ovanför Child's Restaurant)
 Telefoner: Kontor 88 591. Bostad 24 962

Dr. K. J. BACKMAN
 Specialist för hud-, njur-, urin- och veneriska sjukdomar.
 307 McARTHUR BUILDING, 211 PORTAGE AVENUE
 (Ovanför Child's Restaurant)
 Mottagningstider: 10 till 8. Helgd. 10 — 12 f.m.
 Tel. Kontor 21 091. Bostad 30 450.
SVENSKA TALAS

DR. BRANDSON
 LÄKARE och KIRURG
 216 Medical Arts Bldg.
 Kontorstimmor endast eftermiddagen från 2 till 4.
 Telefoner:
 Kontor, 21 834. Bostad, 27 122
 Winnipeg, Man.

DR. GRAHAM WILSON
 Specialist.
 Njurlidande, blodsjukdomar, veneriska sjukdomar, hudsjukdomar.
 Mottagningstid 9 f.m. till 6 e.m.
 666 1 2 Main St.
 Tel.: Kontor: 28 013. Bostad: 42 679

DR. SIMON JAUVOISH
 Läkare & Kirurg.
 404 Boyd Building
 Telefoner: Kontoret: 22 717
 Privat: 54 429
 Svenska talas.

DR. GEO. H. CARLISLE
 314-316 Toronto General Trust Building
 283 Portage Ave.
 Mottagningstider 11-12, 3-5
 Specialist i Ögon-, Öron-, Näs-, och Halsjukdomar

DR. H. L. MARANTZ
 Läkare och Kirurg
 Suite 2, Empire Block
 Logan & Main
 Mottagningstider:
 10-12.30 f.m. 2-5.30 7-9 e.m.
 Dag eller natt.
 Tel. 88 667.

JOHN HANSEN
 Herr skröderi och reparationer.
 Gott arbete till billiga priser.
 398 Logan Ave.
 Winnipeg, Man.

OL. LIKÖRER ETC.
 Officiellskade frukt-extrakt för bryggandet av likörer i hemmen. Billigast möjliga beskrivningar. Pris 30 cent per flask. Apparat för korkning av flaskor \$1.50, \$2.00, Kapaxter 50 cent pr. gross. Filter och sifon \$2.00. Kork, alla storlekar. Hamm's malt, maltextrakt i burkar \$1.15, \$1.30, \$1.50.
TOBAK.
 Garanterat ren tobak. Regalia Brand, med postförskott fem pund eller mindre. Havana Rouge, Connecticut, \$2.25 pr. pund. Spread Leaf, \$2.25. Oberon \$2.25. Quensel eller Perfum d Trade \$3.90. Spread Leaf \$4.15. Valge \$1.75. Our Natural Leaf pr. pund 85 cent, \$1.10, \$1.30, \$1.60, \$1.70.
RICHARD & RELIVEAU COY. LTD.
 Established 1850. Manufacturers & Importers. 288 Main Str., Winnipeg.

WINNIPEG.
ADVOKATER.
W. J. LINDAL
 Skandinavisk Advokatbyrå
 SOLICITORS — BARRISTERS
 — NOTARII PUBLICI —
 2nd floor, 325 Main St.
 Telefon:
 Kontor: 24 963. Bostad: 35 736
 Winnipeg, Man.

JOS. T. THORSON, K. C.
 Advokat.
 411 Paris Bldg.
 Telefoner:
 Kontor: 22 768 Privat: 401 878

Tel. kontoret Tel. Bostaden
 26 404 30 601
John F. WALLAR, LL.B.
 Advokat och Sakförare
 201 Curry Building, Winnipeg.
 Skriv på svenska!
 Vi svara på svenska!

HOTELL.
CLUB HOTEL
 652 MAIN STREET
 WINNIPEG, MAN.
 (Parlor in connection)
 Snygga, trevliga rum från \$1.00. Enda brandsäkra hotell i Winnipeg med rum så lågt som \$1.00.
 Chas. Gustafson & Altie Woods
 (F. d. innehavare av Viking Hotel.)

Woodbine Hotel.
 Innehavare E. H. Hebb.
 Rum till \$1.50 & \$2.00 pr. dag.
 Speciellt pris pr. månad.
 Varmt och kallt vatten i alla rum.
 Biljardrum finnes.
 Tel. 25 670 466 Main str.

DIVERSE.
PATENTER
 Trade Marks—Copyrights
FETHERSTONHAUG & CO.
 Den gamla etablerade firmen
 36-37 C.P.R. Building
 Hörnet av Portage & Main St.
 WINNIPEG
 Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar.

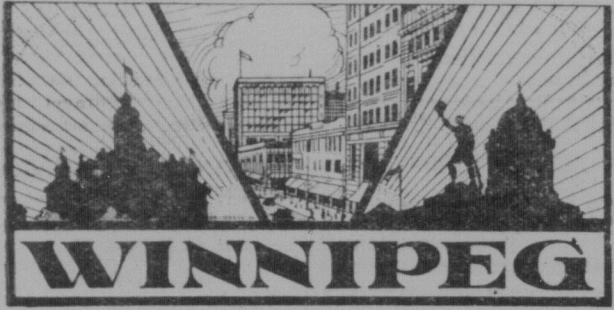
A. S. BARDAL
BEGRAVNINGSBYRÅ
 Begravnings ombesörjas punktligt och till moderata priser.
GRAVSTENAR
 Tel.: 86 607.
 Bardal Block, 843 Sherbrooke st.

FORSÄKRINGAR
ALLA BRANSCHER
PENNINGAR
TILL LÅGSTA RANTA
REEL BEHANDLING
Edward Hammarstrand
 McFadyen Co. Limited.
 Power Bldg.
 Phones:
 Bost.: 21 536 Kont.: 25 331

C. H. NILSON
 Dam- och herrskräddare
 Andra dörren från Main St.
Kostymer och \$35
 överrockar från
 Telefon: 27 021
 Winnipeg, Man.
 208 Logan Ave.

CAFE SVERIGE
 Logan & Princess, Winnipeg.
 rekommenderar sitt utmärkta kaffe med äkta svenska smörgåsar, kaffebroöd, kakor, tårter och bakelser.
 All slags bakverk från vårt bageri säljes.
 Födelsedags- och bröllops-tårter.

SVENSKA
 Tidskrifter, Tidningar, Böcker och Grammofon-skivor
Scandinavian Book Store
 Winnipeg, Man.
 246 Logan Ave.
 Betala prenumerationsavgiften.
 Spar icke till i morgon.

Centralkommittens konsert.
 Skandinaviska Centralkommittens höstkonsert i Svenska Lutherska kyrkan tisdagen den 20 dennes blev en, ur alla synpunkter, synnerligen lyckad tillställning.
 Kyrkan var fylld till sista plats i god tid för konsertens början. Det korta, men synnerligen gott utförda programmet, under ledning av konsul H. P. A. Hermanson, omfattade sång av Norska Gleeklubben, musik av miss Elsie Sickerbol, sång av Bellmanskvartetten samt tal av mrs. B. Stewart-Hay, som i ett intressant anförande redogjorde för det arbete, som under året nedlagts av "Social Welfare"-organisationen.
 Bland övriga medverkande märktes mr. Jens Jacobsen, som talade för kollekten och till Centralkommitténs kassa överlämnade en check på 50 dollars från Elmwood Missionskyrka.
 Efter programmet följde ett angenämt samkväm i den gamla goda stillen, och i kyrkans nedre våning serverades kaffe och förfriskningar. Vid samkvämet talade mr. P. M. Dahl och mr. M. A. Meyer.
 Ur ekonomiska synpunkt blev konserten ävenledes en success och enbart kollekten inbragte 43.72 dollars. Överblivna kakor och andra mat-

Kring det förestående borgmästarevalet.

Mr. Theo. A. Hunt.

varor auktionerades bort och gav en inkomst av \$9.55. I runt tal belöper sig behållningen till \$150.—, ett välbehövt och kärkommet tillskott till C.K:s hårt anlitade kassa.
Det kan stöpes i vida kretsar om utgången av det kommande valet. Det nämnes flera namn i samband med nomineringen av kandidaterna, och det är med en viss glädje man har anledning konstatera att skattebetalarnas förening lyckats förma advokaten Theodore A. Hunt att än en gång ställa sig till samhällets förfogande. För namn torde väl vara så bekanta som det nyss nämnda och mannen, som bär det, kan se tillbaka på en lång period av trötta, intresserat och sakkunnigt arbete i det offentliga livets tjänst.
 Theodore A. Hunt, är född i Ont., där han också, efter avslutade skolstudier avlade filosofisk och juridisk examen vid Toronto universitet samt Osgoode Hall.
 På hösten 1900 flyttade H. till Winnipeg, där han erhöll anställning vid C.P.R:s juridiska avdelning som på den tiden förestödes av Sir James Aikens, K.C. Efter nära fem års tjänstgöring vid C.P.R. inträdde han i firman Howell, Mathers Co., och utnämndes sommaren 1905 till stadens ombudsman.
 I januari 1913 erhöll mr. Hunt titeln K.C.
 Många äro de frågor, mr. Hunt i egenskap av stadens ombudsman haft att behandla och bland dessa må endast nämnas några få av de största och ojämförligt viktigaste såsom stadens skadeståndstalan mot C.P.R. vid konstruktionen av viadukten å Main

"Rätt man på rätt plats," torde vara en regel, som i år mer än någonsin förr bör beaktas av Winnipegs befolkning, när den nu om cirka en månad skrider till val av ny kommunalfullmäktige och

först och främst val av borgmästare.

Det har konstaterats att situationen är kritisk. Att vi behöva en kraftkarl på den ledande platsen i samhället. Att stadens ekonomiska läge kräver en omsorgsfull och sakkunnig administration, om man skall kunna undvika en katastrofal utlösning. Etc., etc. i det oändliga nära nog

Ar 1920 drog sig mr. Hunt tillbaka till sin privatverksamhet och vi återfinna hans välkända namn i advokat firman Hunt, Auld & Warburton.

Gång efter annan ha vi påpekat, hur nödvändigt det är, att i dessa tider bortse från partipolitik. Detta i all synnerhet när det gäller stadens administration. Yrkespolitikernas tid är förbi, och det är den sakkunnige omdömesgille och erfarne mannen, som skall träda i hans ställe såsom ledare och administratör av våra allmänna intressen.
 Det torde icke vara för mycket sagt om man påstår, att mr. Hunt äger just dessa egenskaper. De femton år, han tidigare ägnat åt staden — är under vilka han med samvetsgrannhet och noggrannhet på ett opartiskt och skickligt sätt handhaft en av de viktigaste posterna i stadsstyrelsen — äro en borgen för att hans erfarenhet är grundad på praktisk kännedom om de administrativa förhållandena här i staden. Som få torde han alltså äga förutsättningar, att i en kritisk tid oxla borgmästareämbetets tunga och ansvarsfulla bördor och när han ställt sig till förfogande har han också rätt att vänta sig allt understöd, varje sannt tänkande medborgare i vårt samhälle kan och skall skänka honom.

Owen Phelps vann på knock out.
 Boxningsmatchen i lätt tungvikt mellan Fred Lenhart och Owen Phelps vanns av Phelps på knock out i tolfte ronden. Lenhart slogs ned tolv gånger mellan åttonde och tolfte ronden. Phelps tog hem tio ronder, Lenhart en och en förklarades jämn.

Till välgörande ändamål.
 Under veckan den 2-7 november pågår en omfattande

Veckans sammankomster och fester:

Måndagen den 2 november:
Centralkomitténs sammanträde å S.C.T:s lokaler kl. 8 e. m.

Torsdagen den 5 november:
Fotbollsklubben "Vikings" höstfest å Isländska hallen kl. 8.30 e. m.

Fredagen den 6. november:
Gustaf Adolfs-fest
Lutherska kyrkan.

kampanj för att till "Federated Budget Board" anskaffa medel för en fortsatt verksamhet till avhjäljande av nöden i staden. Bestyrelsen för insamlingen har i uttalanden gjort gällande, att man har anledning antaga att minst 400,000 dollars på detta sätt skola kunna insamlas.

Mr. Lawson, ordf. i kommittén, framhåller bl. a. att de hårda tider, som nu övergå vårt land och vår stad bidraga att göra människorna mera förstående och givmilda mot dem, som lida nöd. Det bör därför icke bli svårt att nå den föresatta summan och de många löften man redan erhållit från flera av stadens ledande industriella och kommersiella företag, ha tydligt visat, att man i år mer än förr känner sig manad att hjälpa och stödja. Sålunda ha Winnipegs handelskammare, de större affärshusen, spannmålsbörsen, officiella ämbetsverk m. fl. redan överlämnat frikostiga bidrag och dagligen inströmma från frivilliga givare den ena råvan efter den andra.

Ett 25-tal välgörenhetsinstitutioner stå under Federated Budgets kontroll och äro beroende av densamma och varje liten skärv är en hörnsten i den stora byggnaden.

Giv och gör det rundhant! Stöd Federated Budgets stora kampanj och kom ihåg att intet bidrag är för ringa!

Robert W. Frank

påträffades på fredagsmiddagen liggande död i sitt garage. Han har med all säkerhet blivit förgiftad av gaser, bilmotorn var i gång och dörarna till garaget stängda. Frank var 58 år gammal och bodde å 342 Niagara Street, Winnipeg.

Skeppsnytt.

Svenska Amerika Linjens motorfartyg Kungsholm av seglade den 21 okt. från New York till Bermuda medförande nära fyra hundra passagerare.

En svårare explosionsolycka

inträffade en dag i förra veckan å den i Winnipeg hemmahörande motorbåten Miana. Vid halv tre tiden på morgonen upptäcktes att eld utbrutit och då den å båten anställda maskinisten Jack Cooper skulle kasta en fotogenkamin, vilken tros ha förorsakat elden, överbord exploderade kaminen med påföljd att Cooper så svårt skadades, att det finnes föga hopp om att hans liv skall kunna räddas. Båten blev fullständigt förstörd och har sjunkit.

Lönekonflikten

vid spårvägarna i Winnipeg har ytterligare tillspetsats.

På två massmöten har av de anställda beslutats att i den händelse den av bolaget begärda nedskärningen med 10 procent av avlöningarna kommer till stånd det i så fall kommer att förklaras strejk.

Från de anställdas sida påpekas än en gång, att den förut gjorda avkortningen av arbetstiden från åtta till sju timmar, av dem godkännts endast på den grund att inga avskedanden skulle göras och att någon ytterligare reducering av deras inkomster icke kunde accepteras. Bolaget motiverar sin begäran med att inkomsterna från spårvägarna på sista tiden sjunkit och att det på den grund tvingats att på alla sätt minska driftskostnaderna. Huruvida alla de vid Winnipeg Electric bolaget anställda komma att innefattas i den bebadade strejken är ännu icke avgjort.

Mrs. B. Wessberg,

maka till handlanden Birger Wessberg, 406 Logan ave., anlande i lördags morgse till Winnipeg från Sverige efter ett kortare uppehåll i New York.

Sedan i april i år har fru Wessberg vistats i hemlandet, där hon besökt släkt och vänner i skilda delar av landet. "Det har varit en härlig sommar," säger fru Wessberg "även om det varit kallt och regnigt." Om förhållandena där hemma är fru Wessberg en smula förbehållsam i sitt omdöme och ehuru krisen icke tagit så skarpa uttryck som här i landet är den dock märkbar, och det tar kanske längre tid innan man kommer över den. Man kan ju inte undgå att göra jämförelser mellan förhållandena här och därhemma och båda länderna ha sina fördelar förklarar fru W., som dock tycks föredraga Winnipeg framför Malmö.

Finansernas —

Forts. från sid. 9.

mänskliga krafter förmå komma från det ena problemet till det andra, då den internationella världen har så skilda och så motsatta intressen. Då villkoren blivit sämre, har handlingskraften ökat, och det synes ofta som om olyckor oundvikligt måste hota innan vi bli böjda att lösa våra internationella svårigheter. Vi tala nu om nödvändigheten av nedrustning, vilken är en av nycklarna till lösningen av världens oro. Den statsfinansiella krisen kan säkerligen minskas genom 10 eller 15 års stillestånd, som kommer att tillåta folken att tesa sig efter dessa oändliga efterkrigstidens mödor. Andra faktorer spela en betydande roll i världens uppåtgående, men nedrustningen erbjuder en lättad i de tunga ekonomiska bördor, som påläggas genom upprätthållande av en stark krigsberedskap.

L. E. Anderson.

(Kenora, Ont.)

Åtskilliga veckor och månader ha nu förflutit sedan Ni första gången uppmanades att insända utlovade avbetalning, å Eder växel i Royal Bank of Canada's avdelningskontor, hörnet av Logan Ave. och Main Str. Winnipeg. Liket alla andra växlar har denna den obehagliga vanan att förfalla till be-

CANADA-SVERIGE

Res hem till jul med
Den Norska Amerika Linjens
nyinredda och moderniserade ångare
BERGENSFJORD

FRAN

Halifax den 23de november

Avresan sker från Winnipeg den
19de november

i speciella järnvägsvagnar, direkt till kajen i Halifax, där julbåten från Canada tar de hemresande ombord för en festtur till gamla landet. Man kan begagna sig av högfjällsbanan från Bergen.

BILJETTPRISER

till de norska hamnstäderna Bergen, Stavanger, Kristiansand eller Oslo:

Kabin	Turist	Tredje klass
\$145.00	\$121.00	\$93.00
Minimum	Rundtur	Rundtur
	\$200.00	\$156.00

För vidare upplysningar ang. biljettpriser och passbestämmelser tillskriv

NORWEGIAN AMERICA LINE AGENCY INC.
278 Main Street, Winnipeg.

FIRA JULEN I SVERIGE

RES MED

SVENSKA AMERIKA LINJENS

DIREKTA JULEXKURSIONER

DROTTNINGHOLM fr. Halifax den 4 dec.
GRIPSHOLM " " " 10 dec.

GENOMGÅENDE SITT- och SOVVAGNAR

från Winnipeg till Halifax, alltså
intet tågombyte.

Om Ni önskar en verkligt trevlig resa deltag i någon av våra jul-
exkursioner, och vi garanterar, att Ni ej blir besviken.

Rådfråga närmaste ångbåts- eller järnvägsagent, eller skriv direkt till

SWEDISH AMERICAN LINE

470 Main street. Winnipeg, Man.

RADIO - EXPERT

Jag utför reparationer å alla sorters radioapparater.

Ni behöver endast telefonera till mig.

Harold Oystad

307 Ellen st.

Tel. 29 472

talning då och då. Med Edra! skulle komma till den uppförbindelser i Kenora och a-fattningen att Ni önskar man-
norstädes borde det icke möta festerna en från nyssnämnda
några som helst svårigheter åsikt avvikande mening.

att göra de utlovade avbetalningarna av \$10 per månad plus ränta. Antagligen tänkte Ni så själv, när Ni lovade att göra dessa avbetalningar.

När Ni därför nu med beundransvärd standaktighet vägrar att fullgöra Edra skyldigheter, dessa skyldigheter, som Ni ansåg för självklara, när Ni på sin tid begärde min garanti för lånet, så kan jag icke se annan förklaringsgrund här för än att Ni inte vill betala. Som affärsman borde Ni bättre än folk i allmänhet inse hur viktigt det är för all kredit att förtroendet människor emellan upprätthålles. Första villkoret för upprätthållandet av detta förtroende är att man vill fullgöra sina skyldigheter. Här om äro alla hederliga människor ense. Det skulle därför smärta mig mycket om jag genom Eder fortsatta vägran att beta-

Önskas köpa!

Litet kafé eller bageri.

Svar med uppgift å pris och villkor till

A. S.

S. C. T. expedition.

Pengar utlånas
mot säkerhet i fastigheter.
Brandförsäkringar utfärdas.
C. J. LANDIN & CO.
702 Lombard Bldg. Tel. 89 768

ELITE TAXI

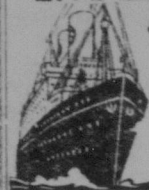
80 866

I förening med pool-rum.

Bad och Raksalong.

217 Logan ave.

GÖR SVERIGERESAN I ÅR

SVENSKA AMERIKA LINJEN

Direkt
till
Göteborg
på
7 dygn!

Stor prisnedsättning

i Tredje Klass till Sverige

KUNGSBOLM	\$95.50
GRIPSHOLM	
Drottningholm	\$93.00

Tur- och Returbiljett

Till Sverige och tillbaka till
Canada i Tredje Klass.

KUNGSBOLM och	\$160
GRIPSHOLM	
DROTTNINGHOLM	\$156

Aterresan från Sverige kan ske när som helst inom två år.

FIRA JUL I SVERIGE!**Stora Julexkursioner**

Från Halifax

DROTTNINGHOLM 4 Dec.
GRIPSHOLM 10 Dec.

Beställ hyttplats NU!

Turlista fr. N.Y. fr. Halifax

Gripsholm 10 Okt. 12 Nov.

*Drottningholm 2 Dec. 4 Dec.

*Gripsholm 8 Dec. 10 Dec.

*Julexkursion

För vidare upplysningar, beställningar av hyttplats, biträde vid utfärdande av nödiga papper etc., hänvända man sig till närmaste agent för linjen eller till

SWEDISH AMERICAN LINE

470 MAIN ST., Winnipeg, Man.

1410 Stanley St., Montreal, Que., 9 Pl.

520 Second Ave., Minneapolis, Minn.

209 White Bldg., Seattle, Wash.

DAHL STEAMSHIP AGENCY

325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

FÖRENINGSS - ANNONSER**Sjukhjälpföreningen****NORDEN**

Stiftad 1900.

Möten andra fredagen i varje månad å Scott Memorial Hall kl. 8 e. m.

Sekreterare: Emil Seaberg, 2162

Gallagher Ave. Sjuk. Ordf.: Emie

Hallonquist, 396 Logan Ave., Tel.: 29 053.

Finanssekreterare: Alexis

Christensen, 185 Scotia St., Tel.: 53 119, Winnipeg.

Bli medlem av Winnipeg äldsta

och finansiellt starkaste skandinaviska förening. Alla medlemmar som

för längre eller kortare tid ombyta

vistelseort uppmannas att omedelbart

underrätta förening, sekr. därom.

VASA ORDEN

Logen No. 259 "Strindberg"

Möter 4:de fredagen i varje månad

Scott Memorial Hall, 218 Princess

st. kl. 8.15 e.m.

Sjuk. Ordf. Lars Mattson, 226

Union Ave. Tel.: 501 939.

Finanssekreterare: Florence Nil-

son, 208 Logan Ave. Tel.: 27 021.

Res. Tel. 501 327.

Sekreterare J. A. Gustafson, 208

Logan Ave. Tel.: 27 021.

Vasa Orden har nu över 90,000

medlemmar. Logen "Strindberg" är

Winnipegs största svenska förening

I. O. G. T.**Logen No. 1.****FRAMTIDENS HOPP**

Möter kl. 8 e.m. 2:a och 4:e

torsdagen i varje månad hos

logens medlemmar. L. D., O.

L. Holmgren, 418 Sinclair St.

Winnipegs enda svenska nyk-

terhetsförening.

Yes Sir!

Ni kan uppbeta prenumerationsavgiften för

SVENSKA CANADA TIDNINGEN

varje lördag eftermiddag. Expeditionen är öppen till klockan 5 e.m.